

10. സൂറത്തു - യൂനുസു

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് — വചനങ്ങൾ 109 — വിഭാഗം (റൂകൂഅ) 11

മക്കി സൂറത്തുകളിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളായ തൗഹീദിന്റെ സ്ഥാപനം, ശിർക്കിന്റെ ഖണ്ഡനം, പ്രവാചകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം, പ്രതിഫലനപടി മുതലായവയും അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും തന്നെയാണു ഈ സൂറത്തിലേയും മുഖ്യ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങൾ. 98-ാം വചനത്തിൽ യൂനുസു (അ)ന്റെ ജനതയെ പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നു. സൂറത്തു യൂനുസു എന്ന നാമകരണത്തിന് കാരണമതാണ്.

പരമ കാരൂണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ'

الراء

അവ വിജ്ഞാനപ്രദമായ (അഥവാ തത്വപൂർണ്ണമായ) വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 'ആയത്തു' [സൂക്തം] കളാകുന്നു.

بِذَلِكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

1. ا 'അലിഫ്-ലാം-റാ' ക്കു അവ (ഇവ) آ 'ആയത്തു' (സൂക്തം-വചനം)കളാകുന്നു بِذَلِكَ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ الْحَكِيمِ വിജ്ഞാനപ്രദമായ, യുക്തി പൂർണ്ണമായ, തത്വ പൂർണ്ണമായ

ഈ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെ സാബധ്യിച്ച് സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും മുസ് വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, ഈ സൂറത്തിലെ സൂക്തങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ١- (ഇവ) എന്നു പറയാതെ ٢- (അവ) എന്ന സൂചനാനാമം ഉപയോഗിച്ചതിലടങ്ങിയ സൂചനയും സൂറത്തുൽ ബഖറ 2-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2. മനുഷ്യർക്കു ഒരു അൽഭുതമായിപ്പോയോ, അവരിൽപെട്ട ഒരു പുരുഷനു നാം 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകിയതു?: മനുഷ്യരെ നീ താക്കീതു ചെയ്യണമെന്നും, വിശ്വസിച്ചവർക്കു തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ സത്യത്തിന്റെ (ഉന്നത) പദവിയുണ്ടെന്നു സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കണമെന്നും !

അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നു; 'നിശ്ചയമായും ഇവൻ ഒരു സ്പഷ്ടമായ മാരണക്കാരൻ തന്നെ' എന്ന്.

أَمْ كَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ
مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنَّ لَهُمْ قَدْ مَرَّصِدٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ

قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

ترجمہ: انہوں نے کہا کہ اللہ تعالیٰ نے ایک شخص کو وحی سے آواز دیا کہ لوگوں کو ڈرانے اور ایمان لانے والوں کو خوشخبری دینے کے لیے۔

2. ന്കീ ആയിപ്പോയോ, ആയിത്തീർന്നോ مനുഷ്യർക്കു عجا ഒരത്ഭുതം ان اوحينا نാം. വഹ്'യു(ദിവ്യസന്ദേശം) നൽകിയതു ال رجل ഒരു പുരുഷനിലേക്കു ان അവരിൽപെട്ട انتر نى താക്കീതു ചെയ്യണമെന്നു ان مനുഷ്യരെ بشر സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കണമെന്നും. الذين آمنوا വിശ്വസിച്ചവർക്കു ان അവർക്കുണ്ടെന്നു ان പാദം (പദവി) ان سത്യത്തിന്റെ ان അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ان ان അവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു, ان നിശ്ചയമായും ഇതു (ഇവൻ) ان ഒരു മാരണക്കാരൻ തന്നെ ان സ്പഷ്ടമായ (തനി)

'ഒരു മനുഷ്യനേയോ അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചത്?' 17:94 (ابعث الله بشارا رسولا) എന്നും, 'നമ്മുടെ റബ്ബു വേണമെന്നു വെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ മലകളെ ഇറക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു' 41: 14 (لو شاء ربنا لآنزل ملكا) എന്നുമൊക്കെ സത്യനിഷേധികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ 'ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ-മക്കായിലോ താഇഫിലോ-ഉള്ള എന്തെങ്കിലും ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ മേൽ എന്തുകൊണ്ട് ഈ ഖുർആൻ അവതരിക്കപ്പെട്ടില്ല?!' 43:31 (لو لا انزل من السماء قرآننا لعلم اننا لقآء لرجل من القرى) എന്നും അവർ പറയും. ഇങ്ങനെയുള്ള അവിശ്വാസികളെ കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട, തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള, തങ്ങൾക്കു സുപരിചിതനായ ഒരു മനുഷ്യനു അല്ലാഹു ദിവ്യസന്ദേശം നൽകിയതിൽ അൽഭുതപ്പെടുവാനെന്താണ്? സന്ദേശത്തിന്റെ സാരമാകട്ടെ, ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷലഭിക്കുമെന്നു താക്കീത് നൽകുവാനും, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് സന്മാർഗ്ഗികളായവർക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽ ഉന്നതമായ പദവി ലഭിക്കുമെന്ന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനുമാണുതാനും. ഇതിലേന്താണിത്ര അത്ഭുതത്തിന് വകയുള്ളത് എന്നു സാരം. ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, അവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇവൻ ഒരു തനി മാരണക്കാരനാണെന്നും, ഇവൻ കൊണ്ടുവന്ന ഈ ഖുർആൻ കേവലം ഒരു മാരണം-അഥവാ ജാലം-ആണെന്നും തുറന്നു പറയുക കൂടി അവർ ചെയ്യുന്നുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

قَدْ എന്ന വാക്കിനു 'സത്യത്തിന്റെ പാദം' എന്നത്രേ ഭാഷാർത്ഥം. സത്യം സ്വീകരിക്കുകയും, അതിനെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന ഉന്നതപദവിയാണ് ഉദ്ദേശ്യം. അനുഗ്രഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് (കൈ) എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ, സ്മാനപദവിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് (പാദം) എന്ന വാക്കും അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. لرجل (ഒരു മാരണക്കാരൻതന്നെ) എന്നതിന്റെ സ്മാനത്ത് لرجل (ഒരു മാരണക്കാരൻ) എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതു പ്രകാരം അതു നബി(സ)യെ ഉദ്ദേശിച്ചും, രണ്ടാമത്തേതു പ്രകാരം അത് ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആയിരിക്കുമെങ്കിലും തത്വത്തിൽ രണ്ടും ഒരുപോലെത്തന്നെ. لرجل (സിഹ്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളും, അതിന്റെ വകുപ്പുകളും സംബന്ധിച്ച് അൽബഖര: 102 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചതുമാർക്കുക. 'മാരണം, ജാലവിദ്യ, ചെപ്പിടിവിദ്യ, ആഭിചാരം, ഇന്ദ്രജാലം, വശീകരണം, കൺകെട്ട്' എന്നിവയെല്ലാം 'സിഹ്'ിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നും പലപ്പോഴും നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്

നിശ്ചയമായും അവൻ, സൃഷ്ടിയെ ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നു; പിന്നീട് അതിനെ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു; വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് നീതി മുറപ്രകാരം അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി.

إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ

അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവർക്കു ചുട്ടുതിളക്കുന്ന ജലത്തിൽ നിന്നുള്ള പാനീയവും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും; അവർ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

സർവ്വ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവും അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കെ അവൻ മാത്രമേ ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹനായുള്ളൂവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, ഭാവിയിൽ എല്ലാവരുടെയും മടക്കവും തിരിച്ചെത്തലും അവകലേക്കു തന്നെയാണെന്നും അവിടെവെച്ചു എല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന അത്യുഷ്ണമായ ജലം) എന്നു പറഞ്ഞതു നരകത്തിലെ ആൾക്കാർക്ക് കൂടിക്കൂടുവാൻ നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു പാനീയത്തെപ്പറ്റിയൊന്നു. അതു കൂടിക്കൂടുന്നതോടെ അതവരുടെ കൂടലുകളെ നൂറുകൂടിക്കളയുന്നതാണെന്നു 47: 15ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

സർവ്വ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവും അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കെ അവൻ മാത്രമേ ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹനായുള്ളൂവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, ഭാവിയിൽ എല്ലാവരുടെയും മടക്കവും തിരിച്ചെത്തലും അവകലേക്കു തന്നെയാണെന്നും അവിടെവെച്ചു എല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന അത്യുഷ്ണമായ ജലം) എന്നു പറഞ്ഞതു നരകത്തിലെ ആൾക്കാർക്ക് കൂടിക്കൂടുവാൻ നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു പാനീയത്തെപ്പറ്റിയൊന്നു. അതു കൂടിക്കൂടുന്നതോടെ അതവരുടെ കൂടലുകളെ നൂറുകൂടിക്കളയുന്നതാണെന്നു 47: 15ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

5. അവനത്രെ, സൂര്യനെ (തിളങ്ങുന്ന) ശോഭയും, ചന്ദ്രനെ പ്രകാശവുമാക്കിയവൻ. അതിനു [ചന്ദ്രനു] അവൻ ചില ഭവനങ്ങൾ [രാശികൾ] നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണവും കണക്കും അറിയുവാൻവേണ്ടി.

5- هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ

യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരമല്ലാതെ അതിനെ (ഒന്നും) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.

مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ

അറിയാവുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുകയാണ്.

يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

5. അവനത്രെ സൂര്യനെ ആക്കിയവൻ الشَّمْسُ സൂര്യനെ ശോഭ, തിളക്കം ചന്ദ്രനെ യും وَالْقَمَرَ പ്രകാശം, വെളിച്ചം وَالْقَمَرَ അതിനു (അതിനെ) നിർണ്ണയിക്കുക (കണക്കാക്കുക) യും ചെയ്തു وَقَدَرَهُ ചില ഭവനം (മണ്ഡലം-രാശി) കൾ لِتَعْلَمُوا നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടി عَدَدَ السِّنِينَ കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണം وَالْحِسَابَ കണക്കും مَا خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല اللَّهُ അല്ലാഹു ذَلِكَ അതു بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ (മുറ-ന്യായ-കാര്യ) പ്രകാരമല്ലാതെ بِمَا അവൻ വിശദീകരിക്കുന്നു الْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്ത (അടയാള) ങ്ങളെ لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്കുവേണ്ടി يَعْلَمُونَ അറിയുന്ന

6. നിശ്ചയമായും, രാത്രിയും, പകലും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലുണ്ട് .

ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചവയിലും (ഉണ്ടു), സൂക്ഷ്മിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും.

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَا آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

6. നിശ്ചയമായും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലുണ്ടു രാത്രിയും പകലും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതിലും ആകാശങ്ങളിൽ ഭൂമിയിലും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ തന്നെ ഒരു ജനങ്ങൾക്കു സൂക്ഷ്മിക്കുന്ന

മനുഷ്യരടക്കമുള്ള സൃഷ്ടികളുടെ ആദ്യവസാനങ്ങളെ-അഥവാ തുടക്കത്തെയും ഒടുക്കത്തെയും-കുറിച്ചു മന്ത്രമല്ല, മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ അവൻ നിത്യവും കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന-സാധാരണ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുപോലും ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ലാത്ത- നിത്യസത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആലോചിച്ചു നോക്കിയാലും തൗഹീദിന്റെ അനിവാര്യ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു ഉദാഹരണസഹിതം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. വ്യർത്ഥത്തിൽ പലേടത്തും-മക്കീസുറത്തുകളിൽ വിശേഷിച്ചും-ഇതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ പലതും കാണാം. ഇവിടെ എടുത്തുകാണിച്ച നിത്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇവയാണ്:-

(1) സൂര്യനെ തിളങ്ങുന്ന ശോഭയുള്ളതാക്കിയതും, (2) ചന്ദ്രനെ പ്രകാശിക്കുന്നതാക്കിയതും വെളിച്ചം നൽകുന്നതിൽ രണ്ടും യോജിക്കുമെങ്കിലും രണ്ടിന്റെയും വെളിച്ചം തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടല്ലോ. സൂര്യൻ പകലിലും, ചന്ദ്രൻ രാത്രിയിലുമുമാണ് വെളിച്ചം നൽകുന്നതെന്നു മന്ത്രമല്ല, സൂര്യൻ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നതും കൂടുതൽ ശോഭയുള്ളതുമാകുന്നു. ചന്ദ്രന്റെ വെളിച്ചമാകട്ടെ, സൂര്യനിൽ നിന്നു ചന്ദ്രനിൽ പതിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ തിരിച്ചടിയായിരുന്നു (*) ശാസ്ത്രം മുമ്പേ തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. സൂര്യവെളിച്ചത്തെ അപേക്ഷിച്ചു അത് വളരെ മങ്ങിയതുമാണ്. ഈ വ്യത്യാസമാണ് സൂര്യവെളിച്ചത്തെപ്പറ്റി عجب (തിളക്കം-അഥവാ ശോഭ) എന്നും, ചന്ദ്രവെളിച്ചത്തെപ്പറ്റി نور (പ്രകാശം) എന്നും പ്രയോഗിച്ചതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. സൂര്യനെപ്പറ്റി سراج (വിളക്കു) എന്നും, ചന്ദ്രനെപ്പറ്റി قمر (പ്രകാശിക്കുന്നതു) എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 25:61ലും ഈ വസ്തുത അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (3) ചന്ദ്രനു പല ഭവനങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. സൂര്യന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും സഞ്ചാരപഥം ദിനംപ്രതി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാലും സൂര്യൻ കാഴ്ചയിൽ എപ്പോഴും പൂർണ്ണ വൃത്താകൃതിയിൽ ദൃശ്യമാകുന്നു. ചന്ദ്രനോടൊക്കെ, ചന്ദ്രികമാസാരംഭത്തിൽ ആദ്യം ഒരു അർദ്ധവളയമായി വെളിപ്പെടുന്നു. പിന്നീട് ദിനം തോറും വ്യഭാസം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് പതിനാലാം ദിവസത്തേക്കു പൂർണ്ണ വൃത്താകൃതി പ്രാപിക്കുന്നു. പിന്നീട് നേരമറിച്ച് ദിനംതോറും ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവസാനം ഒന്നോ രണ്ടോ രാത്രി അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്യും. (***) ഈ വ്യഭാസം ക്ഷയങ്ങളെയും അന്നത്തെ സ്ഥാനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് طوارق (ഭവനങ്ങൾ - അഥവാ സ്ഥാന മൺഡലങ്ങൾ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സൂറത്തുയാസീൻ 39ൽ والقمر قد قرنا ما منازل حتى عاد المر جوجن القدي (ചന്ദ്രനും നാം ചില ഭവനങ്ങൾ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അത് ഇഴത്തപ്പനയുടെ പഴകിയ കുലത്തണ്ടുപോലെ മടങ്ങുന്നതാണ്) എന്നു പരാമർശത്തിൽ നിന്നു ഇത് മനസ്സിലാക്കാം.

(4) മേൽ സൂചിപ്പിച്ച മാറ്റങ്ങൾ മൂലം കൊല്ലങ്ങളും കണക്കും അറിയാറാക്കിയത്. സൂര്യന്റെ ഉദയാസ്തമനങ്ങളിൽ നിന്നു ദിവസങ്ങളുടെയും, ഉയർച്ചതാഴ്ചകളിൽ നിന്നു നാഴിക വിനാഴികകളും കണക്കു കൂട്ടുന്നു. വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടുമുള്ള അയനഗതിവിഗതികളിൽ നിന്നു സൗരമഠസങ്ങളും കൊല്ലങ്ങളും കണക്കാക്കുന്നു. (***) ചന്ദ്രന്റെ വ്യഭാസം ക്ഷയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചാന്ദ്രിക മാസങ്ങളും, ചാന്ദ്രിക വർഷങ്ങളും കണക്കാക്കുന്നു. (5) രാപ്പകലുകളുടെ വ്യത്യാസം പകൽ വെളിച്ചം നിറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ രാത്രി ഉരുട്ടു മൂടിയത്. ഒന്നു പോയാൽ പിന്നാലെ മറേറതു വരുന്നു. ഒന്നിന്റെ സമയത്തിൽ വർദ്ധനവുണ്ടായാൽ മറേറതിൽ അത് കുറവായി അനുഭവപ്പെ

(*) (***) പടം 12 നോക്കുക.

കുന്നു. (6) ആകാശഭൂമികളിലെ വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ജീവജന്തുക്കൾ, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കൾ, സ്തുല ശരീരമുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ വസ്തുക്കൾ, ഗോചരവും അഗോചരവുമായ വസ്തുക്കൾ, ഓരോന്നിലുമുള്ള തര വ്യത്യാസങ്ങൾ, വലുപ്പചെറുപ്പങ്ങൾ, പ്രയോജനങ്ങൾ, രൂപവ്യത്യാസങ്ങൾ ആദിയായി എണ്ണിയറലെടുത്തുവെച്ചു. അവയെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായി നിലകൊള്ളുന്നതും!

ഇവയെല്ലാം സാർവ്വത്രികമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് യുക്തിയുക്തം അടക്കം ചിട്ടയുപെച്ച് ഒന്നോ നിന്നു വിഘാതം വരുത്താതെ, നിമിഷം തെറ്റാതെ, അണുഅളവു പിഴക്കാതെ സൃഷ്ടിച്ചത് നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന ഒരു മഹാശക്തനായ സ്രഷ്ടാവ് ഇവയുടെയെല്ലാം പിന്നിലുണ്ടെന്നും, ആ ശക്തിയാണ് ഇതിന്റെയെല്ലാം ഉടമസ്ഥനും അധികാരസ്ഥനുമെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ടോ വല്ല പ്രയാസവും? പക്ഷേ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നു തത്വങ്ങളും വാസ്തവങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള തന്റേടവും, ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചു ബോധവും ഉള്ളവർക്കേ ഇതെല്ലാം പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളൂ. അതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അറിയാവുന്ന ആളുകൾക്കാണ്. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നത് (يصل الآيات لقرم لمبورن) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, സൂക്ഷ്മീകരണവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട് (لايات لقرم لغون) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

7. നിശ്ചയമായും, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അതുകൊണ്ടു (മനസ്സു) സമാധാനമടയുകയും ചെയ്യുന്നവർ, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു (ചിന്തിക്കാതെ) അശ്രദ്ധരായുള്ളവരും. —

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غٰفِلُونَ ٥

8. (അതെ) അക്കൂട്ടർ, അവരുടെ സങ്കേതം നരകമാകുന്നു. അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ نَارًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٦

9. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവരുടെ വിശ്വാസം നിമിത്തം അവരുടെ റബ്ബ് അവരെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതാണ്. സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْتَبِهِمْ رَبُّهُمْ رِزْقًا غَيْرَ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ التَّعْبِيرِ ٧

7. നിശ്ചയമായും യാതൊരുവർ لا يرجون [പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത, അഭിലഷിക്കാത്ത] لِقَاءَنَا നമ്മെ കാണുന്നതിനെ, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ رَضُوا തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ജീവിതം കൊണ്ടു ഇഹത്തിലെ (ഐഹിക) اطمأننوا സമാധാനമടയുകയും ചെയ്തു بِهَا അതുകൊണ്ടു, അതിനാൽ الَّذِينَ, യാതൊരു കൂട്ടരും عَنْ آيَاتِنَا അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു غافلون അശ്രദ്ധരാണ് 8. اُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ مَا لَهُمْ അവരുടെ സങ്കേതം (പ്രാപ്യ-മടക്കസ്ഥാനം) نَارًا നരകമാണു, അഗ്നിയാകുന്നു بِمَمَا അവർ ആയിരുന്നതു നിമിത്തം يَكْسِبُونَ അവർ സമ്പാദിക്കും, ചെയ്തുവെക്കും 9. إِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ വിശ്വസിച്ചവർ وَعَمِلُوا (പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത) الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങളെ, നല്ല പ്രവൃത്തികൾ رَبُّهُمْ അവരെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കും اَنْهَارٍ അവരുടെ റബ്ബു رِزْقًا അവരുടെ വിശ്വാസം കൊണ്ടു (നിമിത്തം) تَجْرِي നടക്കും (ഒഴുകും) مِنْ تَحْتِهِمُ അവരുടെ അടിയിലൂടെ اَنْهَارًا അരുവി (നദി)കൾ فِي جَنَّاتٍ (ആരാമ)ങ്ങളിൽ السَّمِيعِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ

10. അവിടത്തിൽ അവരുടെ പ്രാർത്ഥന 'അല്ലാഹുവേ, നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ!' [നിനക്കുസംതോത്രം] എന്നു മായിരിക്കും; അവിടത്തിൽ അവരുടെ ഉപചാരം 'സലാം' [സമാധാനം ശാന്തി!] എന്നുമായിരിക്കും.

1- دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

അവരുടെ അവസാന പ്രാർത്ഥന 'സതുതി (യെല്ലാം) ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനാണു' എന്നു മായിരിക്കും.

وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ
إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

10. അവരുടെ പ്രാർത്ഥന, തേട്ടം, ആവശ്യം നിന്നു മഹാ പരിശുദ്ധൻ, നിനക്കു സ്തോത്രം, നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു (എന്നായിരിക്കും) അല്ലാഹുവേ അവരുടെ ഉപചാരം, കാഴ്ച, കാണിക്ക, അഭിവാദ്യം അതിൽ (അവിടത്തിൽ) സലാമായിരിക്കും, സമാധാനം-ശാന്തിയാണു അവസാനത്തേതു അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ സതുതി (എന്നായിരിക്കും) അല്ലാഹുവിനാണു (എന്നായിരിക്കും) ലോക രക്ഷിതാവായ, ലോകരുടെ രണ്ടായ

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഓരോ അനുഗ്രഹവും, ആനന്ദകരമായ സംവിധാനങ്ങളും കാണുമ്പോൾ, അവർ അല്ലാഹുവിനു സംതോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുകയും അവനെ സതുതിച്ചു വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും അവരെ സലാം അഭിവാദ്യം ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിനെ കാണുമ്പോഴും അവർക്ക് സലാമിന്റെ അഭിവാദ്യം ലഭിക്കുന്നു. (33: 44) മലക്കുകളിൽ നിന്നും സലാം ലഭിക്കുന്നു. (39: 73) തമ്മതമ്മിലും സലാമിന്റെ ഉപചാരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. (56: 25, 26) അവർ എന്തു ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം അവർക്കു കിട്ടും. അവർ എന്തെല്ലാം ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും അവർക്കു കിട്ടും. (41: 31) അപ്പോഴെല്ലാം അവർ അല്ലാഹുവിനു സതുതികീർത്തനം നടത്തുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വിഭാഗം-2

11. മനുഷ്യർ നന്മക്കു ധൃതികൂട്ടുന്ന പ്രകാരം അല്ലാഹു അവർക്കു തിന്മയെ ധൃതിപ്പെടുത്തി (കൊടുത്തി) രുന്നു വെങ്കിൽ അവർക്കു അവരുടെ അവധി തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

11- وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ
فَنَذُرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

എന്നാൽ, നാമുമായി കണ്ടു മുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരെ, അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൽ അനധാളിച്ച് (അലഞ്ഞു) കൊണ്ടു നാം വിട്ടുകളയുകയാണു.

11. മനുഷ്യർക്കു അല്ലാഹു നന്മക്കു ധൃതിപ്പെടുത്തി (ബദ്ധപ്പെടുത്തി)യിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കു തിന്മയെ, ദോഷത്തെ അവരുടെ ബദ്ധപ്പെടുത്തി (പ്രകാരം) നന്മക്കു, ഗുണത്തെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. (വിധികഴിയുമായിരുന്നു) അവർക്കു അതേ അവധി നമ്മു എന്നാൽ നാം വിട്ടുകളയുന്നു [പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരെ] നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ അവരുടെ അതിരു കവിച്ചലിൽ, ധിക്കാരത്തിൽ അവർ അന്തം വിട്ടു(അലഞ്ഞു)കൊണ്ടു

മനുഷ്യൻ സഭാവേന അക്ഷമനും ധൃതശീലനുമാണ്. (وكان الانسان عجولا - الاسراء 11) എന്തെങ്കിലും ആശാഭം ഗമോ ആപത്തോ വരുമ്പോഴേക്കും അവൻ തന്റെ ധനത്തെയും, മക്കളെയും, സമൂഹത്തെയും ചിലപ്പോൾ തന്നെത്തന്നെയും ശുപിച്ചു തുടങ്ങും. അവക്കെതിരെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. 'നശിക്കട്ടെ! തുലയട്ടെ! മരിച്ചു പോയെങ്കിൽ!' എന്നിത്യാദി വാക്കുകൾ പറയുകയും, അവയെ നശിപ്പിക്കാനും തുലക്കുവാനും ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തേക്കാം. മൂന്നാലോചനയും പിന്നാലോചനയുമില്ല. ദീർഘദൃഷ്ടിയോ ശുഭപ്രതീക്ഷയോ ഇല്ല. മനുഷ്യന്റെ പൊതുനിലയാണിത്. മുശ്റിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, നബി (സ) പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും അവർ ഒരുക്കമില്ല. ഇതൊക്കെതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ സത്യം ചെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെമേൽ കൽമഴ പെയ്തുകൊള്ളട്ടെ! അല്ലെങ്കിൽ വല്ല കഠിന ശിക്ഷയും വന്നുകൊള്ളട്ടെ! എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ നില. (8: 32) ഇതുപോലെ അല്ലാഹുവും അവരുടെ മേൽ ധൃതഗതിയിൽ നടപടി എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ കഥതന്നെ കഴിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു സഹനമുള്ളവനും യുക്തിമാനുമാണ്. അവൻ, അവരെ തങ്ങളുടെ തോന്നിയവാസങ്ങളിൽ യഥേഷ്ടം വിഹരിച്ചുകൊണ്ട് അലഞ്ഞു നടക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള നടപടി വഴിയെ എടുക്കാമെന്നു വെച്ചിരിക്കുകയാണു എന്നു സാരം.

12. മനുഷ്യനെ ഉപദ്രവം (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ട്) ബാധിച്ചാൽ, അവന്റെ (ഒരു) വശത്തേക്കായി (കിടന്നു) കൊണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു, അല്ലെങ്കിൽ നിന്നു കൊണ്ട് അവൻ നമ്മെ വിളി (ചു പ്രാർത്ഥി) കുന്നതാണ്

12- وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِحُبِّبَةِ آوْقَاعِدًا أَوْ قَائِمًا

എന്നിട്ട് അവനിൽ നിന്നു അവന്റെ ഉപദ്രവത്തെ (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ) നാം നീക്കുമ്പോഴോ, അവനു ബാധിച്ച വല്ല ഉപദ്രവത്തിനു (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടിനു) വേണ്ടിയും അവൻ നമ്മെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചിട്ടില്ലാത്ത പോലെ അവൻ നടക്കുന്നതാണ് .

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّمَتَهُ

അപ്രകാരം, അതിരുകവിയുന്നവർക്കു തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു അലങ്കാരമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

كَذَلِكَ زَيْنَ الْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ

12. ബാധിച്ചാൽ, സ്പർശിച്ചാൽ 12-11 മനുഷ്യനെ 12-11 ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ടു, കഷ്ടത 12-11 അവൻ നമ്മെ വിളിക്കും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണു 12-11 അവന്റെ ഭാഗത്തേക്കായി, വശത്തേക്കു (കിടന്നു) 12-11 അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു 12-11 അല്ലെങ്കിൽ നിന്നുകൊണ്ടു 12-11 എന്നിട്ടു നാം തുറവിയൊക്കുമ്പോൾ, നീക്കം ചെയ്താൽ 12-11 അവനിൽനിന്നു 12-11 അവന്റെ ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ടു 12-11 അവൻ നടക്കും 12-11 ഇല്ലാത്തപോലെ 12-11 അവൻ നമ്മെ വിളിച്ചിട്ട്, പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് (ഇല്ലാത്ത പോലെ) 12-11 ഒരു ഉപദ്രവത്തിലേക്കും, ബുദ്ധിമുട്ടിനുവേണ്ടിയും 12-11 അവനെ ബാധിച്ച 12-11 അപ്രകാരം 12-11 അലങ്കാരമാക്ക (ഭംഗിയൊക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 12-11 അതിരുകവിയുന്നവർക്കു 12-11 അവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു 12-11 അവർ പ്രവർത്തിക്കുക

മനുഷ്യന്റെ പൊതുവെയുള്ള ഒരു ദുസ്വഭാവമാണിത്. വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടോ, വിഷമമോ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ വിനയഭാവത്തോടെ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കും, കിടന്നും ഇരുന്നും നിന്നുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിലേക്ക് കൈനീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തന്നെ സഹായിക്കുവാനുള്ളത് അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്ന് അവന്റെ വാക്കിലും ഭാവത്തിലും അവൻ പ്രകടിപ്പിക്കും. ആ ബുദ്ധിമുട്ടും വിഷമവും അല്ലാഹു നീക്കിക്കൊടുത്താലോ? മുമ്പു കഴിഞ്ഞതൊന്നും അവൻ ഓർമ്മിക്കുകയില്ല. അതിൽ നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുകയുമില്ല. പിന്നീടുള്ള അവന്റെ നടപടിയും നിലപാടും കണ്ടാൽ, മുമ്പൊരിക്കലും അല്ലാഹുവിനെ അവനു വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ലെന്നു തോന്നും. ഇത് നന്ദികേടും, നീതിലംഘനവുമാണല്ലോ. ഇത്തരക്കാർക്ക് അവർ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ ഭൂപണ്ണമായി ഭവാനുന്ന

15. വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ ആയത്തു' [വചനം] കരം അവർക്കു ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവർ പറയുന്നതാണു: 'ഇതല്ലാത്ത ഒരു വുർആൻ (പാരായണഗ്രന്ഥം) താൻ കൊണ്ടുവരുക, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ (ദേഹത്തിൽ ചെയ്തു)മാറ്റം വരുത്തുക' എന്ന്!

(നബിയേ,) പറയുക: 'എന്റെ സ്വന്തം വകയായി അതിനെ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ എനിക്കു പാടില്ല; എനിക്കു 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപററുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, എന്റെ രബ്ബിനോടു ഞാൻ അനുസരണക്കേടു ചെയ്താൽ, വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.'

16. പറയുക: 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ഞാനതു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയാകട്ടെ, അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ അവൻ അറിയിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യുമായിരുന്നുവല്ല.

ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഇതിനു മുമ്പു ഒരു (നീണ്ട) പ്രായം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ചിന്തി)ക്കുന്നില്ലേ?!

15- وَإِذَا تَنَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۚ
 قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
 أَنتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا
 أَوْ بَدِّلَهُ ۗ

كُلُّ مَا يَكُونُ لِي
 أَنْ أَبَدِلَهُ مِنْ تَلْقَائِي أَنفِي ۗ
 إِنَّ أَنِّي إِلَّا مَا يُؤْتَىٰ لِي ۗ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

16- قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ
 عَلَيْهِمْ وَلَا أَذْرَكْتُمْ بِهِ ۚ

فَقَدْ كَذَّبْتَ فِيكُمْ عُمْرًا مِّن قَبْلِهِ
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

15. തിരുവാതിരക്കേൾപ്പിക്ക (കൊടുക്ക)പ്പെട്ടാൽ അവർക്കു, അവരിൽ നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ തെളിവുകളായി, വ്യക്തമായ നിലയിൽ പറയുന്നതാണു യാതൊരു കൂട്ടർ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ നീ (താൻ) വാ, തരുക ഒന്നു ഒരു വുർആൻകൊണ്ടു, വല്ല പാരായണ ഗ്രന്ഥത്തെയും ഇതല്ലാത്ത അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ മാറ്റം വരുത്തുക, ദേഹത്തിൽ ചെയ്യുക പറയുക എനിക്കാവുകയില്ല (പാടില്ല) അതിനെ മാറ്റം വരുത്താൻ ഭാഗത്തു നിന്നു(വകയായി) എന്റെ സ്വന്തം ഞാൻ പിൻപററുന്നില്ല യാതൊന്നല്ലാതെ എനിക്കു വഹ്'യു നൽകപ്പെടുന്ന നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു എന്റെ രബ്ബിനോടു ഞാൻ എതിരൂ (അനുസരണക്കേടു) ചെയ്തുകൊടുക്കിയതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ അവൻ അറിയിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യുമായിരുന്നുവല്ല.

16. പറയുക അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അതു ഓതുമായിരുന്നില്ല, ഓതിക്കേൾപ്പിക്കില്ലായിരുന്നു നിങ്ങൾക്കു അവൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി തീർച്ചയായും ഞാൻ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടു. കഴിഞ്ഞുകൂടുകയുണ്ടായി നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇതിന്റെ(അതിന്റെ)മുമ്പു നിങ്ങൾ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്നില്ലേ.

വുർആൻ) എന്ന വാക്കിനു അധികമായി വായിക്കപ്പെടുന്നതു-അഥവാ പാരായണഗ്രന്ഥം-എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അതിന്റെ ആദ്യത്തിൽ എ എന്ന അപ്യയം ചേരുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ വുർആൻ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു.

മക്കമാശ്റിക്കുകളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ പരമർശം. ഖുർആന്റെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത അവർ, നബി (സ) യോടു പറയുകയാണ്: ഏകദൈവസിദ്ധാന്തം, പരലോകം, പുനർജന്മം പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളടങ്ങിയ ഈ ഖുർആൻ അല്ലാത്ത വേറെ വല്ല ഖുർആനും നീ കൊണ്ടുവന്നാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിൽ ആവശ്യമായ ചില ഭേദഗതികൾ ചെയ്ത് ഇതിനൊരു മാറ്റം വരുത്തിയാൽ, ഞങ്ങൾ ഇതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു്. ഇവരോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: ഇത് എന്റെ വകയല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ വകയാണ്. അത് അന്വേഷി പിൻപറയുകയല്ലാതെ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. അതിൽ വല്ല മാറ്റത്തിരുത്തലും വരുത്തിയാൽ ഞാൻ വിയാമത്തു നാളിൽ അതിഭയങ്കരമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾക്കു ഇതു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാനും, അതിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുവാനും ഞാൻ സ്വയം മുതിർന്നതല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും കൽപനയും അനുസരിച്ചാണ്. കൂറേ കാലത്തോളം-നാല്പതു കൊല്ലക്കാലം-ഇതിനു മുമ്പ് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരുവനായി ഞാൻ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയുണ്ടായി. അന്നൊന്നും ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. എന്നെപ്പറ്റി അന്നൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് ആക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ- ഈ വാർദ്ധ്യകൃത്തിലേക്കു തിരിയുകയും ബുദ്ധി ഉറക്കുകയും ചെയ്ത കാലത്ത്- നിങ്ങളെ സമീപിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത് എന്റെ ഇച്ഛകൊണ്ടല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്ക് വിധേയനായിട്ടായിരിക്കുമെന്നും നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ആലോചിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്കു ഏന്തി ചിന്തിച്ചു നോക്കിക്കൂടെ?!

റോമപ്രകവർത്തി ഹിറഖ്ലിയുടെ സിനേ ഇസ്രായേലിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നബി (സ) യുടെ കത്തുകിട്ടിയപ്പോൾ, അവിടെ (ശാമിൽ) കച്ചവടാർത്ഥം ചെന്നിരുന്ന അബൂസൂഫ്യാനെയും മറ്റും ദർബാറിൽ വിളിച്ചു വരുത്തി നബി (സ) യെക്കുറിച്ച് രാജാവ് പലതും ചോദിച്ചറിയുകയുണ്ടായ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. അന്നു അബൂസൂഫ്യാൻ (റ) മുസ്ലിമായിരുന്നില്ല. നബി (സ) യുടെ ശത്രുക്കളുടെ നേതാവു കൂടിയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും മുസ്ലി നബി കളവു പറഞ്ഞിരുന്നതായി നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നുവോ എന്നു ഹിറഖ്ലിയുടെ സിനേ ചോദിച്ചതിനു അബൂസൂഫ്യാൻ (റ) ഉത്തരം നൽകിയത് 'ഇല്ല' എന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ, ഹിറഖ്ലിയുടെ പരാമർശം: 'എന്നാലദ്ദേഹം, ജനങ്ങളെപ്പറ്റി കളവു പറയാതിരിക്കുകയും, അതോടെ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി കളവു പറയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടാവില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.' ഇതുപോലെ അബി സീനിയാരാജാവായ നജ്ജാശി (നെഗാശി) യുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് നബി (സ) യെ പരാധയപ്പെടുത്തിയ കൂട്ടത്തിൽ ജഅ്ഹറുബ്നു അബിതാലിബും (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നു: 'ഞങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഒരു റസൂലിനെ അയച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയും, തറവാടും, വിശ്വസ്തതയും ഞങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം നാൽപ്പതു കൊല്ലം ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ട്....'

17. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ 'ആയത്തു' [വചനം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെക്കൊണ്ട് അക്രമി ആരാണ്? നിശ്ചയമായും കാര്യം, കുറ്റവാളികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.

۱۷- فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

17. അപ്പോൾ ആർ ഏറ്റവും അധികം അക്രമി മനസ്സിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചവനെ(രെ)ക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ (മേൽ) വ്യാജം, കളവു പറയുന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ആയത്തു(വചനം-ലക്ഷ്യം) കളെ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) വിജയിക്കുകയില്ല കുറ്റവാളികൾ.

18. അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, തങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതും, ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതുമായതിനെ അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നു; 'ഇവർ [ആ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾ] അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരാകുന്നു' വെന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. പറയുക; 'ആകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ (ഉള്ളതായി) അല്ലാഹു അറിയാത്ത കാര്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അവന് വിവരമറിയിക്കുകയാണോ?!

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَوُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ

അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ

18. അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നു അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതിനെ അവർക്കു ഉപകാരവും ചെയ്യാത്ത അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു ഇവർ, ഇക്കൂട്ടർ ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരാകുന്നു, ശുപാർശക്കാരാണു അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ പറയുക നിങ്ങൾ വിവരമറിയിക്കുകയോ അല്ലാഹുവിനു അവൻ അറിയാത്തതിനെ(അറിയാത്ത കാര്യത്തെ)പറ്റി ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഇല്ല (ഇല്ലാത്ത) അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, അവനു സ്മതോത്രം അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു

ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു-അത് കല്ലോ, മരമോ, മനുഷ്യനോ, ദേവീദേവന്മാരോ, ജീവനുള്ളതോ, മരണപ്പെട്ടതോ ഏതായാലും ശരി-അതിന്റെ ആരാധകന്മാർക്ക് വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതായിരിക്കണം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, ആരാധന തികച്ചും നിർഭർത്ഥവും ഫലശൂന്യവുമാകുന്നു. എന്നിട്ടും ഈ മുശ്റിക്കുകൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചുവരികയാണ്. അതിനു അവർ പറയുന്ന ന്യായം അവക്കു ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നല്ല. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശക്കാരായി വരുമെന്നും, അങ്ങനെ തങ്ങളെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുമെന്നുമാകുന്നു. എന്നാൽ, അങ്ങിനെ ഒരു ശുപാർശക്കാർ ആകാശഭൂമിയിൽ എവിടെയുമില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹു അറിയണമല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, ആ വാദത്തിന്റെ അർത്ഥം, അല്ലാഹുവിനറിയാത്ത ചില ശുപാർശക്കാർ അവന്റെ അടുക്കൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നവരായി നിലവിലുണ്ട് എന്നാണല്ലോ. ഇത്തരം സങ്കല്പങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധനും, അത്യുന്നതനുമാകുന്നു.

ശുപാർശകന്മാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ വിഗ്രഹാരാധകന്മാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്ന് കരുതുന്നത് തികച്ചും തെറ്റാകുന്നു. ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാനുള്ള യഥാർത്ഥ കഴിവ് അല്ലാഹുവിനു തന്നെയാണുള്ളതെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ആ മുശ്റിക്കുകളും ഈ ശുപാർശവാദംകൊണ്ടുവരുന്നതെന്ന് ഓർക്കണം. അവർ ആരാധിക്കുന്ന കല്ലുകളോ വൃക്ഷങ്ങളോ തങ്ങൾക്ക് ശുപാർശ നടത്തുമെന്നല്ല അവർ പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അവ ഏതു മഹാൻമാരുടെ-അല്ലെങ്കിൽ ദേവീദേവന്മാരുടെ-പേരിൽ പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളാണോ അവർ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നാണ് അവരുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നത് ശിർക്കാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയും, അതേ സമയത്ത് അവർ പറയുന്ന അതേ ന്യായം പഠിഞ്ഞുകൊണ്ട് വല്ല മഹാൻമാരെയും വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുക, അവരുടെ ബന്ധുസ്മരണങ്ങളിലേക്ക് നേർച്ച വഴിപാടുകൾ നടത്തുകപോലെയുള്ള ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കും ബാധകം തന്നെയാണിത്. *

(*) ഈ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം റാസീ എഴുതിയ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ നേരെ പകർത്തുന്നു.
 انهم وضعوا هذه الاصنام والوثان على صور انبياءهم وأكبرهم وزعموا أنهم متى اشتد عليهم بمادة هذه الوثان لم يأتوا الا كبر تكبرون شفاعة لهم عند الله تعالى ونظيره في هذا الزمان اشتغال كثير من الخلق بتعظيم قبور الاكابر على اعتقاد انهم اذا عظمت قبورهم فانهم يكونون شفاعة لهم عند الله
 ഈ വിഗ്രഹങ്ങളെയും ബിംബങ്ങളെയും അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെയും മഹാത്മാക്കളുടെയും രൂപത്തിൽ

19. മനുഷ്യർ ഒരേ സമുദായമല്ലാതെ ആയിരുന്നില്ല; എന്തിട്ടവർ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

നിന്റെ റബ്ബികൾനിന്നും ഒരു വാക്യം മുൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

19- وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً
فَاخْتَلَفُوا
وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

19. ആയിരുന്നില്ല 19: ما كان الناس مനുഷ്യർ 19: لا إلا ഒരു സമുദായമല്ലാതെ 19: واحدة ഒരേ, ഏക 19: എന്തിട്ടവർ ഭിന്നിച്ചു, അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിലായി 19: لا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ 19: ما ഒരു വാക്യം, വാക്യം 19: من അതു മുൻകഴിഞ്ഞു, മുൻകഴിഞ്ഞ 19: من നിന്റെ റബ്ബികൾനിന്നും 19: لفضى തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു 19: ما അവർക്കിടയിൽ 19: في യാതൊന്നിൽ 19: في അതിൽ 19: يختلِفون അവർ ഭിന്നിച്ചുവരുന്നു

ആദ്യകാലത്ത് മനുഷ്യരെല്ലാം തൗഹീദിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഏക സമുദായമായിട്ടായിരുന്നു ജീവിച്ചുപോന്നിരുന്നത്. പിന്നീട് കുറെ കഴിഞ്ഞാണ് അവരിൽ ശിർക്കും ഭിന്നിപ്പും കടന്നുകൂടിയത്. ഭിന്നിച്ചവരെ ശിക്ഷിച്ചു. ഭിന്നിക്കാത്തവരെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്കിടയിൽ നടപടി എടുക്കൽ പരലോക ജീവിതത്തിൽവെച്ചായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ രണ്ടു കൂട്ടർക്കുമിടയിലുള്ള വൈവിധ്യം സാന്നിദ്ധ്യം തീരുമാനമുണ്ടാക്കി നടപടി എടുക്കാത്തത് എന്നു സാരം. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായത്തിൽനിന്നാണ് വിശ്വഹിതമായതുകൊണ്ട് തുടക്കം കുറിച്ചതെന്നും, അതിന്റെ ഉൽഭവം ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണുണ്ടായതെന്നും ഇബ്നൂ അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു ബുഖാരി (റ) ഉദ്യരിച്ച വിവരം നാം ഇതിനുമുമ്പ് ഉദ്യരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുനൂഹിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും കാണാവുന്നതാണ്.

20. അവർ പറയുന്നു: 'അവന്നു [നബിക്കു] അവന്റെ റബ്ബികൾ നിന്നു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇറക്കിക്കൊടുക്കപ്പെടാത്തതെന്തു?!' എന്നാൽ, പറയുക: 'അദ്ദേശ്യകാര്യം അല്ലാഹുവിന്നു മാത്രമാണ് (അറിവുള്ളതു);. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

20- وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِّنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا
إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

20. അവർ പറയുന്നു 20: لولا ഇറക്കപ്പെട്ടു കൂടെ, എന്തുകൊണ്ടു ഇറക്കപ്പെട്ടില്ല 20: ما അവന്റെമേൽ, അവന്നു 20: ما ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും 20: من അവന്റെ റബ്ബികൾ നിന്നു 20: من എന്നാൽ പറയുക 20: انما നിശ്ചയമായും മറഞ്ഞ കാര്യം (മാത്രം ആകുന്നു) 20: ما അല്ലാഹുവിന്നു (മാത്രം ആകുന്നു) 20: انتظروا അതിനാൽ നോക്കിയിരിക്കു (കാത്തിരിക്കു)വിൻ 20: اني നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം 20: من നോക്കി (കാത്ത്) ഇരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണു

= ലാണ് അവർ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചത്. ഈ പ്രതിമകളുടെ ആരാധനയിൽ തങ്ങൾ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ ആ മഹാത്മാക്കൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അരികെ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശകരാകുമെന്ന് അവർ ജൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മാക്കളുടെ ഖബറുകളെ ആദരിക്കുന്നതിൽ അനേകം 'പടപ്പുകൾ' ഇക്കാലത്ത് ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതിനു തുല്യമാണ്. തങ്ങൾ അവരുടെ ഖബറുകളെ ആദരിച്ചാൽ അവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശകരാകുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം.

നബി (സ)യുടെ സത്യതയ്ക്ക് തെളിവിലാത്തതുകൊണ്ടോ, തെളിവിലാത്ത പോരായ്മ നിമിത്തം സംശയം തീരാത്തതുകൊണ്ടോ അല്ല മൃഗ്വർത്തികൾ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. നബി (സ)യെ ഉത്തരംമുട്ടിച്ചത് ജയഭേരി അടിക്കുകയാണു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. മൂസാ (അ) നബിക്ക് വടിയും കൈയും ദൃഷ്ടാന്തമായി ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെയോ, സ്വാലിഹു (അ) നബിക്ക് ഒട്ടകം ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നതുപോലെയോ ഉള്ള ഒരു പ്രത്യക്ഷ പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം എന്തുകൊണ്ട് മൂഹമ്മദ് കാണിക്കുന്നില്ല എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ, ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾക്കൊരു ഉറവു നീ പൊട്ടിയൊഴുക്കിത്തരണം, അല്ലെങ്കിൽ നിനക്ക് ഈത്തപ്പനയുടെയും മുന്തിരിയുടെയും ഒരു തോട്ടമുണ്ടാവണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ ആകാശത്തുനിന്ന് കഷ്ണങ്ങൾ വീഴ്ത്തണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ അല്ലാഹുവിനെയും മലക്കുകളേയും കൊണ്ടുവരണം, അല്ലെങ്കിൽ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ഒരു വീട് നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകണം എന്നൊക്കെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർ സ്വയംതന്നെ നിർണ്ണയിച്ചാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കഥ സൂ: ഇസ്രാഈ 90-93ൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിൽ പെട്ട വല്ല കാര്യങ്ങളുമായിരിക്കും അവർ ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ദൃഷ്ടാന്തം നൽകുന്ന കാര്യം-അതു ആർക്ക്. എപ്പോൾ, എങ്ങിനെ വേണമെന്നല്ലാത്ത വിഷയം-അദ്ദേശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അദ്ദേശ്യജ്ഞാനം അല്ലാഹുവിന്നേ ഉള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് എന്നോട് ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് കാര്യമില്ല. അല്ലാഹു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്താണെന്ന് നമുക്ക് കാത്തിരുന്ന് കാണാം. നാം ഇരുകൂട്ടരും കാത്തിരിക്കുക എന്നൊക്കെയാണ് അവർക്ക് നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ താൽപര്യം. ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കുവാൻ നബി (സ)യ്ക്ക് കഴിവില്ലെന്നത് അറിയിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ, അവർക്ക് കനത്ത ഒരു താക്കീതുകൂടിയാണ് ഈ മറുപടി.

വിഭാഗം-3

21. മനുഷ്യർക്കു ബാധിച്ച വല്ല കഷ്ടതയ്ക്കും ശേഷം, അവർക്കു നാം ഒരു കാര്യംതന്നെ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതായാൽ, അപ്പോൾ (അതാ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർക്കൊരു തന്ത്രം!

وَأِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنَّا بَعْدَ
صَرَاءٍ مَشْرُومٍ إِذْ أَلَّامُوا مَكْرًا فِي آيَاتِنَا

പറയുക: 'അല്ലാഹു അതിവേഗം തന്ത്രം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു'. (ഹേ, തന്ത്രക്കാരേ,) നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ, നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا
إِنْ رُسُلَنَا يَكْفُرُونَ مَا تَمَكُرُونَ

21. അപ്പോൾ നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ, രൂപി നോക്കിച്ചാൽ സരി മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യർക്ക് ദഹ വല്ല കാര്യവും ദഹ ശേഷമായി ദഹ ഒരു(വല്ല) കഷ്ടതയുടെ ദഹ അവരെ ബാധിച്ച, സ്പർശിച്ച ദഹ അപ്പോൾ അവർക്കു (ഉണ്ടായിരിക്കും) ദഹ ഒരു തന്ത്രം (കത്തിത്തിരുപ്പു-വഞ്ചന) ദഹ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ദഹ പറയുക ദഹ അല്ലാഹു അതി (കൂടുതൽ) വേഗതയ്ക്കുളവനാണു ദഹ തന്ത്രം, തന്ത്രത്തിൽ ദഹ നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ എഴുതുന്നു, രേഖപ്പെടുത്തുന്നു ദഹ നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു

മനുഷ്യരിൽ പൊതുവെ കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു ദൃശ്യാഭാവമാണ് ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതായത്, വല്ല കഷ്ടതയോ വിഷമമോ ബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹു വല്ല അനുഗ്രഹവും ചെയ്തുകൊടുത്താൽ, അതിന് നന്ദി കാണിക്കാതെ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള നന്ദികേട് കാണിക്കുക. ഉദാഹരണമായി: കഠിനമായ ഒരു വരൾച്ചയോ ക്ഷാമമോ പിടിപെട്ടശേഷം, നല്ല മഴ വർഷിച്ചു ഭൂമിയിൽ വിളകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുമ്പെന്ന് വിചാരിക്കുക. അത് തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾ കനിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണെന്ന് പറയും ഒരു കൂട്ടർ. ചിലർ തങ്ങൾ വിളിച്ചു

തോടൊളമു മഹാത്മാക്കളുടെ ബർക്കത്തായി അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കും. ഇന്നിന്ന നേർച്ചവഴിപാടുകളും ചടങ്ങുകളും നടത്തിയതുകൊണ്ടാണെന്ന് വേറെ ചിലരും. ഇന്ന നക്ഷത്രവും രാശിയും യോജിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും, പ്രകൃതി കനിഞ്ഞതാണെന്നും മറ്റും വേറെയും ചിലർ. ചുരുക്കത്തിൽ, അത് അല്ലാഹു നൽകിയ ഒരു ഗ്രഹമാണെന്നോ അതിന് നന്ദി കാണിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നോ ഉള്ള ബോധം മിക്കവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു: അല്ലാഹുവിന് അതിവേഗം തന്ത്രം നടത്തുവാൻ കഴിയും, എന്തെങ്കിലും ദൂതന്മാർ-മലക്കുകൾ- നിങ്ങളുടെ അത്തരം കൃത്യങ്ങളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നുണ്ട് എന്ന്. അതായത്, നിങ്ങളുടെ ആ കൃത്യങ്ങൾക്ക് അതിനേക്കാൾ വേഗതയിലും ശക്തിയിലും തന്ത്രപരമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയും. പക്ഷെ, തൽക്കാലം അവൻ നടപടിയൊന്നും എടുക്കാതെ വിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നുവെച്ച് നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുമെന്നു കരുതേണ്ട. പരലോകത്ത് വെച്ച് നിങ്ങളുടെമേൽ നടപടി എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇത് ഓർമ്മയിലിരിക്കട്ടെ! എന്നു താൽപര്യം.

22. അവനത്രെ, കരയിലും, കടലിലും, നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവൻ.

അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ കപ്പലുകളിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നല്ല (അനുകൂലമുള്ള)തായ ഒരു കാറ്റു നിമിത്തം അവ അവരെ (യാത്രക്കാരെ)യും കൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുകയും, അവരുടെ സന്തോഷമടയുകയും (ചെയ്യുമ്പോൾ), (അതാ) അവർക്ക് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു വന്നെത്തി! നാനാഭാഗത്തു നിന്നും അവർക്ക് തിരമാല വന്നെത്തുകയും ചെയ്തു; തങ്ങൾ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു (നാശത്തിലകപ്പെട്ടു)വെന്നു അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. (അപ്പോൾ) കീഴ്വണക്കം അല്ലാഹുവിനു നിഷ്കളങ്കമാക്കിയവരായിക്കൊണ്ട് അവർ അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയായി:

‘ഇതിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തരുന്നപക്ഷം, തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.’

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِ
وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا
جَاءَتْهُمْ أَمْواجٌ غاصَّتْ
فَاجَاءَهُمُ الْمَوْجُ
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ
بِهِمْ فَدَعَوْا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

لئن أنجيتنا من هذه
لنكونن من الشكرين

22. അവനത്രെ ഈ ദിക്കിൽ നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവൻ സഞ്ചരിക്കുന്നവൻ കരയിൽ കടലിലും അങ്ങനെ, (ഇതു)വരെ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നാൽ, ആയിരിക്കുമ്പോൾ കപ്പലുകളിൽ അവ നടക്കുക (സഞ്ചരിക്കുക)യും അവരെയും കൊണ്ടു, അവരുമായി ഒരു കാറ്റു കൊണ്ടു, കാറ്റോടെ, കാറ്റു നിമിത്തം നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ അ വർ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി അവർക്കു വരുന്നു, വന്നെത്തി ഒരു കാറ്റു കഠിനമായ, ഉഗ്രമായ, കടുത്ത അവർക്കു വരുകയും ചെയ്തു തിര, തിരമാല, അല എന്നെല്ലാ സ്ഥലത്തു നിന്നും (നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും) അവർ ധരിക്കുക (കരുതുക)യും ചെയ്തു തങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്നു തങ്ങൾ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എന്നു) അവർ വിളിച്ചു, പ്രാർത്ഥിക്കുകയായി അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനോടു തന്നിച്ചാക്കി (നിഷ്കളങ്ക-മാത്രമാക്കി)യവരായിട്ടു അവനുമായി കീഴ്വണക്കം, നടപടി, അനുസരണം, മതം തീർച്ചയായും ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം ഇതിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ ആയിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും നന്ദി ചെയ്യുന്നവരിൽ (പെട്ടവർ)

23. എന്നിട്ട്, അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോഴോ, അപ്പോഴോ, അവർ ന്യായമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ ക്രമം തെറ്റി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

فَلَمَّا أَتَيْنَاهُمْ إِذَا هُمُ
يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റിൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെയെന്നെയായിരിക്കും (ഭവിക്കുന്നതു). (അതെ) ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ (താൽക്കാലിക) സുഖാനുഭവം! പിന്നീട്, നമ്മിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ്; അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ
مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
○ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

23. എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അപ്പോൾ (അതാ) അവർ *يَبْغُونَ* ക്രമം തെറ്റുന്നു, അക്രമം ചെയ്യുന്നു, അതിരുവിടുന്നു *فِي الْأَرْضِ* ഭൂമിയിൽ ന്യായം(കാര്യം-അവകാശം) ഇല്ലാതെ *بِغَيْرِ الْحَقِّ* ഹേ മനുഷ്യരേ നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റിൽ, അക്രമം, ധിക്കാരം (തന്നെ-മാത്രം) *عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ* നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (മാത്രം-തന്നെ) *مَتَاعَ* സുഖഭോഗം, ഉപകരണം, സുഖാനുഭവം *الْحَيَاةِ الدُّنْيَا* ജീവിതത്തിന്റെ *إِلَيْنَا* ദുന്യാവിന്റെ. ഐഹിക *بِغَيْرِ الْحَقِّ* പിന്നെ നമ്മിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവു *ثُمَّ إِلَيْنَا* അപ്പോൾ നാം നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും, വിവരമറിയിക്കും *فَنُنَبِّئُكُمْ* നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി *بِغَيْرِ الْحَقِّ* നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും

മനുഷ്യന്റെ നന്മിടകേടിനെക്കുറിച്ചും, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർ കുതന്ത്രം നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനു നല്ലൊരു ഉദാഹരണം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കേവലം സാങ്കല്പികമായ ഒരു ഉദാഹരണമല്ല മനുഷ്യരിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയോ വിശദീകരണത്തിന്റെയോ സഹായംകൂടാതെത്തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നതുമായ ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ-അത്. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ മാത്രമല്ല, ദൈവ നിഷേധികളിൽപ്പോലും ലോക നിയന്താവായ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ മനുഷ്യന് യഥാർത്ഥത്തിൽ സഹായം നൽകുവാൻ കഴിവുള്ളുവെന്ന ബോധം ഉള്ളിരുന്നില്ലെന്നു കൂടി മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം കൂടിയാണിത്. തനി ഭൗതികവാദികളായ ആളുകൾപ്പോലും അല്ലാഹു ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള വല്ല അത്യാപത്തിലും അകപ്പെട്ട് ഗതിമുട്ടുമ്പോൾ 'ദൈവമേ, ഈശ്വരാ, പടച്ചവനെ' എന്നും മറ്റും വിളിച്ച് നിലവിളിക്കുന്നതും, മേൽപോട്ടു കൈനീട്ടി രക്ഷക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ദുർലഭമല്ല.

സഅ്ദുബ്നുഅബീവഖ്-ഖാസബ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, അബൂദാവൂദ്, നാസാഇ (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: മക്കാ വിജയം ഉണ്ടായപ്പോൾ, നബി (സ) യിൽ നിന്നു രക്തപ്പെടുവാൻവേണ്ടി ഇക്രിമത്തുബ്നു അബീജഹൽ (റ) സ്ഥലം വിട്ടോടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം കപ്പൽകയറി യാത്രയായി. ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു ബാധിച്ചു. കപ്പലിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കപ്പലിലുള്ള യാത്രക്കാരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ നിഷ്കളങ്കരായി പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുവിൻ. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളൊന്നും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല.' അപ്പോൾ, ഇക്രിമ: (റ) പറഞ്ഞു: 'നിഷ്കളങ്കതയല്ലാതെ (അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കലല്ലാതെ) സമുദ്രത്തിൽ വെച്ച് എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയില്ലെങ്കിൽ, കരയിൽവെച്ചും അതല്ലാതെ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവേ! നിന്നോട് ഞാൻ കരാർ ചെയ്യുന്നു: എന്നെ നീ ഇതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിയാൽ ഞാൻ മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽചെന്ന് എന്റെ കൈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ വെക്കുന്നതാകുന്നു. (ഞാൻ മുസ്ലിമായി പ്രതിജ്ഞ നൽകാം) അദ്ദേഹം മാപ്പു നൽകുന്നവനും, മാനുസ്യമായിട്ടാണ് ഞാൻ കാണുന്നത്.' അനന്തരം അദ്ദേഹം മടങ്ങി വന്നു മുസ്ലിമായി.

വിഗ്രഹാരാധകരായ ആ മുശ്റികൾക്കുപോലും അത്യാപത്തു വരുമ്പോൾ, രക്തപ്പെടുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കുമെന്നും, ആ സമയത്തു മറ്റാരെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയില്ലെന്നുമാണല്ലോ

അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നാൽ, മരണപ്പെട്ടവരോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ ആയ ചില മഹത്മാക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു-പ്രാർത്ഥന (ഘ) എന്നല്ലാത്ത വേറൊരു പേർ പറഞ്ഞുകൊണ്ട്- ഇസ്രാഈലിന്റെ അംഗീകാരമുണ്ടെന്ന് കരുതിവശായ ചില മുസ്ലിംകളുടെ സ്ഥിതി ഓർക്കുമ്പോൾ, ആ മുശ്ശരികളെക്കൊണ്ട് വളരെ ശോചനീയമാണെന്ന് അത്യധികം വ്യസനത്തോടു കൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം സാധാരണഗതിയിൽ ഇവർ പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യാറുള്ളത് അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കുമെങ്കിലും ആപത്തുകൾ നേരിടുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ച് ആ മഹത്മാക്കളെയായിരിക്കും ഇവർ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതുസംബന്ധിച്ച് അല്ലാമ ആലുസീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'റൂഹുൽ മആനീ' എന്ന തഫ്സീറിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമത്രെ. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ ഉദ്യോഗിക്കാം: '....ഏതായാലും, ആ സന്ദർഭത്തിൽ മുശ്ശരികൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഈ ആയത്തു കാട്ടിത്തന്നത്. നിനക്കറിയാം: ഇന്നു മനുഷ്യർ, അവർക്കു കരയിലോ കടലിലോ വെച്ച് വല്ല അപായവും നേരിട്ടാൽ, ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാത്തവരും, കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരുമായ ആളുകളെയാണ് വിളിക്കുകയെന്ന്. ചിലർ ഖിളാർ, ഇൽയാസ് (അ) എന്നിവരെയും, ചിലർ വേറെ ചിലരെയും. മറ്റുചിലർ ഏതെങ്കിലും ഇമാമിനെയോ അല്ലെങ്കിൽ ശൈഖിനെയോ ആയിരിക്കും വിളിക്കുക. അല്ലാഹുവിനോട് കേ്തി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും, ആ വിചാരം മനസ്സിൽ തോന്നുന്നവരും കുറവായിരിക്കും. അപ്പോൾ, ഈ രണ്ടു കൂട്ടരിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നേർമാർഗ്ഗികളെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! ഇതേ സാരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന അല്ലാമാ ശൗകാനീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഫത്ഹുൽ ഖദീറീ'ലും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. എന്നു ട്രേദേഹം പറയുകയാണ്: 'ഈ പൈശാചിക വിശ്വാസം അവരെ എവിടെ എത്തിച്ചുവെന്നും, അവർ എവിടെ എത്തിയെന്നും, പിശാച് അവരെ എവിടെ എത്തിച്ചുവെന്നും ആലോചിച്ചുനോക്കുക!'

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റാൽ-അഥവാ ധിക്കാരം-നിങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുത്തവരായിരിക്കും ഭവിക്കുക) എന്ന വാക്യത്തിലെ താക്കീതു വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മനസ്സിലുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു താക്കീതത്രെ. പാപങ്ങളിലും, അക്രമങ്ങളിലും അതിരുകവിയുന്ന ധിക്കാരികൾ പരലോകശിക്ഷയ്ക്കു പുറമെ ഇഹത്തിൽവെച്ചു തന്നെ അതിന്റെ തിരിച്ചടിയെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നാണ് അതിലെ സൂചന. അധികാരവും, സ്വാധീനവും നിമിത്തം തോന്നിയവാസത്തിലും അക്രമത്തിലും അതിരുകവിഞ്ഞ ധിക്കാരികൾ ഈ ജീവിതത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അതിന്റെ തിരിച്ചടി അനുഭവിച്ചതിന്റെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ ചരിത്രഗന്ധങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരി (റ) മുതലായവർ ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം സ്മരണീയമാണ്: 'പാപം ചെയ്തവനു പരലോകത്തുവെച്ച് നൽകുവാൻ കരുതിവെക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷയ്ക്കുപുറമെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ശിക്ഷ നൽകപ്പെടുവാൻ ധിക്കാരത്തക്കൊളും, കൂടുംബന്ധം മുറിക്കലിനെക്കൊളും അവകാശപ്പെട്ടതായി മറ്റൊന്നില്ല.' അബൂ-ശൈഖ്, ഖതീബ്, അബൂനുഏമ്, ദൈലമി (റ) എന്നിവർ ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇതാണ്: മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അവയുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ തിരിച്ചടിക്കുന്നതാണ്: അതായത്: കുതന്ത്രവും, (പ്രതിജ്ഞ) ലംഘനവും, ധിക്കാരവും (المكر والى والى) പിന്നീട് (ഈ മൂന്നിനും തെളിവായിക്കൊണ്ട്) നബി (സ) ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു: ... لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ധിക്കാരം നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുത്തവരായിരിക്കും) وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّمَاءُ إِلَّا بِأَمْرِ اللَّهِ (ദൃഷ്ടിച്ച കുതന്ത്രം അതിന്റെ ആരംഭത്തിലല്ലാതെ വന്നു ഭവിക്കുകയില്ല. (35: 43), فَمَنْ كَفَرَ بِنَبِيِّكُمْ فَلَا يُغْنِي عَنْكُمْ وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (ആരെങ്കിലും പ്രതിജ്ഞ ലംഘിച്ചാൽ, അവൻ തനിക്കെതിരായിത്തന്നെയാണ് ലംഘിക്കുന്നത്. (48: 10)

24. ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉദാഹരണം, ആകാശത്തു നിന്നു നാം ഇറക്കിയ ഒരു വെള്ളം പോലെ മാത്രമാകുന്നു. എന്നിട്ട്, മനുഷ്യരും കാലികളും കേഷിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഭൂമിയിലെ ചെടി(കൾ) അതുമൂലം ഇടകലർന്നു.

۲۴- إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ

24. ലാ നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം) مثل ഉദാഹരണം, ഉപമ ചിത്രം ജീവിതത്തിന്റെ الدنيا ഒന്നിന്റെ (ഐഹിക) ماء ഒരു വെള്ളം (ജലം) പോലെയാണു انزلنا നാം അതിനെ ഇറക്കി, ഇറക്കിയ الماء ആകാശത്തു നിന്നു اختلف എന്നിട്ട് കലർന്ന به അതുമൂലം نبات ചെടി(കൾ) ഭൂമിയിലെ ما തിന്നുന്നതിൽപ്പെട്ട (ക്ഷേിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള) الناس മനുഷ്യർ والامم കാലികളും

അങ്ങനെ, ഭൂമി അതിന്റെ മോടി സ്വീകരിക്കുകയും, അത് അലംകൃതമാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, തങ്ങൾ അതിന്റെ ഉപയോഗമെടുക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ളവരാണെന്ന് അതിലെ ആരാക്കർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, രാത്രിയിലോ പകലിലോ അതിനു നമ്മുടെ കൽപന വന്നെത്തി.

അങ്ങനെ, നാം അതിനെ (അതിലെ വിളയെ) കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതു (പോലെ)-തലേദിവസം അത് ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ-ആക്കിത്തീർത്തു. അപ്രകാരം, ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ദ്വേഷം] കരാ വിശദീകരിക്കുന്നു.

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُهَا
وَأَيَّانَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا
أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا
أَنَّهُمْ أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا
فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ
تَغْنَنَّ بِالْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

വരെ(ഓളം), അങ്ങിനെ أخذنا എടുത്തപ്പോൾ, സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ أرض ഭൂമി زخرها അതിന്റെ മോടി تزينت അതു അലംകൃതമാകുകയും (ഭംഗിയാകുകയും)യും ظنن കരുതുകയും ധരിക്കുകയും ظننا അതിന്റെ ആരാക്കർ ظننا അവർ എന്ന് ظننا കഴിവുള്ളവരാണു (എന്നു) ظننا അതിൻമേൽ, അതിനു ظننا അതിനു വന്നു (എത്തി) ظننا നമ്മുടെ കൽപന ظننا രാത്രി ظننا അല്ലെങ്കിൽ പകൽ ظننا എന്നിട്ടു (അങ്ങിനെ) നാം അതിനെയാക്കി ظننا കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതു ظننا അതു ധന്യമാകാത്ത (ഉണ്ടാവാത്ത)പോലെ ظننا ഇന്നലെ, തലേന്നു ظننا അപ്രകാരം, അതുപോലെ ظننا നാം വിശദീകരിക്കുന്നു ظننا ആയത്തുകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദ്വേഷംകാരങ്ങളെ ظننا ഒരു ജനതക്കു, ജനങ്ങൾക്കു ظننا ചിന്തിക്കുന്ന, ഉററാലോചിക്കുന്ന

ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു മഴ പെയ്ത് ഭൂമിയിൽ നാനാതരം സസ്യലതാദികൾ തഴച്ചു വളരുകയും, ഭൂമിക്ക് ഭംഗിയും മോടിയും കൂടുകയും, ഫലമെടുക്കുമാറായെന്ന് ഉടമസ്ഥൻമാർ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോഴെത്തിൽ, ഓർക്കാപുറത്ത് പെട്ടെന്നു വല്ല അത്യാഹിതവും ബാധിച്ചു-അവിടെ മുമ്പ് വിളയൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുമാറ്-അതിലെ വിള മുഴുവൻ നശിച്ചുപോയി. ഇതുപോലെയാണ് ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതി. സുഖസൗകര്യങ്ങളും അലങ്കാരഭൂഷണങ്ങളും കൺമുമ്പിൽ കാണുമ്പോൾ അത് വളരെ ആകർഷകവും കാമ്യവുമായി തോന്നും. സമ്പൂർണ്ണമാണ്, ശാശ്വതമാണ് എന്നൊക്കെ ആരാക്കർ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ അതെല്ലാം അപ്പാടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുകയായി. ഒന്നുകിൽ വിഭവങ്ങളും സമ്പത്തും നശിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഉടമസ്ഥൻ നശിക്കുന്നു. രണ്ടായാലും ഫലം ഒന്നാണല്ലോ. ഐഹികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ എത്ര മഹത്തരമായിരുന്നാലും അതിന് നിലനിൽപ്പില്ല. താൽക്കാലികവും നശാവുമുമാണത്. ആകയാൽ അതിന് അമിതമായ വില കൽപിക്കുകയോ, അതിനുവേണ്ടി അനശ്വരവും അത്യുത്തമവുമായ പരലോകജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യരുത് എന്നു സാരം. ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിൽ, പ്രാധാന്യം കൽപിക്കേണ്ടുന്ന ജീവിതം ഏതാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

25. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ശാന്തിയുടെ ഭവനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ചൊവ്വായ പാതയിലേക്ക് വഴി ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

25- وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

25. അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു إلى ഭവനത്തിലേക്കു, വീട്ടിലേക്കു دار ശാന്തിയുടെ, സമാധാനത്തിന്റെ صراط അവൻ വഴിചേർക്കുന്നു(കാട്ടുന്നു), സൻമാർഗ്ഗം നൽകുന്നു صراط അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ, ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു صراط പാതയിലേക്കു, വഴിയിലേക്കു صراط ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള

നാശം ഭവിക്കാത്ത, ആപത്തും കാലദോഷവും ബാധിക്കാത്ത, അവർണ്ണനീയമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളോടുകൂടി കാലാകാലം നിലനിൽക്കുന്ന വേനത്തിലേക്കാണ്-അതെ, സമാധാനവും ശാന്തിയുമേകുന്ന സ്വർഗ്ഗലോക ജീവിതത്തിലേക്കാണ്-അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. അതാണ് ഏതു നിലക്കും ഈ ജീവിതത്തെക്കാൾ ഉത്തമവും ശേഷിക്കുന്നതും. അതു നേടാനായിരിക്കണം മത്സരം. (وفي ذلك فليتناس التائقون)

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേരായ പാതയിലേക്ക് വഴികാട്ടുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, ഒരു വ്യവസ്ഥയും അടിസ്ഥാനവുമില്ലാതെ കുറേ ആളുകളെ ചീത്തപ്പെടുത്തും, കുറേ ആളുകളെ നല്ലവരും ആക്കി വിടുമെന്നല്ലെന്നും, അവൻ നിശ്ചയിച്ചറിയിച്ചുകൊടുത്ത സൽപാതയിൽ ചരിച്ചവർക്ക് തയ്യാറുള്ളവരെ സന്മാർഗ്ഗികളും നല്ലവരും, തയ്യാറല്ലാത്തവരെ ചീത്തപ്പെടുത്തും ദുർമാർഗ്ഗികളും ആക്കുകയാണവൻ ചെയ്യുകയെന്നും ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ നാം മുസ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

26. നന്മ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതും [നല്ല പ്രതിഫലവും] കൂടുതലും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതളുകളെ, നിന്നദ്യതയാകട്ടെ, അവരുടെ മുഖങ്ങളെ മൂടുകയുമില്ല. [അവർക്ക് മ്ളാനതയും അപമാനവും ബാധിക്കുകയില്ല]
അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആഠക്കാരാകുന്നു; അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

۲۶- لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ
وَلَا يَرَهُمْ وَأَجْرُهُمْ أَكْبَرُ وَلَا ذُلٌّ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُم فِيهَا خَالِدُونَ

27. തിന്മകൾ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചവരാകട്ടെ, തിന്മയുടെ പ്രതിഫലം അതിനു തുല്യമായതുകൊണ്ടായിരിക്കും; നിന്നദ്യത അവരെ മൂടുകയും ചെയ്യും.
അല്ലാഹുവിൽനിന്നു അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന ഒരാളുമില്ല. ഇരുളടഞ്ഞു കൊണ്ടുള്ള രാത്രിയിൽ നിന്നും (കുറേ) കഷണങ്ങളാൽ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ മൂടിയിടപ്പെട്ടതുപോലെയിരിക്കും. അക്കൂട്ടർ നരകത്തിന്റെ ആഠക്കാരാകുന്നു; അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

۲۷- وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ
بِسَيِّئَةٍ وَأَنْزَعَهُمْ ذُلًّا
مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ
كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ
الْبَلِّ مُظْلِمًا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُم فِيهَا خَالِدُونَ

26. നന്മ പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതും നല്ലതും വർദ്ധനവും, കൂടുതലും മൂടുകയുമില്ല, ചേരുകയുമില്ല അവരുടെ മുഖങ്ങളെ ഇരുൾ (കറുപ്പു) പൊടിപടലം മൂടുകയും ചെയ്യും നിന്നദ്യതയുമില്ല. അക്കൂട്ടർ ആഠക്കാരാണു, ഉടയവരാണു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അവർ അതിൽ ശാശ്വതൻമാരാണു, സ്ഥിരവാസികളാണു 27. തിന്മകളെ പ്രതിഫലം, കൂലി തിന്മയുടെ അതുപോലെത്തന്നെ, അതിനു തുല്യമാണു അവരെ മൂടും, ചേരും നിന്നദ്യത, എളിമ അവർക്കില്ല അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ഒരു രക്ഷകനും, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഒരാളും മൂടിയിടപ്പെട്ടപോലെ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ കഷണങ്ങളും, തുണ്ടങ്ങളും രാത്രിയിൽനിന്നുള്ള, രാത്രിയുടെ ഇരുളടഞ്ഞ നിലയിൽ അക്കൂട്ടർ നരകക്കാരാകുന്നു അവർ അതിൽ സ്ഥിരവാസികളാകുന്നു, ശാശ്വതരാണു

ദാർ السلام (സമാധാനത്തിന്റെ ഭവനം) ആകുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കാണ് അല്ലാഹു ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞു. ആ ഭവനം ആർക്കാണ് ലഭിക്കുകയെന്നും, അവിടെ അവരുടെ സ്ഥിതിയെ

നായിരിക്കുമെന്നും ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സദാ താക്കീത് ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിന്ദ്യയുടെ ഭവനമാകുന്ന നരകം ആർക്കാണ് ലഭിക്കുകയെന്നും, അവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലും വിവരിക്കുന്നു. ഓരോ നന്മക്കും ചുരുങ്ങിയത് അതിന്റെ പത്തിരട്ടിയും, എഴു നൂറ്റിരട്ടിവരെയും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിലും കൂടുതൽ ഇരട്ടിയും ലഭിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. (2:261) അതാണ് الحٰنى (ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇരട്ടിക്കണക്കിലും കവിഞ്ഞതും, അതിനേക്കാൾ ഉപരിയായതുമായ വേറെയും മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നത്രെ ٰبجز (കൂടുതലും ഉണ്ട്) എന്ന വാക്ക് കാണിക്കുന്നത്.

ഈ 'കൂടുതൽ' എന്നാണെന്നു അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുൽകാഴ്ചയാണതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതിൽകവിഞ്ഞൊരു മഹാഭാഗ്യം വേറെയില്ലെന്നും പല ഹദീസുകളിൽ നിന്നും രിവായത്തുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അബൂബക്കർ, ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽയമാൻ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, സഹൂബുബ്നുൽ മുസയ്യബ്, അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു അബീലൈലാ, മുജാഹിദ്, ഇക്രീമഃ, ഉപ്-ഹാക്, ഹസൻ, ഖത്താദഃ, സുദ്ദി(റ) തുടങ്ങിയ സഹാബികളും, താബിഉകളുമായ പല മഹാൻമാരിൽ നിന്നും ഇത് രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി (സ)യിൽനിന്നു വന്ന ഹദീസുകളിൽ ഒന്നു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ٰأحٰنرا ٰبجز الحٰنى (നന്മ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലവും കൂടുതലും ഉണ്ടായിരിക്കും) എന്ന് ഓതിക്കൊണ്ട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'സ്വർഗ്ഗക്കാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലും, നരകക്കാർ നരകത്തിലും പ്രവേശിച്ചാൽ ഒരൊ വിളിച്ചു പറയും: സ്വർഗ്ഗക്കാരേ, അല്ലാഹു നിങ്ങളെ നൽകിയ ഒരു വാഗ്ദാനമുണ്ട്: അതവൻ നിറവേറ്റുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറയും: എന്താണത്? അവൻ ഞങ്ങളുടെ (സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ) തൂക്കങ്ങളെ ഘനപ്പെടുത്തിത്തന്നില്ലേ?! ഞങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ അവൻ വെളുപ്പിച്ചു (സന്തോഷിപ്പിച്ചു) തരുകയും ചെയ്തില്ലേ?! ഞങ്ങളെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, നരകത്തിൽനിന്ന് കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലേ! (എനി, വേറെ വാഗ്ദാനങ്ങളൊന്നും ഇല്ലല്ലോ) അപ്പോൾ അവർക്ക് മറുനീക്കപ്പെടും. അവർ അല്ലാഹുവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടും, അപ്പോൾ, അവനെ നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നിരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതോ, കണ്ണുകൾക്ക് ആനന്ദം നൽകുന്നതോ ആയി മറ്റൊന്നും തന്നെ അവർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല'. (അഹ്മദ്, മുസ്ലിം മുതലായ പലരും) (*)

എന്നാൽ, തിന്മയുടെ പ്രതിഫലമാകട്ടെ, അതിൽ വർദ്ധനവിന്റെ പ്രശ്നമേ ഇല്ല. ഒരു തിന്മക്ക് അതിനു തക്ക പ്രതിഫലം മാത്രം. ഈ സംഗതി ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഖുർആനിൽ പലേടത്തും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, സത്യവിശ്വാസികളുടെയും സൽക്കർമ്മികളുടെയും മുഖങ്ങൾ അന്ന് വെളുത്തതും പ്രസന്നവും സന്തോഷമയവുമായിരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെയും കുറ്റവാളികളുടെയും മുഖങ്ങൾ അന്ന് ഇരുണ്ടതും മ്ളാഘവും ചുളിഞ്ഞതുമായിരിക്കുമെന്നും പല സ്ഥലത്തും കാണാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു തുടങ്ങുന്നു:-

28. അവരെ മുഴുവനും നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും, പിന്നീട്, (അല്ലാഹുവിനോടു) പങ്കു ചേർത്തിയിട്ടുള്ളവരോടു നാം (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം! 'നിങ്ങളും, (നിങ്ങളുണ്ടാക്കിയ) നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളും നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുക. [സ്ഥലം വിടരുതു]'

۲۸- وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَرَدَدْنَا آبَاءَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا آئِنَا تَعْبُدُونَ

എന്നിട്ട് അവർക്കിടയിൽ നാം വേർപ്പെടുത്തും. അവരുടെ പങ്കാളികൾ (അവരോടു) പറയുകയും ചെയ്യും: 'നിങ്ങളും ഞങ്ങളെയായിരുന്നില്ല ആരാധിച്ചിരുന്നത്.'

28. ٰبجز ദിവസം ٰبجز നാമവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ٰبجز മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും ٰبجز പിന്നെ നാം പറയും ٰبجز ശിർക്കു (പങ്കു ചേർക്കൽ) ചെയ്തവരോട് ٰبجز നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം, സ്ഥലം (വിടാതിരിക്കുക) ٰبجز നിങ്ങളും ٰبجز നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളും ٰبجز എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) നാം നീക്കം വരുത്തും, വേർപെടുത്തും ٰبجز അവർക്കിടയിൽ ٰبجز പറയുകയും ചെയ്യും ٰبجز അവരുടെ പങ്കാളികൾ ٰبجز നിങ്ങളായിരുന്നില്ല ٰبجز ഞങ്ങളെ ٰبجز നിങ്ങളെ ആരാധിച്ചവരുക

(*) ഈ തിരുദർശനത്തെപ്പറ്റി സൂ: ഖിയാമ: 22-25ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്.

29. 'എനി, ഞങ്ങൾക്കും, നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ആരാധനയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ (അറിയാത്ത) അശ്രദ്ധ്യർ തന്നെയായിരുന്നു'.

٢٩- كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ

30. അവിടെവെച്ച് എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും അതു മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതുപോലെ [അതിന്റെ കർമ്മഫലം] പരീക്ഷിച്ചറിയും. അവരുടെ യഥാർത്ഥ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിലേക്കു അവർ തിരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതു (എല്ലാം) അവരെ വിട്ടുമാറത്തു പോകുകയും ചെയ്യും.

٣٠- هٰذَا لِك تَبْلُوَا كُل نَفْس مَّا سَلَفَتْ وَ
رُدُّوَا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰهُمُ الْحَقِّ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ

29. ഈ എനി മതി ഈ അല്ലാഹു തന്നെ ഈ സാക്ഷിയായിട്ടു ഈ ഞങ്ങളുടെ ഇടക്കു ഈ നിങ്ങളുടെ ഇടക്കും ഈ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു ഈ നിങ്ങളുടെ ആരാധനയെപ്പറ്റി ഈ അശ്രദ്ധ്യർ (അറിയാത്തവർ) തന്നെ 30. ഈ അവിടെ വെച്ചു ഈ പരീക്ഷണം ചെയ്യും, പരീക്ഷിച്ചറിയും, പരിചയിച്ചറിയും. ഈ എല്ലാ ദേഹവും, വ്യക്തിയും, ആളും ഈ അതു മുൻ ചെയ്തു വെച്ചതു ഈ അവർ ആക്ക(മടക്ക-തിരിക്ക-തള്ള)പ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ അല്ലാഹുവിലേക്കു ഈ അവരുടെ യജമാനനായ ഈ യഥാർത്ഥ പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകുകയും ചെയ്യും. ഈ അവരിൽ നിന്നു, അവരെ വിട്ടു ഈ അവർ ആയിരുന്നതു ഈ അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചും.

ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: എല്ലാവരും മഹാശരിലേക്കു ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുമ്പോൾ മുശ്ശരിക്കുകളെയും, അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെയും മറുതള്ളാതിൽനിന്നു അല്ലാഹു വേറിട്ടുനിറുത്തും. ആരാധ്യവസ്തുക്കളാകട്ടെ, തങ്ങളെ അവർ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നതിനെപ്പോലും നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നില്ല-അഥവാ, ഞങ്ങൾ അതിനു കൽപിക്കുകയോ, അനുവദിക്കുകയോ, അന്വയിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല-ഇതിനു അല്ലാഹു സാക്ഷിയാണ്. നിങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടം അനുസരിച്ചോ, പിശാചിന്റെ പ്രേരണ അനുസരിച്ചോ നിങ്ങൾ ചെയ്തതിന് ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളല്ല. ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത് ആ മുശ്ശരിക്കുകളിൽ നിന്നു അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറും. അപ്പോൾ ഓരോരുത്തരും മുൻ ചെയ്തിരുന്ന ആ തോന്നിയവാസത്തിന്റെ ഫലം അവിടെവെച്ച് അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ വരും. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഉപകാരവും അവർക്ക് ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, സാക്ഷാൽ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിനടപടികൾ അവർ വിധേയരാകുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ആ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതെല്ലാം അവർക്ക് പാഴായിത്തീരും, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവിശ്വാസികളെ വേർതിരിച്ചു നിറുത്തുമെന്നു വേറെ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (30. 14: 36: 59: 37: 24 മുതലായവ നോക്കുക.)

അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, ഗുണവിശേഷങ്ങളിലോ ഉൾപ്പെട്ട വല്ലതും വകവെച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണല്ലോ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ അവയുടെ ആരാധകന്മാർ ആരാധിച്ചുവരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികൾ (ഷർക) എന്നു പറയുന്നത്. ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാറ്റിനും ഈ അർത്ഥത്തിൽ 'പങ്കാളികൾ' എന്നു പറയപ്പെടും. ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി കരുതപ്പെടുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളടക്കമുള്ള നിർജീവ വസ്തുക്കളും, മലക്കുകൾ, പ്രവാചകന്മാർ, മഹാത്മാക്കൾ, ജിന്നകൾ, പിശാചുക്കൾ മുതലായവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളപ്പോൾ തങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയോ, അതിനെ അനുകൂലിക്കുകയോ ചെയ്ത പങ്കാളികൾ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിൽ ശിക്ഷാർഹരായിരിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എല്ലാതരം പങ്കുകാരും തന്നെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവരുടെ ആരാധകരിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു പല വചനങ്ങളിലായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പിശാചുക്കൾപോലും ഇതിൽ നിന്നും ഒഴിവല്ല. ശിർക്കിനു പ്രേരിപ്പിച്ചവർ മാത്രമേ അവരുടെ കുറ്റത്തിനു ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ, ശിർക്കും പ്രവർത്തിച്ചവരാകട്ടെ, ഒരു കരണവശാലും അവരുടെ കുറ്റത്തിൽനിന്നും ഒഴിവാകുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല.

വീഭാഗം-4

31. (നബിയേ,) പറയുക: 'ആകാശത്തുനിന്നും, ഭൂമിയിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു ഉപജീവനം നൽകുന്നതു ആരാണു?

അതല്ലെങ്കിൽ, കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും അധീനമാക്കുന്നതു ആരാണു? നിർജ്ജീവ വസ്തുവിൽനിന്നു ജീവ വസ്തുവെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, ജീവ വസ്തുവിൽനിന്നു നിർജ്ജീവ വസ്തുവെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ആരാണു? കാര്യം(പരിപാടിയിട്ടു)നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ആരാണു?'

എന്നാൽ, അവർ(മറുപടി) പറയും: 'അല്ലാഹു' എന്നു. അപ്പോൾ, പറയുക: 'എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?'

32. എന്നാൽ, (ആ പറഞ്ഞ)അവനാണു നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രബ്ബായ അല്ലാഹു. എന്നിരിക്കെ, യഥാർത്ഥത്തിനു പുറമെ, വഴിപിഴവല്ലാതെ എന്താണുള്ളതു?! അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണു നിങ്ങൾ (യഥാർത്ഥം വിട്ടു)തിരിക്കപ്പെടുന്നതു?!

33. അപ്രകാരം, (ആ) തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മേൽ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ വാക്യം യഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കുന്നു; അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നു.

31- قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَكُنْ يَبْلُغُكَ التَّمْرُ وَالْأَبْصَارُ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَعَلْنَا أَفَلَا تَتَّقُونَ

32- فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَإِنِّي تُصْرَفُونَ

33- كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

31. قُلْ പറയുക مَنْ يَرْزُقُكُمْ നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നതു ആർ مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്നു وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ നിന്നും أَكُنْ അല്ലാത്തപക്ഷം, അതല്ലെങ്കിൽ يَبْلُغُكَ അധീനമാക്കുന്നതു ആരാണു التَّمْرُ കേൾവിയെ وَالْأَبْصَارُ കാഴ്ചകളെയും وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതും وَمَنْ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ നിർജ്ജീവമായതിൽ നിന്നു مِنَ الْمَيِّتِ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും وَمَنْ يُدْبِرُ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും وَالْحَيَّ ജീവനുള്ളതിൽ നിന്നു مِنَ الْمَيِّتِ നിർജ്ജീവമായതിനെ തിരിക്കുന്നതും ആർ الْأَمْرَ കാര്യം. فَسَيَقُولُونَ എന്നാൽ അവർ പറയും اللَّهُ അല്ലാഹു (എന്നു) فَعَلْنَا അപ്പോൾ പറയുക أَفَلَا تَتَّقُونَ എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ 32. فَذَلِكُمْ എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) അവനത്രെ اللَّهُ നിങ്ങളുടെ രബ്ബായ അല്ലാഹു الْحَقُّ യഥാർത്ഥമായ الضَّلَالُ എന്നിരിക്കെ (എന്നി) എന്താണുള്ളതു? فَإِنِّي യഥാർത്ഥത്തിനു ശേഷം (പുറമെ) تُصْرَفُونَ ദുർമാർഗ്ഗം (വഴിപിഴവു) അല്ലാതെ فَإِنِّي അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണു تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ തിരിച്ചു വിടപ്പെടുന്നതു 33. كَذَلِكَ അപ്രകാരം حَقَّتْ യഥാർത്ഥ്യമായി, അവകാശപ്പെട്ടു, ന്യായമായി عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا വാക്യം, വാക്യം كَلِمَتُ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ رَبِّكَ തോന്നിയവാസം ചെയ്ത, ധിക്കരിച്ച الَّذِينَ അവർ (ആണ്) എന്നതിനാൽ, ആണെന്നുള്ളതു لَا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല(എന്നതിനാൽ-എന്നു)

ആകാശത്തുനിന്നു മഴ തുടങ്ങിയ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ഭൂമിയിൽനിന്നു വിള മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും വഴി മനുഷ്യർക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നവൻ, കേരവി-കാഴ്ച മുതലായ ശക്തികളെ സൃഷ്ടിച്ച് കൈകാര്യം നടത്തുന്നവൻ, ജീവനോ ജീവസ്സോ ഇല്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽനിന്നു ജീവനും ജീവസ്സുള്ളതുമായ വസ്തുക്കളെയും മറിച്ചു ജീവനുള്ളവയിൽനിന്നു നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെയും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നവൻ, ലോകകാര്യങ്ങൾ പരിപാടിയിട്ട് നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ ഇതെല്ലാം ആരാണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ മുശ്ശരികൾക്കും ഉത്തരം പറയുവാനുള്ളത് 'അല്ലാഹു' എന്ന് തന്നെയായിരിക്കും. അതെല്ലാം നടത്തുന്നതു അല്ലാഹുവാണെന്നും, അവരുടെ ആരാധ്യൻമാർ അതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും അവർക്കും ബോധ്യമാണ്. എന്നിട്ടും അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടെച്ച് ഇതര വസ്തുക്കളെ ആരാധ്യരാക്കുകയെന്ന വിരോധാഭാസത്തിൽ മുഴുകിയ അവരോടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്: 'നിങ്ങൾ ഒട്ടും സൂക്ഷ്മപ്പെടുന്നില്ലേ?' എന്നു. അതായത്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾക്കു ഇതിനു എന്തു ന്യായമാണു പറയുവാനുള്ളത്? നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ആലോചിക്കുന്നില്ലേ? എന്നൊക്കെ. നിങ്ങൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന ആ മഹൽ ഗുണങ്ങളുടെ ഉടമയായ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷിതാവ് അല്ലാഹു മാത്രമാണ്, അവനെ മാത്രമേ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കാവൂ എന്നാണല്ലോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്. എന്നിട്ടും നിങ്ങളതു കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലാണുള്ളതെന്ന് എനി പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി ഇത്രയും സ്പഷ്ടമായിരിക്കെ നിങ്ങൾ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തെറ്റിപ്പോകുന്നതു ആശ്ചര്യം തന്നെ.

അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണു: മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം യഥാർത്ഥ സത്യം അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ തോന്നിയവാസത്തിൽ നിന്നു പിൻമാറ്റത്തവരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ അവിശ്വാസികളും, ശിക്ഷാർഹരുമാണെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം സാക്ഷാൽകൃതമായിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവരുടെ മർക്കടമുഷ്ടിയാണ് അതിനു കാരണം. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത് മക്കാ മുശ്ശരികളിലാണെന്നു വെച്ച് അവരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണവ എന്നും ആരും ധരിക്കേണ്ടതില്ല. എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള എല്ലാതരം മുശ്ശരികളെയും ബാധിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ എന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും തർക്കത്തിനവകാശമില്ലാത്തതാണ്.

34. പറയുക: '(ഹേ, പങ്കുചേർക്കുന്നവരേ,) നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ ആദ്യമായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, പിന്നീട് അതിനെ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ?!'

34- قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

പറയുക: 'അല്ലാഹുവത്രെ, ആദ്യമായി സൃഷ്ടിക്കുകയും പിന്നീടതിനെ ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (സത്യംവിട്ടു) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!'

قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ فَأَلَيْ تَتُوكُونَ ۝

35. പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നവർ?!' പറയുക: 'അല്ലാഹുവത്രെ, യഥാർത്ഥത്തിലേക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതാണ്.'

35- قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ

34. ് പറയുക ് ഉണ്ടോ, ഓ ് നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ(പങ്കുകാരിൽ)പെട്ട ് ആദ്യമുണ്ടാക്കുന്നവൻ, ആരംഭിക്കുന്നവർ ് സൃഷ്ടിക്കൽ, സൃഷ്ടിയെ ് പിന്നെ ് അതിനെ മടക്കുന്ന, ആവർത്തിക്കുന്ന, വീണ്ടുമുണ്ടാക്കുന്ന ് പറയുക അല്ലാഹു ് ആരംഭിക്കുന്നു. ആദ്യമുണ്ടാക്കുന്നു ് സൃഷ്ടിയെ, സൃഷ്ടിക്കൽ ് പിന്നെ അതിനെ മടക്കിയുണ്ടാക്കുന്നു, ആവർത്തിക്കും ് അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) എങ്ങിനെ ് നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു. 35. ് പറയുക ് നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ ് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്ന)വർ(ൻ) ് യഥാർത്ഥ(സത്യ)ത്തിലേക്കു ് പറയുക ് അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു, അല്ലാഹുവത്രെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതു ് യഥാർത്ഥ(സത്യ)ത്തിലേക്കു

ആകയാൽ, യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നവനോ പിൻപററപ്പെടുവാൻ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവൻ; അതല്ല, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകപ്പെടുന്നതായാലല്ലാതെ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാത്തവനോ?!

أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي
إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ

അപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കെന്താണ്? എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നത്?!

فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

അപ്പോൾ (ആകയാൽ) യാതൊരുവനോ ഏതു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന യഥാർത്ഥത്തിലേക്കു നേർമാർഗ്ഗം നൽകുന്നവനോ അല്ലെങ്കിൽ തരപ്പെട്ട ആൾ പിൻപററപ്പെടുവാൻ അല്ലെങ്കിൽ ആവൻ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയില്ല അല്ലെങ്കിൽ അവനും മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യപ്പെടാതെ, അവനെ നേർവഴിക്കാക്കാതെ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെന്തു എങ്ങിനെ നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നു.

ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചും, തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിച്ചുംകൊണ്ട് ചോദ്യോത്തര രൂപത്തിൽ ചില തെളിവുകൾ കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു. അതുപോലെ വേറെ രണ്ടു തെളിവുകളാണു ഈ വചനങ്ങളിലും വിവരിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു നേർക്കുനേരെ മറുപടി പറയുവാൻ മുശ്ശികകൾക്ക് മടി തോന്നാത്തതുകൊണ്ട് അവർതന്നെ 'അല്ലാഹു' എന്നു മറുപടി പറയും (أَلَمْ نَكُنْ مِنْكُمْ حَمِيقًا) എന്നായിരുന്നു അവിടെ പറഞ്ഞത്. ഈ വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അവർ അതേ വേഗതയിൽ മറുപടിപറയുവാൻ ഇടയില്ല. എന്നാലും അൽപമൊന്നു ആലോചിച്ചാൽ അവർക്കുള്ള മറുപടിയും മറ്റൊന്നായിരിക്കാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെത്തെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി ഇന്നതാണെന്ന് അവരെ കേൾപ്പിച്ചു സമ്മതിപ്പിക്കുവാനും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെ ഖണ്ഡിക്കുവാനും നബി (സ) യോട് കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം, നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ—നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്ന വിഗ്രഹങ്ങൾ, മലകൾ, മഹാത്മാക്കൾ തുടങ്ങിയ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ—സൂക്ഷ്മങ്ങളെ ആദ്യം സൂക്ഷ്മിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, അവ നശിച്ചശേഷം പിന്നീട് വീണ്ടും സൂക്ഷ്മിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടോ? എന്നാണല്ലോ. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ സൂക്ഷ്മിക്കലിനെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ—പ്പറ്റി മുശ്ശികകൾക്ക് വിശ്വാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ ചോദ്യത്തിന് നേർക്കുനേരെ മറുപടി പറയുവാൻ മടിച്ചേക്കുക സാധാവികമാണ്. എന്നാലും നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന തരിശു ഭൂമിയെ മഴ ഇറക്കി നവജീവസ്സുള്ളതാക്കുന്നതും, ഉഷ്ണ കാലത്തു ഉണങ്ങി നശിച്ചു പോയ സസ്യലതാദികളെ വീണ്ടും ഉൽപാദിപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നതും അല്ലാഹുവാണെന്ന് അവർക്കറിയാവുന്ന സ്മിതിക്ക് അക്കാര്യത്തിൽ അവർക്കു സംശയം ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ്. രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം: യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗദർശനത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന വല്ലവരും നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ ഉണ്ടോ? എന്നാണ്. മാർഗ്ഗദർശനം (أَلَمْ نَكُنْ مِنْكُمْ حَمِيقًا) പല പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ബുദ്ധി, കാഴ്ച, കേൾവി മുതലായ ജന്മസിദ്ധമായ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകൾ മുഖേനയുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം. പ്രവാചകൻമാർ, മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുതലായവ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗദർശനം. സാഹചര്യങ്ങളും ചുറ്റുപാടുകളും ശരിപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന മാർഗ്ഗദർശനം. ഇവയെല്ലാം തന്നെ നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റൊരുമല്ലെന്നു അവർക്കും ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതാകുന്നു. അപ്പോൾ, മേൽകണ്ട തരത്തിലുള്ള എല്ലാ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും നൽകുന്ന അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടു യാതൊരു മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകുവാൻ കഴിയാത്ത വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളാക്കിവെച്ചു ആരാധിക്കുന്നത് തികച്ചും വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ? എന്നു അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിക്കുന്നു.

സത്യവസ്ഥ ഇത്രയും വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും അവർ അതിൽനിന്നു തെറ്റി ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ ശരിയല്ലെന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഒരു വലിയ ആശ്ചര്യം തന്നെയാണല്ലോ. ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ (അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെന്തിനെ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു?) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (നിങ്ങൾക്കെന്താണ്? നിങ്ങൾക്കെന്തിനെ വിധി കൽപിക്കുന്നു?) എന്നും പറഞ്ഞതു ഈ ആശ്ചര്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. പ്രാഥമിക ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് ആലോചിച്ചാൽ പോലും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും മുശ്ശിക

കുറുകര തങ്ങളുടെ ശീർക്കുപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു പിൻമാറ്റിരിക്കുവാൻ കാരണമെന്താണെന്നു ചോദിക്കപ്പെടാമല്ലോ. ഇതിനുള്ള ഉത്തരം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

36. അവരിൽ അധികമാളും ഒരു (തരം) ഉഹത്തെയാല്ലാതെ പിൻപററുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഉഹം ഒട്ടും (തന്നെ) പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവർ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.

36- وَمَا يَتَّبِعُ الْكُفْرُ إِلَّا ظَنًّا
إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمْ بِمَا يَعْمَلُونَ

36. അവരിൽ അധികഭാഗവും (ആളും) ഉഹത്തെയാല്ലാതെ പിൻപററുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും ഉഹം അതു പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല, ധന്യമാക്കുകയില്ല. യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും, ഒട്ടും നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ് അവർ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കൽ, അവർ തങ്ങളെക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ നടത്തുമെന്ന വിശ്വാസം, അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശാധികാരങ്ങളിൽ മററുള്ളവർക്ക് പങ്കു കൽപിക്കൽ, പ്രവാചകൻമാരെയും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും വ്യാജമാക്കൽ, മരണാനന്തര ജീവിതം മുതലായ കാര്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കൽ എന്നിവയിലെല്ലാം തന്നെ ഇവർക്കുള്ള ഏക അടിസ്ഥാനം കേവലം ഉഹം മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ, ന്യായയുക്തമായ ഒരു തെളിവു അതിനില്ല എന്ന് അല്ലാഹു അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ചിലർ സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിട്ടും വാശിയും ശാഠ്യവുമായി സത്യം സ്വീകരിക്കാത്തവരുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ഭൂരിഭാഗത്തിന്റെയും സ്ഥിതി ഇതാണെന്നർത്ഥം. തുടർന്നു കൊണ്ട് 'إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي' (നിശ്ചയമായും ഉഹം യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒട്ടുംതന്നെ പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടുന്നതാകുന്നു. മൗലിക പ്രധാനമായ ഒരു തത്വമാണ് ഈ വാക്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്.

മൗലിക വിഷയങ്ങളിലും, വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലുമൊക്കെ ഉഹത്തിനോ അനുമതിയോ സമ്മാനമില്ല. അവ യഥാർത്ഥാധിഷ്ഠിതങ്ങളായിരിക്കണം. അഥവാ, യഥാർത്ഥ്യം ഇന്നതെന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുന്ന അംഗീകൃത തെളിവുകളാൽ സമാപിതമായവയായിരിക്കണം. ഈ വിഷയം പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നഭിന്നപ്രായമില്ലാത്തതും, ഓരോ വ്യക്തിയും പ്രത്യേകം മനസ്സിലുത്തേണ്ടതുമാകുന്നു. ഇസ്ലാമിലെ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളെല്ലാം ഒന്നുകിൽ, ബുദ്ധിയുടെ അനിവാര്യമായ വിധിക്കൊത്തതായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണമുഖനയോ, നബി (സ) യുടെ സുന്നത്തും മുഖനയോ വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടതായിരിക്കണമെന്നു ഇതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ലക്ഷ്യം നോക്കാതെ മറ്റൊരാളുടെ വാക്കിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വിശ്വാസകാര്യം ഉറപ്പിക്കുന്നവന്റെ വിശ്വാസം ശരിയല്ലെന്നു പല മഹാൻമാരും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതും. (*)

'അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്' എന്നുള്ള അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ വമ്പിച്ച ഒരു താക്കീതാണു അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും വിശ്വാസം ശരിയോ തെറ്റോ, അതിൽ അവൻ ശരിയായ തെളിവുണ്ടോ ഇല്ലേ, ഉഹത്തെ പിൻപററിയതോ അല്ലേ, ആ വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നിങ്ങനെയുള്ളതെല്ലാം അല്ലാഹു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ആ അറിവനുസരിച്ച് അവൻ നടപടിയെടുക്കുമെന്നുമാണല്ലോ അതിന്റെ സാരം.

(*) 'إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي' (അതായതു: മറ്റൊരാളെ അനുകരിക്കുന്നവന്റെ വിശ്വാസം ശരിയല്ല)

37. ഈ വൂർആൻ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ (മററാ രാലും) കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെടാവതല്ല. പക്ഷേ, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിന്റെ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമത്രെ. അതിൽ സന്ദേശമേ ഇല്ല; ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (അതു).

۴- وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ○

38. അതല്ല, 'അതു അവൻ (നബി) കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണ്' എന്നു അവർ പറയുന്നുവോ?! പറയുക; 'എന്നാൽ, അതുപോലെയുള്ള ഒരു 'സൂറത്തു' [അദ്യായം] നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ;

۳- أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ

അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നവരെ (യെല്ലാം) നിങ്ങൾ വിളിച്ചും കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!

وَادْعُوا مَنِ اسْتِطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ○

37. ഈ വൂർആൻ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ (മററാ രാലും) കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെടാവതല്ല. പക്ഷേ, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിന്റെ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമത്രെ. അതിൽ സന്ദേശമേ ഇല്ല; ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (അതു). 38. അതല്ല, 'അതു അവൻ (നബി) കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണ്' എന്നു അവർ പറയുന്നുവോ?! പറയുക; 'എന്നാൽ, അതുപോലെയുള്ള ഒരു 'സൂറത്തു' [അദ്യായം] നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ; നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!

തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിച്ചും, ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള ഏതാനും പ്രസ്താവനകൾക്കുശേഷം അല്ലാഹു വൂർആന്റെ അമാനുഷികതയും, സത്യതയും സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ആദ്യം ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അതിന്റെ അമാനുഷികതകളെ ചില തെളിവുകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമാണ് അതെന്നത്. മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള പല വാർത്തകളും, അവയിലെ പ്രധാന തത്വങ്ങളും അതേപടി വൂർആനിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, സൻമാർഗ്ഗപ്രദേശങ്ങൾ, തെളിവുകൾ ആദിയായി ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ എന്തെല്ലാം ആവശ്യമാകുന്നുവോ അതെല്ലാം സവിശദം അതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നും തന്നെ സന്ദേശത്തിനോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ ഇടവുമില്ല. എല്ലാം സത്യസമ്പൂർണ്ണവും ന്യായയുക്തവുമാണുതാനും. അതു ലോകസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നതാകട്ടെ; അക്ഷരജ്ഞാനമോ, വേദഗ്രന്ഥ പരിചയമോ ഇല്ലാത്ത ഒരാളുടെ കൈക്കും, ആ ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെന്നും, സൃഷ്ടികളാൽ നിർമ്മിതമല്ലെന്നുമുള്ളതിനു ഇതൊക്കെത്തന്നെ തെളിവാണ്. അതെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരിൽ നിന്നായിരുന്നു വൂർആനെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അതിൽ ധാരാളം വൈരുദ്ധ്യം കാണേണ്ടതായിരുന്നു. (ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا — العن: 11)

വസൂതകൾ ഇങ്ങിനെയായിരുന്നിട്ടു പിന്നെയും മുഹമ്മദു (സ) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണ് ഈ വൂർആൻ എന്ന് അതിന്റെ നിഷേധികൾക്ക് വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതിലെ അദ്യായംപോലെയുള്ള ഒരുദ്യായമെങ്കിലും അവ

രൊന്നു കൊണ്ടുവരട്ടെ, വേണമെങ്കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റൊരെയും അവരുടെ കഴിവുപോലെ അവർ സഹായത്തിനു കൂട്ടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ-എന്നാലതൊന്നു കാണാമല്ലോ-എന്നു അല്ലാഹു അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം തന്നെയാണെന്നും, നബി (സ)യോ മറ്റൊരാൾ ചിലതല്ലെന്നുമുള്ളതിനു ഏറ്റവും വ്യക്തവും അനിഷേധ്യവുമായ ഒരു തെളിവത്രെ ഈ വെല്ലുവിളി. അറബികൾ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റവും ഉച്ചിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന അക്കാലത്തോ, അതിനുശേഷം ഇന്നിതുവരെയോ ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിട്ടുവാൻ ആളുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതാകട്ടെ, ഈ തുറയിലുള്ള ഖുർആന്റെ വെല്ലുവിളികളിൽ മൂന്നാമത്തേതും ഏറ്റവും ലഘുവായതുമാണുതാനും. ജിന്നും മനുഷ്യരുമെല്ലാംകൂടി ചേർന്നാലും ഇതുമാതിരി ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടുവരാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് സൂ: ഇസ്രാഉ്: 88ലും, ഖുർആൻ നബി (സ) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണെന്നു വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതു പോലെ ഒരു പത്തു സൂറത്തുകളെങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ, സാധിക്കുന്നവരെയൊക്കെ അതിനു ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു സൂ: ഹൂദ്: 13ലും അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആ രണ്ടു വെല്ലുവിളികളും നിലവിലിരിക്കെത്തന്നെയാണ് അതേ മാതിരി ഒരു സൂറത്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ എന്നുള്ള ഈ മൂന്നാമത്തേതും.

ഈ മൂന്നു സൂറത്തുകളും-ഇസ്രാഉ്, ഹൂദ്, ഈ സൂറതും-മക്കീ സൂറത്തുകളാകുന്നു. ഏറ്റവും ലഘുവായ ഈ മൂന്നാമത്തെ വെല്ലുവിളിയാകട്ടെ, മദനീ സൂറത്തായ അൽബഖര: 23, 24 വചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും അല്ലാഹു ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തും നിങ്ങൾക്കതു സാധ്യമല്ലെന്ന് അവിടെ അറുത്തു മുറിച്ചു പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. മനസ്സാക്ഷിയും, സത്യബോധവുമുള്ള ഏതൊരു ഹൃദയത്തിനും ഖുർആന്റെ സത്യതയും ദൈവികതയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതിൽപരം തെളിവ് എന്താണുള്ളത്? അല്ലാഹുവിനു പുറമെയുള്ള ആരുടെ സഹായസഹകരണം വേണമെങ്കിലും സ്വീകരിക്കാമെന്നും, എന്നാലും നിങ്ങൾക്കതിനു കഴിയുകയില്ലെന്നും അർത്ഥശക്തിമില്ലാത്തവിധം ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ കഴിയുമോ? അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

39. എങ്കിലും അവർ യാതൊന്നിന്റെ അറിവിനെ സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടില്ലയോ അതിനെ [സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനെ] അവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുകയാണു. അതിന്റെ പുലർച്ച അവർക്കു വന്നെത്തിയിട്ടുമില്ലതാനും.

۴۹- بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذِبًا وَكَلَّمَآ يَأْتِيهِمْ تَأْوِيلُهُ

അപ്രകാരം, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട്(ആ) അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെ ആയെന്നു നോക്കുക!

كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِيْنَ

40. അവരിൽനിന്നും ചിലർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്; അവരിൽനിന്നും ചിലർ അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുമുണ്ട്. നിന്റെ റബ്ബ്, നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

۴۰- وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِيْنَ

39. ് പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ അവർ വ്യാജമാക്കി യാതൊന്നിനെ അപ്രകാരം വലയം ചെയ്തിട്ടില്ല (സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടില്ല) അതിന്റെ അറിവിനെ അവർക്കു വന്നിട്ടുമില്ല അതിന്റെ പുലർച്ച, പൊരും, വ്യാഖ്യാനം കിട്ടാത്തതുപോലെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ളവർ എന്നിട്ടു നോക്കുക നിങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെ ആയി(ഉണ്ടായി) എന്നു കലാശം, പര്യവസാനം, അന്ത്യം അക്രമികളുടെ 40. അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ നിന്നു (ചിലർ) വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ടു ചിലർ അതിൽ അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ (ചിലർ) വിശ്വസിക്കാത്തവർ, വിശ്വസിക്കാത്തവരാണു ചിലർ അതിൽ നിന്റെ റബ്ബാകട്ടെ ഏറ്റവും (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണു നാശം (കൃഷ്ടം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി

മേൽകണ്ട പ്രകാരം ഖുർആന്റെ സത്യതയെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധ്യമല്ല. എന്നിരിക്കെ, അവരതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. പക്ഷേ, അതിനെപ്പറ്റി ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാനോ, അതിലെ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ കണ്ണടച്ചു നിശ്ചയിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. അത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതും, പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ പുലർന്നു കാണുവാൻ അവർ കാത്തിരിക്കുന്നുമില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അതിന്റെ വാച്യവശമോ, ആശയവശമോ ഒന്നും ഗൗനിക്കാതെ-കേട്ടമാത്രയിൽ തന്നെ-വ്യാജമാക്കുകയാണവർ ചെയ്തത്. ഇവർ മാത്രമല്ല, ഇവരെപ്പോലെ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ള സമുദായക്കാരും ഇങ്ങിനെ വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതു ഇവർക്കും പഠനമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സത്യനിഷേധികളുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള സ്മിതിയാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, എല്ലാവരും ഒരേ മാതിരിക്കാരുല്ല. ചിലരെക്കൊഴിവാക്കി ഖുർആന്റെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി അതിൽ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നുണ്ടുതാനും. വിശ്വസിക്കാതെ, കൃഷ്ണത്തിനും നാശത്തിനും ഒരുമ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗക്കാരും അവരിലുണ്ട്. ഇവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വിനയനനായറിയും. അവരുടെമേൽ അവൻ തക്ക നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

വിഭാഗം-5

41. അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്ന പക്ഷം, നീ പറയുക: 'എന്നിടം എന്റെ കർമ്മം; നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ കർമ്മവും. ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്നു നിങ്ങൾ മുകുതരാനും; നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഞാനും മുകുതനാകുന്നു.'

۴۱- وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ
 لِي عَمَلِي وَلكُمْ عَمَلُكُمْ
 أَنتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ
 وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

42. അവരിൽനിന്നും ചിലർ, നിന്നിലേക്കു ചെവിക്കൊടുക്കുന്നവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ബധിരൻമാരെ-അവർ ബുദ്ധിക്കൊടുത്തു (ഗ്രഹി)ക്കാതായിരുന്നാലും-നീ കേൾപ്പിക്കുമോ?!

۴۲- وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَعِمُونَ إِلَيْكَ
 أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ
 وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ

43. അവരിൽനിന്നും ചിലർ, നിന്നിലേക്കു നോക്കുന്നവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ, അന്ധൻമാരെ-അവർ കണ്ടറിയാതിരുന്നാലും-നീ വഴി കാട്ടുമോ?!

۴۳- وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ
 أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ
 وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

41. അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നപക്ഷം നീ പറയുക എന്റെ പ്രവൃത്തി (കർമ്മം) നിങ്ങളുടെ (ഉണ്ടായിരിക്കും) നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി (കർമ്മം) നിങ്ങൾ ബ്രീയൂൺ മുകുതരാനും, നിരപരാധി (നിരൂത്തരവാദി)കളാണു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്നു ബ്രീയൂൺ മുകുതനാണു, നിരപരാധിയാണു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നിന്നു. 42. അവരിലുണ്ടു, അവരിൽനിന്നു (ചിലർ) ചെവിക്കൊടുക്കുന്ന (ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന)വർ ചില നിന്നിലേക്കു എന്നാൽ നീയോ കേൾപ്പിക്ക (മോ) ബധിരന്മാരെ, കാര്യം കേൾക്കാത്തവരെ അവരായിരുന്നാലും അവർ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കാതെ, ഗ്രഹിക്കാതെ 43. അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ (ചിലർ) നോക്കുന്നവർ, നോക്കുന്നവരുണ്ടു ചില നിന്റെ നേരെ, നിന്നിലേക്കു എന്നാൽ നീയോ വഴികാട്ടു (മോ) അന്ധന്മാരെ, കാഴ്ചയില്ലാത്തവരെ അവരായിരുന്നാലും അവർ കാണുന്നില്ല കാണാത്ത (വർ)

44. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, മനുഷ്യരോട് ഒട്ടും (തന്നെ) അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല; എങ്കിലും, മനുഷ്യർ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

۴۴- إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا
وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

44. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അക്രമം ചെയ്യുകയില്ല മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യരോടു യാതൊന്നും, ഒട്ടും മനുഷ്യർ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു (ആത്മാക്കളോടു-ദേഹങ്ങളോടു) അവർ അക്രമം ചെയ്യുന്നു.

മേൽകണ്ടതുപോലെ, ആ സത്യനിഷേധികളുടെ നിഷേധത്തിനും അവിശ്വാസത്തിനും നിതീകരണമൊന്നുമില്ല. അവരെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പാടുപെട്ടിട്ടു കാര്യമില്ല. നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക, നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം എന്നിക്കോ, എന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിങ്ങൾക്കോ ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞത് അവരിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുകയേ വേണ്ടൂ. അവരിൽപെട്ട ചിലർ നീ പറയുന്നതും ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുന്നതുകാണാം. ചിലർ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാതെന്നപോലെ മുഖത്തു നോക്കിയിരിക്കുന്നതും കാണാം. എന്നാൽ, അവരൊന്നും ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാനോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാനോ വേണ്ടിയല്ല അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, അവർ കേൾവിയും കാഴ്ചയുമുള്ളവരാണെങ്കിലും ബധിരന്മാരുടെയും, അന്ധന്മാരുടെയും സ്മിതിയാണു് അവർക്കുള്ളതു്. ബധിരന്മാരെ കേൾപ്പിച്ചും, അന്ധന്മാർക്ക് വഴികാട്ടിയും നേർവഴിക്കൊക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവരെപ്പറ്റി അവഗണിച്ചുകൊള്ളുക. ഇപ്രകാരം നബി (സ) യെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണു്.

45. പകലിൽനിന്നും ഒരു നാഴിക(സമയം)അല്ലാതെ അവർ (മുസ്ലിം) കഴിഞ്ഞു കൂടിയിട്ടില്ലെന്നാണു്. അവരെ അവർ (അല്ലാഹു) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം: അവർ തങ്ങൾക്കിടയിൽ അന്യോന്യം അറിയുന്നതാണു്.

۴۵- وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا
إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ വ്യാജമാക്കിയവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി; അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരായിരുന്നുമില്ല.

45. ദിവസം അവൻ അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന പക എന്ന പോലെ, എന്നാണു്. പകലിൽനിന്നും അവർ താമസിച്ചി(കഴിഞ്ഞു കൂടിയിട്ടില്ല) ഒരു നാഴികയല്ലാതെ പകലിൽനിന്നുള്ള അവർ അന്യോന്യം അറിയും, പരിചയപ്പെടും അവർക്കിടയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്, നഷ്ടമടഞ്ഞുപോയി വ്യാജമാക്കിയവർ അല്ലാഹുവുമായി കാണുന്നതിനെ അവർ ആയിരുന്നുമില്ല നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ.

മഹംഗർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ, അന്നത്തെ അതിഗൗരവങ്ങളായ സ്മിതിഗതികളും, പാരത്രിക ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യമില്ലായ്മയും കണ്ടറിയുമ്പോൾ, അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്കു മുമ്പ് തങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയതെല്ലാം അങ്ങേയറ്റം നിസ്സാരമായി അനുഭവപ്പെടും. ഇതിനുമുമ്പ് ഭൂമിയിൽ ആകെ ഒരു നാഴിക നേരമേ തങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നു തോന്നും. മുമ്പ് അന്യോന്യം പരിചയമുണ്ടായിരുന്നവർ തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾ വേർപെട്ടിട്ട് അധികകാലമൊന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം അന്യോന്യം തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യും. ഇഹത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ പരലോക ജീവിതത്തെയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നതിനെയും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ മുഴുവനും ഈ അവസരത്തിൽ രക്ഷാമാർഗ്ഗമില്ലാതെ നഷ്ടത്തിലും കഷ്ടത്തിലും അകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കും.

വിയാമത്തുനാളിലെ അതിയേകരങ്ങളായ സംവേവികാസങ്ങളും, അവമൂലം ഏർപ്പെടുന്ന അങ്കലാപ്പും കാരണമായി, അതിനു മുമ്പ് ഈ ഭൂമിയിൽ-മരണം വരെയും, മരണംമുതൽ പുനരുത്ഥാനം വരെയുമുള്ള കാലത്തു-വളരെ കുറഞ്ഞ സമയം മാത്രമേ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുള്ളുവെന്നുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ ഈ തോന്നലിനെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (താഹാ: 103; റൂം: 55; അഹ്‌ഖാഫ്: 35; നാസിആത്ത്: 46 മുതലായവ നോക്കുക.) ഈ വചനങ്ങളത്രയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ചില ആധുനികശാസ്ത്രക്കാർ മരണപ്പെട്ടവർക്ക് വെബ്‌റുകളിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് വന്നിട്ടുള്ള ഹദീസുകളെയെല്ലാം നിഷേധിക്കുകയും, പരിഹാസപൂർവ്വം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം. അവർ അൽപസമയമല്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ലെന്ന് അവർക്കു തോന്നുവാൻ കാരണം, അവർ വെബ്‌റുകളിൽ ഒന്നും അറിയാതെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നും മററുമാണ് അവരുടെ സമർത്ഥനം. ഇത് തികച്ചും വാസ്തവവിരുദ്ധവും വ്യർത്ഥന്റെ വാക്കുകൾക്കും ഹദീസുകൾക്കും എതിരാണ്. കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കാൻ സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനുന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നോക്കുക.

46. (ഒരുപക്ഷേ,) അവരെ നാം താക്കീതു നൽകിവരുന്നതിൽ ചിലതു നാം നിനക്കു കാണിച്ചുതരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ[നിന്റെ ആത്മാവിനെ]നാം പിടിച്ചെടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, എന്നാൽ നമ്മിലേക്കു തന്നെയായിരിക്കും അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്. പിന്നെ, അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സാക്ഷിയാായിരിക്കും. [അപ്പോൾ അവൻ വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊള്ളും.]

وَأَمَّا نُرَبِّتَكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ
تَتَوَفَّيْنَاكَ وَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ
تَحْتَهُ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

47. എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനു മുണ്ടായിരിക്കും ഒരു റസൂൽ. അങ്ങനെ, അവരുടെ റസൂൽ (അവർക്കു) വന്നാൽ, അവർക്കിടയിൽ നീതി മുറയ്ക്കുസരിച്ച് (കാര്യം) തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതാണ്; അവരാകട്ടെ, അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലതാനും.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ
فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

46. (ഒരുപക്ഷേ-വല്ലപ്പോഴും) നിനക്കു നാം കാണിച്ചു തരുന്ന പക്ഷം ചിലതു അവരോടു നാം വാഗ്ദത്തം (താക്കീതു) ചെയ്യുന്ന അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്ന (മുഴുവനുമായെടുക്കുന്ന) പക്ഷം എല്ലാ എന്നാൽ നമ്മിലേക്കാണ് അവരുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവു പിന്നെ അല്ലാഹു സാക്ഷിയാണു അവർ ചെയ്യുന്നതിന് 47. എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ടു ഒരു (ഓരോ) റസൂൽ എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) വന്നാൽ അവരുടെ റസൂൽ തീരുമാനിക്ക (വിധിക്ക)പ്പെടും അവർക്കിടയിൽ നീതിമുറയ്ക്കുസരിച്ച് അവർ അക്രമിക്ക (അനീതി ചെയ്യ)പ്പെടുകയില്ല.

സാരം: ഈ സത്യനിഷേധികളെ താക്കീതുചെയ്തുവരുന്ന ശിക്ഷകളിൽ-കൊല, പരാജയം, അപമാനം തുടങ്ങിയവയിൽ-ചിലതു ഒരുപക്ഷേ, നബി (സ)യുടെ കാലത്തു തന്നെ സംഭവിക്കുകയും, നബി (സ)ക്ക് അതു കാണുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അതിനു മുമ്പുതന്നെ അതൊന്നും കാണുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം നേരത്തേ തന്നെ നബി (സ) സ്വർഗ്ഗം പൂകിയെന്നും വരാം. രണ്ടിൽ ഏതു സംഭവിച്ചാലും അവർ മടങ്ങി എത്തുന്നതു അല്ലാഹുവിനേക്കായിരിക്കും. അവർ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അവൻ കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, അവരുടെ മേൽ എടുക്കേണ്ടുന്ന നടപടി അവൻ എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഓരോ സമുദായത്തെയും മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം റസൂലുകളെ അയക്കുന്നുണ്ട്. റസൂലുകളെ അയക്കാതെ ആരുടെ മേലും ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നില്ല. (وما كنا معذبين حتى نبشركم بالرسول)

കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീട് നീതിയും ന്യായവും അനുസരിച്ച് നിഷേധികളുടെ മേൽ നടപടിസ്വീകരിക്കുക പതിവാണു്. റസൂലുകളും സത്യവിശ്വാസികളും വിജയിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ, നിഷേധികളോട്-അവർ നിഷേധികളാണെന്നുവെച്ചു്-യാതൊരു അനീതിയും അല്ലാഹു ചെയ്കയില്ലതാനും.

48. അവർ[അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: 'എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദത്തം (നീറവേരൽ)-നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ?'

48- وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

49. പറയുക: എന്റെ 'സ്വന്തത്തിനു' (തന്നെ) ഒരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഒരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ.

49- قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ടു് ഒരു അവധി. അവരുടെ അവധി വന്നാൽ, അപ്പോൾ അവർ ഒരു നാഴിക (സമയം) പിന്നോട്ടു പോകുകയാകട്ടെ, മുന്നോട്ടു പോകുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല.

لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ
إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

50. പറയുക: 'കണ്ടുവോ(-നിങ്ങളൊന്നു പറയുവിൻ): രാത്രി സമയത്തോ, പകലിലോ അവന്റെ ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തിയെങ്കിൽ, അതിൽ നിന്നു് ഏതൊന്നിനായിരിക്കും (ഈ) കുറ്റവാളികൾ ധൃതികാണിക്കുക?'

50- قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ
بَيَّاتًا أَوْ نَهَارًا
مَاذَا يُسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

51. 'അതു സംഭവിച്ചാൽ പിന്നീടാണോ നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതു? 'ഇപ്പോഴോ (വിശ്വസിക്കുന്നതു)? നിങ്ങൾ ഇതിനു [ഈ ശിക്ഷക്കു] ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നവല്ലോ' (എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ പറയപ്പെടുക.)

51- أَلَمْ يَأْتِكُمْ رَسُولٌ مِّنْ اللَّهِ
فِي زِينَةِ يُبَيِّنُ لَكُمْ آيَاتِهِ
وَيُخَوِّضُكُمْ فِي الْقُرْآنِ
أَلَمْ تَتَذَكَّرْ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
رَسُولٌ مِّنْ اللَّهِ
فِي الْبَيِّنَاتِ
يُخَوِّضُكُمْ فِي الْقُرْآنِ
وَيُخَوِّضُكُمْ فِي الْقُرْآنِ
أَلَمْ تَتَذَكَّرْ

48. ان كنتم هذا الوعد متى يقولون അവർ പറയും, പറയുന്നു എപ്പോഴാണു ഈ വാഗ്ദത്തം നിങ്ങളാണെങ്കിൽ متى സത്യം പറയുന്നവർ. 49. قل പറയുക ക്ല لا ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല (എനിക്കു കഴിവില്ല) نفى എന്റെ സ്വന്തത്തിനു ضرا ഒരു ഉപദ്രവം ولا نفعا ഒരു ഉപകാരവുമില്ല إلا ما شاء الله ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ الله അല്ലാഹു لكل എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ടു أجل ഒരു അവധി إذا വന്നാൽ أجل അവരുടെ അവധി لا يستأخرون അപ്പോൾ അവർ പിന്തിപ്പോകയില്ല. പിന്നോട്ടു കൂകയില്ല لا ഒരു നാഴികയും ولا يستقدمون അവർ മുന്നോട്ടുപോകുകയുമില്ല, മുന്നോട്ടുമാകയില്ല. 50. قل പറയുക أرا നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ) أرا നിങ്ങൾക്കു വന്നെങ്കിൽ عذاب അവന്റെ ശിക്ഷ بياء രാത്രി സമയത്തു أرا അല്ലെങ്കിൽ പകലിൽ لا എന്തൊന്നാണു, ഏതിനാണു يستعجل ധൃതികൂട്ടുന്നതു, ബദ്ധപ്പെടുന്നതു لا അതിൽ നിന്നു المجرمون കുറ്റവാളികൾ. 51. ألم يأتكم അതു സംഭവിച്ചാൽ, അതുണ്ടാകുമ്പോൾ ألم അതിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു ألم ഇപ്പോഴോ, ഇന്നേരമോ ألم നിങ്ങളായിരിക്കെ, നിങ്ങളായിരുന്നവല്ലോ لا അതിനു, അതിനെപ്പറ്റി تستعجلون നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടും.

52. പിന്നീടു, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോടു പറയപ്പെടും: 'നിങ്ങൾ ശാശ്വത ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ! നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ച) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുമോ?'

52- ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ أَلْسَابًا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

52. പിന്നെ പറയപ്പെടും للذين ظلموا നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ عذاب ശിക്ഷയെ الخ ശാശ്വതത്തിന്റെ സ്മിരതയുടെ هل നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുമോ لا യാതൊന്നിനല്ലാതെ كنتم നിങ്ങളായിരുന്നു كسبون നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കും, പ്രവർത്തിച്ചുവെങ്കിലും.

സത്യവിശ്വാസികൾക്കു രക്ഷയും വിജയവും ലഭിക്കും. അവിശ്വാസികൾക്കു ശിക്ഷയും പരാജയവും അനുഭവപ്പെടും എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ; അതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ എന്താണതു സംഭവിക്കാത്തത്? എപ്പോഴായിരിക്കും അതുണ്ടാവുക? എന്നിങ്ങിനെ അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിച്ചു പറയാറുള്ളതിനു എങ്ങിനെ മറുപടി പറയേണമെന്നു അല്ലാഹു നബി (സ) ക്കു പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം:-

(1) മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ, എന്റെ സ്വന്തം കാര്യത്തിൽപോലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ സംഭവിക്കുമെന്നെ എന്നിങ്ങനെ പറയുവാൻ സാധിക്കും. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനപ്പുറം വല്ല ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കുമെന്നോ, അതു തടയുവാമെന്നോ, വല്ല ഉപകാരവും ചെയ്യാമെന്നോ, അതു ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനോ എന്നിങ്ങനെ കഴിവില്ല. അവൻ നൽകിയതു അനുഭവിക്കുകയും, അവൻ അറിയിച്ചതു അറിയുകയും മാത്രമേ എന്നിങ്ങനെ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് ആവാഗ്ദത്തങ്ങളൊക്കെ ഇന്നപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്നു ഞാൻ അറിയുക? (2) എന്നാൽ ഒരു വാസ്തവം നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം: ഓരോ സമുദായത്തിനും- അതു ഇന്നപ്പോൾ നശിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നൊക്കെ- അല്ലാഹു ഒരു നിശ്ചയവും അവയിലും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു അതേപോലെത്തന്നെ സംഭവിക്കും, അതിൽ ഒരു നിമിഷപോലും ഏറ്റക്കുറവും സംഭവിക്കുകയില്ല. (3) ആ ശിക്ഷ ഒരുപക്ഷേ വല്ല രാത്രിയിലോ പകലിലോ പെട്ടെന്നുവരും സംഭവിക്കുന്നത്. ഒന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ വയ്യ. എന്നാൽ, അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പാപികളാരെങ്കിലും അപ്പോൾ ധൃതികൂട്ടുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുമോ? ധൃതികൂട്ടുമെങ്കിൽ ഏതു ശിക്ഷയായിരിക്കും ധൃതികൂട്ടുക? അതെ, ഈ ധൃതികൂട്ടലൊന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്നു അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ബോധ്യമാകും. (4) അതു സംഭവിക്കുന്നതു എപ്പോഴായാലും അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കാമെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ ഭാവം? എങ്കിൽ അതു പ്രയോജനപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരോട്: 'ഈ ശിക്ഷക്കു തിരക്കു കൂട്ടിയിരുന്നവരാണല്ലോ നിങ്ങൾ, എന്നിട്ടു ഇപ്പോഴാണോ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നത്? ഈ വിശ്വാസം സ്വീകാര്യമല്ല'. എന്നായിരിക്കും പറയപ്പെടുക. അപ്പോഴത്തെ ആ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ശാശ്വതമായ നരക ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകൊള്ളണമെന്ന വിധിയും കൂടിയായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അതു നിങ്ങളുടെ കർമ്മഫലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലതാനും.

53. (നബിയേ) നിന്നോടവർ വർത്തമാനമന്വേഷിക്കുന്നു: യഥാർത്ഥമാണോ അതു? എന്നു! പറയുക: 'ഓ! എന്റെ രബ്ബു തന്നെയാണു (സത്യം)! നിശ്ചയമായും അതു യഥാർത്ഥം തന്നെ! നിങ്ങൾ (പിടിയിൽപെടാതെ) അശക്തരാകുന്നവരല്ലതാനും.'

53- وَيَسْتَبْشِرُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

53. അവർ നിന്നോടു വർത്തമാനം (വിവരം) തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു احق യഥാർത്ഥം (സത്യം) ആണോ هو അതു قل പറയുക اي ഓ, അതെ, ഉവ്വ എന്റെ രബ്ബു തന്നെ സത്യം انى നിശ്ചയമായും അതു ما യഥാർത്ഥം തന്നെ انتم നിങ്ങളല്ല താനും المعجزين അശക്തരാകുന്നവർ, പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവർ.

മനുഷ്യൻ മരിച്ചു മണ്ണായിട്ടും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും, മുൻ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും, അതനുസരിച്ചു രക്ഷാശിക്ഷകൾക്കു വിധേയനാകും എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾ പറയുന്നതും യഥാർത്ഥം തന്നെയാണോ? അതല്ല കേവലം തമാശയോ? സത്യനിഷേധികളുടെ ഇത്തരം ചോദ്യത്തിനു ഇപ്രകാരം മറുപടി പറയണമെന്നു അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്നു: 'ഓ! സംശയിക്കേണ്ട! എന്റെ രബ്ബിനെത്തന്നെ സത്യം! അക്ഷരം പ്രതി ശരിയാണതു. നിങ്ങൾ മണ്ണായി നശിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിൽ അകപ്പെടാതെ അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തിരക്ഷപ്പെടുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സംശയിച്ചേക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതേണ്ടോ.'

قُرْآن (എന്റെ രബ്ബിനെത്തന്നെ സത്യം!) എന്നിത്രയും ശക്തിയായ സ്വരത്തിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു അവിശ്വാസികളോട് മറുപടി പറയുവാൻ നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്ന മൂന്നു സ്ഥലമാണു ഖുർആനിൽ ആകെയുള്ളത്. ഒന്ന് ഇതുതന്നെ. മറ്റൊന്നു: അന്ത്യ സമയം വന്നെത്തുകയില്ലെന്നു പറയുന്നവരോടു ... رَبِّرَافِ ۖ رَبِّرَافِ ۖ (ഇല്ലാതേ! എന്റെ രബ്ബ് തന്നെയാണി! അതു നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.) എന്നു പറയുവാൻ സൂറത്തു സബൂഃ: 3ൽ കൽപിച്ചതാകുന്നു. മൂന്നാമത്തേതു: മരണാനന്തരം ജനങ്ങൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു ജൽപിക്കുന്നവരോട് رَبِّرَافِ ۖ رَبِّرَافِ ۖ (ഇല്ലാതേ! എന്റെ രബ്ബിനെത്തന്നെയാണി! തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും.) എന്നു പറയുവാൻ സൂ: തഗാബൂൻ: 7ൽ കൽപിച്ചതുമാകുന്നു. നിഷേധികൾ അവരുടെ നിഷേധവേളയിൽ ഉപയോഗിച്ച അതേ വാക്കുകളെത്തന്നെയാണു ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഖണ്ഡിതമായിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രസ്താവ്യമത്രെ. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും, പരലോക ജീവിതത്തെയും നിഷേധിക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവത്തെയും, അതിൽ അവരോടു അല്ലാഹുവിനുള്ള അതികഠിനമായ അമർഷത്തെയുമാണിതു കാണിക്കുന്നതു.

വിഭാഗം-6

54. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാ (ഓരോ)വ്യക്തിക്കും ഭൂമിയിലുള്ളതു (മുഴുവൻ) ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അതു അതിനെ തെണ്ടും കൊടുത്തു മോചനത്തിനു ശ്രമിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ശിക്ഷയെ കാണുമ്പോൾ അവർ വേദം മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്കിടയിൽ നീതിമുറയനുസരിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അവരാകട്ടെ, അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

54- وَأَلْوَانٌ لِّكُلِّ نَفْسٍ مَّا فِي الْأَرْضِ لَا فِتْنَةٌ لَهُمْ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لِلَّذِينَ رَأَوْا الْعَذَابَ وَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

54. ആയിര (ഉണ്ടായിര)നണങ്കിൽ അക്രമം ചെയ്ത ആയിര (ഓരോ)വ്യക്തിക്കും, വ്യക്തിക്കും അക്രമം ചെയ്ത ആയിര (ഓരോ)വ്യക്തിക്കും ഭൂമിയിലുള്ളതു (മുഴുവൻ) അതു തെണ്ടും കൊടുക്കുക (മോചനത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തം നൽകുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു അവർക്കും; അതിനെ, അതുകൊണ്ടു അവർക്കും അവർക്കിടയിൽ നീതിമുറയനുസരിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അവരാകട്ടെ, അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷാവകുപ്പുകൾ കൺമുമ്പിൽ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന അക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്കു ലജ്ജയും അപമാനവും അനുഭവപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു അപ്പോൾ തങ്ങളുടെ വേദം കഴിയുന്നത്ര മറച്ചുപിടിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കും എന്നു താൽപര്യം. പക്ഷേ, അതിനുശേഷം വേദവും വ്യസനവും തെക്കിടവെക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവർ പരസ്യമായിത്തന്നെ സങ്കടം വിളിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുമെന്നു വേറെ വചനങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണു്. ... (ഹാ! സങ്കടമേ! അല്ലാഹുവിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതല്ലേ! ഞാൻ കളിയാക്കുന്നവനായിപ്പോയല്ലേ!) എന്നൊക്കെ അവർ പറയുമെന്നു സൂ: സൂമർ: 56ൽ കാണാം. ... (രബ്ബേ! ഞങ്ങളുടെ ദൈവഭാഗ്യം ഞങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞുപോയി. ഞങ്ങൾവഴി പിഴച്ച ആളുകളായിത്തീർന്നു!) എന്നും മറ്റും പറയുമെന്നു സൂ: മുഅ്മിനുൻ: 106, 107 വചനങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണു്.

55. അല്ലാ! (-അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതു (ഒക്കെ) അല്ലാഹുവിൻറെതാകുന്നു. അല്ലാ! (-അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻറെ വാഗ്ദത്തം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

55- اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
اَلَا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ
وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ

56. അവൻ, ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവകലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

56- هُوَ الَّذِيْ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

57. ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ രബ്ബികൾനിന്നു നിങ്ങൾക്കു സദുപദേശവും, നെഞ്ചുകളിലുള്ളതിനു [ഹൃദയരോഗങ്ങൾക്കു] ശമനവും വന്നിട്ടുണ്ട്; സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, കാര്യവും (വന്നിട്ടുണ്ട്).

57- يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِّنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ

58. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിൻറെ ദയവു (അഥവാ അനുഗ്രഹം)കൊണ്ടും, അവൻറെ കാര്യവും കൊണ്ടുമത്രെ(അത്) -അതുകൊണ്ടു തന്നെ-അവർ ആഹ്ളാദിക്കട്ടെ! അത്, അവർ ശേഖരിച്ചു (സമ്പാദിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ (ഒക്കെ) ഉത്തമമാകുന്നു.

58- قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهِ قَبِذْ
لِيَقْرَأُوْا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ

55. يَا അല്ലാ, അല്ലേ (അറിയുക) اِنَّ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനാണു ما فِي السَّمٰوٰتِ ആകാശങ്ങളിലുമുള്ളതു وَالْاَرْضِ ഭൂമിയിലും يَا അല്ലാ (അറിയുക) وَعْدَ നിശ്ചയമായും വാഗ്ദത്തം اِنَّ അല്ലാഹുവിൻറെ حَقٌّ യഥാർത്ഥമാകുന്നു وَلٰكِنْ എങ്കിലും, പക്ഷെ اَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികവും لَا يَعْلَمُوْنَ അറിയുന്നില്ല. 56. هُوَ അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു, അവനത്രെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതു وَيُمِيْتُ മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കു തന്നെ تُرْجَعُوْنَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു. 57. يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ قَدْ جَاءَكُمْ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു مَوْعِظَةٌ സദുപദേശം وَشِفَاءٌ നിങ്ങളുടെ രബ്ബികൾ നിന്നു لِيَقْرَأُوْا ശമനവും, ആശ്വാസവും وَرَحْمَةٌ നെഞ്ചു (ഹൃദയം)കളിലുള്ളതിനു നേർമാർഗ്ഗവും, നേർമാർഗ്ഗവും وَرَحْمَةٌ കാര്യവും لِيَقْرَأُوْا സത്യവിശ്വാസികൾക്കു. 58. قُلْ പറയുക بِفَضْلِ اللّٰهِ അല്ലാഹുവിൻറെ ദയവും (അനുഗ്രഹം) കൊണ്ടു وَرَحْمَتِهِ അവൻറെ കാരുണ്യം കൊണ്ടും قَبِذْ അതുകൊണ്ടു തന്നെ لِيَقْرَأُوْا എന്നാലവർ സന്തോഷിച്ചു (ആഹ്ളാദം കൊള്ളട്ടെ) هُوَ അതു ഗുണകരമാണു, ഉത്തമമാണു مِمَّا يَجْمَعُوْنَ അവർ ഒരുമിച്ചു(ശേഖരിച്ചു)കൂട്ടുന്നതിനെക്കാൾ.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു ആകമാനം സദുപദേശമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. അജ്ഞത, അന്യവിശ്വാസം, കാപട്യം, സംശയം ആദിയായ മനോരോഗങ്ങൾക്കു അതു ശമനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിൻറെ അഭ്യാപനങ്ങളെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കൊക്കട്ടെ, അതു മാർഗ്ഗദർശനവും കാര്യവുമാകുന്നു. അതവരെ നേർവഴിക്കു നയിക്കും. അവരുടെ ഭാവിജീവിതത്തിനും, ശാശ്വതസൗഭാഗ്യത്തിനും അതു കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു അതു പ്രയോജനം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവർക്കെതിരെയുള്ള തെളിവുകൂടിയായിരിക്കും അത്. അങ്ങനെ, അതവർക്കു കൂടുതൽ നഷ്ടമായിട്ടാണു കലാശിക്കുക. وَرَبِّكَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ خَيْرٌ... (സാരം: ഖുർആൻ മൂവേന സത്യവിശ്വാസികൾക്കു രോഗശമനവും കാരുണ്യവുമായുള്ളതിനെ നാം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അക്രമികൾക്കു അത് നഷ്ടത്തെയല്ലാതെ വദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല. (17:82.)

ഐഹികജീവിതത്തിൽ വെച്ചു മനുഷ്യനു നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള ഏതൊരു നേട്ടത്തെയും ശ്രേഷ്ഠവും ഉത്തമവുമാണ് ഈ വൃർത്തവും. അതുവഴി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും കാര്യങ്ങളും. അതുകൊണ്ടു അതിലാണ് മനുഷ്യൻ സന്തോഷംകൊള്ളേണ്ടതും, അതിനാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതും. ഐഹികനേട്ടങ്ങൾ-അവ എത്രതന്നെ ഉയർന്നതും വർദ്ധിച്ചതുമായാണെങ്കിലും-മരണത്തോടെ അതു അവസാനിക്കുമല്ലോ. വൃർത്തൻ മുമ്പേന ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളാകട്ടെ, ഈ ലോകത്തും പരലോകത്തും ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

59. പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, ആഹാരമായി അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതു? എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ അതിൽനിന്നും (ചിലതു) നിഷിദ്യവും, (ചിലതു) അനുവദനീയവുമാക്കിയിരിക്കുന്നു?' പറയുക: 'അല്ലാഹുവാനോ നിങ്ങൾക്കു (അതിനു) അനുവാദം നൽകിയതു; അതല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുകയാണോ? (പറയുവിൻ-കേൾക്കട്ടെ)! -

59- تَلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لَكُمْ أَمْرًا عَلَى اللَّهِ تَفَتَرُونَ

60. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരുടെ വിചാരം ഖിയാമത്തുനാളിൽ എന്തായിരിക്കും?! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു, മനുഷ്യരുടെ പേരിൽ ദേവു (അഥവാ അനുഗ്രഹം)ഉള്ളവൻ തന്നെ എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.

60- وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

59. ് പറയുക നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുക) ഇറക്കിയതിനെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആഹാരമായിട്ടു, ഉപജീവനത്തിൽ നിന്നും എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ അതിൽനിന്നു (ചിലതു) നിഷിദ്യവും അനുവദനീയവും പറയുക അല്ലാഹുവാനോ നിങ്ങൾക്കു അനുവാദം (സമ്മതം) തന്നതു അതല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതുവോ. 60. എന്താണു വിചാരം, ധാരണയെന്താണു ഖിയാമത്തിൽ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരുടെ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം, കളവു ഖിയാമത്തിൽ, നാളിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ദേവു (അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവൻ തന്നെ മനുഷ്യരുടെമേൽ എങ്കിലും അവരിൽ അധികവും നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.

മനുഷ്യർക്ക് ഉപജീവനത്തിനായി ധാരാളം ജീവികളും സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹം വേണ്ടതുപോലെ ആസ്വദിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ, അവയിൽ ചിലതു മതദ്വേഷം നിഷിദ്യമാക്കിയും, ചിലതു അനുവദനീയമാക്കിയും തരം തിരിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ഈ തരം തിരിക്കലിനുള്ള സമ്മതം നിങ്ങൾക്കു എവിടെനിന്നു കിട്ടി? അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും ദാതാവുമായ അല്ലാഹു അതിനു അനുവാദം നൽകിയിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ കെട്ടിച്ചമക്കിയ വ്യാജം മാത്രമാണത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിയമം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു ഖിയാമത്തുനാളിൽ നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന വേിഷ്യത്തുകൾ അതിഭയങ്കരവും, അവരുടെ വിഭാവനത്തിനും ധാരണക്കും അതിതവുമായിരിക്കുമെന്നു അവർ ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നു അവരെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യർക്കു ആഹാരത്തിനായി ധാരാളങ്ങളെക്കൽ വിഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതു അവനു അവരോടുള്ള ദയാദാക്ഷിണ്യംകൊണ്ടാണു. അതിനു നന്ദി കാണിക്കുകയാണു അവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു. പക്ഷെ, മിക്ക ആളുകളും- ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ-നന്ദിയില്ലാത്തവരായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു. ആ നന്ദികേടിൽ നിന്നാണ് ഇത്തരം പ്രവണതകൾ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതു എന്നൊക്കെയാണു അവസാനത്തെ വാക്യത്തിലടങ്ങിയ സൂചന.

വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിലും മറ്റുമായി ചിലതരം ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെയും, കൃഷി വിഭവങ്ങളെയും മുശ്റിക്ക കര നിഷിദ്യമാക്കി വെച്ചിരുന്നതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണു ഈ വചനങ്ങൾ. ഈ വിഷയകമായി സൂ: മാഇദ: 106 അൻആ: 136, 138, 139; മുതലായ സൂഫലങ്ങളിൽ മുസ് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും നിഷിദ്യമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ എന്തെങ്കിലും ന്യായം പറഞ്ഞു മതത്തിൽ നിഷിദ്യമാക്കുന്നവരെല്ലാം ഈ ആക്ഷേപത്തിനു വിധേയർ തന്നെ. അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുന്നതു അവനോടു നന്ദി കാണിക്കലും, അതിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നതു നന്ദികേടു കാണിക്കലുമാകുന്നു. അബൂൽ അഹ് വസ്വ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഞാൻ വളരെ താണതരത്തിലുള്ള വേഷത്തിൽ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവിടുന്നു ചോദിച്ചു: 'തനിക്കു സ്വത്തു വല്ലതും ഉണ്ടോ?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഉണ്ട്.' തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'എന്തു സ്വത്തുകളാണുള്ളതു?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഒട്ടകം, അടിമ, കുതിര, ആട് ഇതെല്ലാം തന്നെയുണ്ട്'. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'തനിക്കു അല്ലാഹു സ്വത്തു നൽകിയ സ്മിതിക്കു തനിക്കു അവൻ നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും, ആദരവിന്റെയും അടയാളം തന്നിൽ കാണപ്പെടട്ടെ.' (അ). ഈ തത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഹദീസുകൾ വേറെയും കാണാം.

വിഭാഗം-7

61. (നബിയേ) നീ വല്ല കാര്യത്തിലും ആയിരിക്കുകയാകട്ടെ, അതു സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനിൽനിന്നും (വല്ലതും) പാരായണം ചെയ്യുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല; നിങ്ങൾ [മനുഷ്യർ] വല്ല പ്രവൃത്തിയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്കയില്ല; നിങ്ങൾ അതിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ നാം (ദൃക്) സാക്ഷികളായിരിക്കാതെ.

ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ, ഒരു അണുത്തൂക്കവും (തന്നെ) നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്നും വിട്ടുപോകുകയില്ല; അതിനെക്കാൾ ചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ ഇല്ല, (അത്) സ്പഷ്ടമായ ഒരു (രേഖാ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെ.

١- وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ
وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ
شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ
وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ○

61. وَمَا تَكُونُ നീ ആയിരിക്കയില്ല وَأَنْتَ ഒരു കാര്യത്തിലും, വല്ല വിഷയത്തിലും وَمَا تَكُونُ നീ പാരായണം ചെയ്കയുമില്ല وَمَا അതു സംബന്ധിച്ചു وَمِنْ قُرْآنٍ ഒരു ഖുർആനും, ഖുർആനിൽ നിന്നും (വല്ലതും) وَلَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയുമില്ല مِنْ عَمَلٍ ഒരു പ്രവൃത്തിയും, പ്രവൃത്തിയായിട്ടു (വല്ലതും) إِلَّا كُنَّا നാം ആയിരിക്കാതെ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ شُهُودًا സാക്ഷികൾ, സന്നദ്ധർ تَفِيضُونَ നിങ്ങൾ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ فِيهِ അതിൽ يَعْزُبُ وَمَا വിട്ടു (തെറ്റി-മറഞ്ഞു) പോകയുമില്ല عَنْ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നും, റബ്ബിനെ വിട്ടു مِنْ مِثْقَالِ തൂക്കത്തിൽ നിന്നും. (ഒന്നും-ഒരളവും) فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَلَا أَصْغَرَ ആകാശത്തിലുമില്ല وَلَا أَكْبَرَ കൂടുതൽ ചെറിയതുമില്ല مِنْ ذَلِكَ നിന്നും, കൂടുതൽ വലുതുമില്ല وَلَا أَكْبَرَ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

നബി (സ) യാകട്ടെ, മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയോ, വല്ല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അല്ലാഹു അതു കണ്ടറിയാതിരിക്കുകയില്ല. ആകാശഭൂമികളിലുള്ള ഏതൊരു വസ്തുവും-അതു ഏത്ര തന്നെ വലുതോ ചെറുതോ ആയിരുന്നാലും-അവന്റെ അറിവിൽപെടാത്തതുമില്ല. എല്ലാറ്റിന്റെയും കണക്കും തോതുമൊക്കെ അവൻ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു സാരം. നബി (സ) യുടെ ഖുർ

ആൻ പാരായണത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞതു, നബി (സ) യുടെ പ്രധാന ജോലി അതായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. **الله أعلم**

ഭാവികാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൊത്തത്തിലുള്ള അറിവേ അല്ലാഹുവിനുള്ളുവെന്നും, അത്തരം കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും അവനു വിശദമായി അറിയുകയുള്ളുവെന്നും ചില തൽപരകക്ഷികൾ ജൽപിക്കാറുള്ളതു തികച്ചും സത്യവിരുദ്ധമാണെന്നു ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു ചില വചനങ്ങളിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാം. എല്ലാം അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതു (الله خالق كل شيء) ഓരോന്നും സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ട്, ശരിക്കു കണക്കും വ്യവസ്ഥയും വെച്ചുകൊണ്ടും (انا كل شيء خلقناه بقدر - القمر 49) എന്നിരിക്കെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം-അല്ലെങ്കിൽ വസ്തു-അവൻ അറിയാതിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണു്?

62. (അല്ലാ! അറിയുക;) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ 'വലിയു'കൾ [മിത്രങ്ങൾ], അവരുടെ മേൽ ഒരു യേവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്കയില്ല.

١٢-اِنَّ اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

63. (അതെ,) വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ. [ഇവരാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ 'വലിയു'കൾ.]

١٣-الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

64. അവർക്കത്ര, ഇഹലോക ജീവിതത്തിലും, പരലോകത്തിലും സന്തോഷവാർത്ത (യുള്ളതു).

١٤-لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ

അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു മാറ്റം വരുത്തലില്ല. അതുതന്നെയാണു് വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം!

لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ

62. **لا** അല്ലാ, **അറിയുക** **علموا** വലിയു (മിത്രം) കൾ **الله** അല്ലാഹുവിന്റെ **لا خوف** ഒരു യേവുമില്ല **الله** അവരുടെ മേൽ **ولا** അവരില്ലതാനും **لا يحزنون** അവർ വ്യസനിക്കും. 63. **الذين آمنوا** വിശ്വസിച്ചവർ **والذين اتقوا** ആയിരിക്കുകയും ചെയ്തു **والذين آمنوا** അവർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കും. 64. **لهم** അവർക്കുണ്ടു, അവർക്കാണ് **البشرى** സന്തോഷവാർത്ത **في الدنيا** ജീവിതത്തിൽ **والآخرة** ഇഹത്തിലെ, ഐഹിക **والآخرة** പരലോകത്തിലും **لا** മാറ്റം വരുത്തലില്ല, പകരമാക്കലില്ല **لكل** വാക്കുകൾക്കു, വചനങ്ങളെ **الله** അല്ലാഹുവിന്റെ **لا** അതുതന്നെയാണു **الله** ഭാഗ്യം, വിജയം **العظيم** വമ്പിച്ച, മഹാ

അടുപ്പം (القرب) എന്നർത്ഥമായ **ولي** (വൽയ്) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണു് **ولي** വലിയു് എന്ന വാക്ക്. അതിന്റെ ബഹുവചനമാണു് **علموا** (ഔലിയായ്). ബന്ധപ്പെട്ടവൻ, അടുത്തവൻ, മിത്രം എന്നൊക്കെയാണു അതിനർത്ഥം. 'ശത്രു(عدو)'വിന്റെ എതിർപദമായി അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് ഈ അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. കൂട്ടികൾ, സ്ത്രീകൾ മുതലായ ദുർബ്ബലരുടെ കൈകാര്യ കർത്താക്കൾക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. **الله** **علموا** (അല്ലാഹുവിന്റെ വലിയുകൾ) എന്നു പറയുന്നതും ആദ്യം പറഞ്ഞ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. 'അല്ലാഹുവിന്റെ വലിയുകൾ' (അഥവാ ഔലിയായ്) ആരാണെന്നു അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതെ, വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലടക്കം അനുസരിക്കുകവഴി അവനെ സൂക്ഷിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തവരാരോ അവരാണ് (الذين آمنوا وكانوا يتقون) അല്ലാഹുതന്നെ 'ഔലിയായ്'നു നിർവ്വചനം നൽകിയിരിക്കെ, മറ്റൊരു നിർവ്വചനമോ വ്യാഖ്യാനമോ നൽകുവാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല.

ലോകത്തു അദ്ദേശ്യമായ ചില കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന-അല്ലെങ്കിൽ അതിനു കഴിവു നൽകപ്പെട്ട-ചില മഹാ ത്മാക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വലിയുകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നതെന്നു ചിലർ പറയാറുള്ളതു ശരിയല്ലെന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ നിർവ്വചനത്തിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടമായി. അതുപോലെത്തന്നെ, ചില അത്ഭുതസിദ്ധികളുണ്ടെന്നു കരുതപ്പെടുന്നവർ, ജട മുടി മുതലായ ചില പ്രത്യേക വേഷം സ്വീകരിച്ചവർ, വല്ല മഹാൻമാരുടെയും ശിഷ്യന്മാരോ കൈതുടർച്ചയോ ലഭിച്ചതിന്റെ പേരിൽ പെട്ടെന്നു 'വലിച്ചു' നേടിയവർ എന്നിങ്ങിയുള്ളവരാണ് വലിയുകൾ എന്നൊക്കെ ചില തെറ്റായ ധാരണകൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിലുമുണ്ട്. തികച്ചും അജ്ഞതയിൽ നിന്നും വിവ്ഘിതത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്ത ഈ ധാരണകൾ മൂലം മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായതും, ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ അനാചാരങ്ങൾക്കും അഴിമതികൾക്കും കയ്യും കണക്കുമില്ല. ما ذا

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തവരാകുന്ന 'വലിയുക'ളുടെ നേട്ടങ്ങളായി അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു കാണിച്ചതു നാലു കാര്യങ്ങളാകുന്നു. (1) لا خوف عليهم (അവരുടെ മേൽ ഒരു ഭയവുമില്ല.) അവർ തങ്ങളുടെ കടമകളെ ശരിക്കും പാലിക്കുന്നവരും, പാപകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവരുമാകകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർ ഭയപ്പെടുന്നപോലെ വരാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചു അവർ ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതായി വരുകയില്ല എന്നുദ്ദേശ്യം. (2) لا م حزنون (അവരെട്ടു വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.) ഐഹികമായതോ പാരത്രികമായതോ ആവട്ടെ, അവർ ചെയ്തുപോയതിനെപ്പറ്റിയോ, ചെയ്യാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയോ അവർക്കു വ്യസനിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുകയില്ല. കാരണം, ഓരോന്നിലും അവർ തങ്ങളുടെ ബാധ്യതകളെല്ലാം യഥാവിധി നിറവേറ്റുന്നവരായിരിക്കും. വല്ല അഹിതങ്ങളോ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളോ നേരിട്ടാലും വ്യസനവും ദുഃഖവും അവരെ തീണ്ടുകയില്ല. കാരണം, അവർ സർവ്വവും അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചവരും, അവർ നൽകിയതിൽ സമാധാനമടയുന്നവരുമായിരിക്കും. (3) لم البرى في الحيرة الدنيا (അവർക്കു ഐഹികജീവിതത്തിൽ സന്തോഷവാർത്തയുണ്ടായിരിക്കും.) പ്രവാചകന്മാരും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുമ്പെ അവർക്കു പല സന്തോഷവാർത്തകളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നല്ലതായ സ്വപ്നങ്ങൾ വഴിയും അവർക്കു മനസ്സുമാധാനവും സന്തോഷവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുഭവങ്ങളും സ്വീകരണങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയുമില്ല. മരണവേളയിൽ മലക്കുകളും അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്കയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരോ അവരെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരോ കാണുന്ന നല്ല സ്വപ്നങ്ങളും അവരുടെ ഐഹികമായ സന്തോഷവാർത്തയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതായി താഴെ ഉദ്യേശിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. അങ്ങിനെ പലതും ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷങ്ങളായിരിക്കും. (4) في الآخرة (പരലോകത്തിലും സന്തോഷവാർത്തയുണ്ടായിരിക്കും.) ഖിയാമത്തുനാളിൽ മലക്കുകൾ അവരെ എതിരേൽക്കുകയും, അവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും സന്തോഷവാർത്തയേ അവർ കേൾക്കേണ്ടി വരുകയുള്ളൂ. ഇതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, ഇതിലൊന്നും യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തുകയില്ല-അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു വ്യത്യാസം വരുകയില്ല-എന്നും, മനുഷ്യർക്കു ലഭിക്കാവുന്ന മഹത്തായ ഭാഗ്യം ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണെന്നും, അല്ലാഹു ആ വാഗ്ദാനം വീണ്ടും ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാഭാഗ്യത്തിനു പാരമ്പര്യം കൂടുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരട്ടെ. ആമീൻ.

മേൽകണ്ട വിവരണത്തിലേക്കു വെളിച്ചം നൽകുന്ന അൽപം ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങളും, ഹദീസുകളും ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: من آمن بالله واليوم الآخر وعمل صالحا - الآية (സാരം: ആർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം അവരുടെ രബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ മേൽ ഒരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.) വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു: ان الذين آمنوا ربنا الله - الآية - حم الحمد (സാരം: തങ്ങളുടെ രബ്ബു അല്ലാഹുവാണെന്നു പറയുകയും, പിന്നീട് ചൊല്ലിനു നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തവരിൽ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിവന്നു പറയും: നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയും, വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ട. നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സ്വർഗ്ഗം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു. അവിടത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തോ അതുണ്ടായിരിക്കും. അവിടത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്താവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതു നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും-വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും; കരുണാനിധിയുമായ രബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള സൽക്കാരമായിക്കൊണ്ട്. (41: 30-32.)

മരണവേളയിലും, ഖബറിൽവെച്ചും, പുനരുത്ഥാനസമയത്തും മലക്കുകൾ സജ്ജനങ്ങൾക്കു ഇപ്രകാരം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതാണെന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (കൂടുതൽ വിവരം ആ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നോക്കുക.) സജ്ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ നരകത്തിന്റെ ഒച്ചപ്പാടുകൾ പോലും കേൾക്കുകയില്ലെന്നും,

കൊള്ളും, ശക്തിയും പ്രതാപവുമെല്ലാം അവനു മാത്രമാണുള്ളത്, അവന്റെ നടപടിക്കു കീഴ്യാതൃത്വമില്ലാത്തവരാരും അന്നെ ഇല്ല. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്. മറ്റൊരു സമലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ... كذب الله لا ينالنا وسيل... (നിശ്ചയമായും ഞാനും എന്റെ റസൂലുകളും ജയിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നു അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശക്തനും പ്രതാപശാലിയുമാകുന്നു. (58:21)

66. അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിൻറെതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും, ഭൂമിയിലുള്ളവരും (ഒക്കെ). അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു(പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) പങ്കാളികളെ പിൻപറയുന്നില്ല. (അതെ,) ഊഹത്തെയല്ലാതെ അവർ പിൻപറയുന്നില്ല; അവർ മതിപ്പിട്ടു(കളവു) പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല.

١٦- اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَاءَ اِنَّ يَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنَّ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ

66. ഹി അല്ലാ, അറിയുക ഹി നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനാണു, അല്ലാഹുവിൻറെയാണു ആകാശത്തിലുള്ളവർ മൻ ഭൂമിയിലുള്ളവരും പിൻപറയുന്നില്ല. വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വർ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ പങ്കാളികളെ, കൂട്ടുകാരെ പിൻപറയുന്നില്ല ഹി ഊഹത്തെ (ധാരണയെ) അല്ലാതെ അവർ അപരപ്രമാണവും മതിപ്പിട്ടുക (അനുമാനം പറയുക)യല്ലാതെ

ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻറെ സൃഷ്ടികളും, അടിമകളും, അവൻറെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കഴിയുന്നവരുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവരിൽ ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻറെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങളിലോ അവനു പങ്കാളികളായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ബുദ്ധിയുള്ള ജീവികളുടെ സമീപിതനെ ഇതാണെങ്കിൽ, ബുദ്ധിയോ ജീവനോ ഇല്ലാത്ത നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളുടെ കാര്യം പറയേണ്ടതുമില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ഈ മുശ്ശികകൾ ചില സൃഷ്ടികളെ അല്ലാഹുവിൻറെ പങ്കാളികളെ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധിച്ചു. (പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നതോ? വാസ്തവത്തിൽ അതൊന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിൻറെ പങ്കാളികളല്ല. പിന്നെയോ? വെറും ചില ഊഹത്തെയും അനുമാനത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി അവയെ അവൻറെ പങ്കുകാരാണെന്നു സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിൽ സത്യത്തിൻറെയോ, ന്യായത്തിൻറെയോ കണികപോലുമില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻറെ താൽപര്യം.

67. അവനത്രെ നിങ്ങൾക്കു അടങ്ങി (ശാന്തമായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി രാത്രിയെയും, കണ്ടറിയത്തക്ക നിലയിൽ പകലിനെയും ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ. നിശ്ചയമായും, കേട്ടറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ടു,

١٧- هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ لَيْسَ كُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّرْكَبُوْنَ

67 അവൻ യാതൊരുവൻ, അവനത്രെ യാതൊരുവൻ നിങ്ങൾക്കു ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തിയ) രാത്രിയെ നിങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ, ശാന്തമായിരിക്കുവാൻ അതിൽ പകലിനെയും കാണത്തക്കവിധത്തിൽ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ടു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഒരു ജനതക്കു കേൾക്കുന്ന, കേട്ടറിയുന്ന

രാപ്പകലുകളുടെ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും, അവയുടെ ക്രമീകരണ വ്യവസ്ഥയിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിച്ചാൽതന്നെയും അല്ലാഹുവിനു പങ്കാളികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നു അന്വേഷണ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

68. അവർ പറയുകയാണ്: 'അല്ലാഹു സന്താനത്തെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു'വെന്ന്. അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവനെ (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യൻ; അവന്റെതാണു ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (മുഴുവൻ). ഇതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ പക്കൽ യാതൊരു (ആധികാരിക) രേഖയും ഇല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു നിങ്ങൾ (കെട്ടി) പറയുന്നുവോ?!

48- قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا اْتَعُوذُوْنَ عَلَىٰ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

69. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ വിജയിക്കുകയില്ല.'

49- قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَىٰ اللّٰهِ الْكِذْبَ لَا يَفْلِحُوْنَ

70. ഇഹത്തിലുള്ള ഒരു (തരം) സുഖമെടുക്കൽ! (അത്രമാത്രം) പിന്നെ, നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങി വരവ്.

50- مَتَّاعًا فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

പിന്നെ, അവർ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നതുനിമിത്തം അവരോട് കഠിനമായ ശിക്ഷ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതാണു.

ثُمَّ نَذِيْقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ

68. അവർ പറഞ്ഞു, പറയുകയാണു ഏർപ്പെടുത്തി, സ്വീകരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കി(എന്നു) അല്ലാഹു സന്താനം അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, അവനെ വാഴ്ത്തുന്നു അവൻ, അവനെ (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യനെ, ധന്യനായുള്ളവൻ, നിരാശ്രയൻ അവനാണു, അവന്റെതാണു ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ(പക്കൽ) ഇല്ല ഒരു (അധികൃത) രേഖയും ഇതിനു, ഇതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പറയുകയോ, പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നുവോ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ(മേൽ) നിങ്ങൾ (കുറ്റം) അറിയാത്തതു 69. പറയുക നി നിശ്ചയമായും കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം, അസത്യം അവർ വിജയിക്കുകയില്ല. 70. ഒരു സുഖമെടുക്കൽ ഇഹത്തിൽ പിന്നെ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങിവരവു പിന്നെ നാമവരെ ആസ്വദിപ്പിക്കും, അനുഭവിക്കും. അവർ ശിക്ഷയെ കഠിനമായ അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം അവിശ്വസിക്കും.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നു മുശ്ശികുകളും, ഉസൈർ (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്നു ചില യഹൂദികളും, ഈസാ (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളും പറഞ്ഞുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സന്താന വാദത്തെ അടിയോടെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന ഏതാനും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും. പ്രസ്തുത വാദക്കാർക്കുള്ള ചില താക്കീതുകളുമാണു അവയുടെ ഉള്ളടക്കം. അങ്ങേയറ്റം അപലപനീയമായ ഈ വാദത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് ആദ്യമായി അല്ലാഹു പാഞ്ഞ വാക്കു (അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ!) എന്നത്രെ. അവന്റെ മഹിമമഹത്വത്തിനും, അത്യുൽകൃഷ്ട ഗുണമഹത്ത്വങ്ങൾക്കും ഒട്ടും തന്നെ യോജിക്കാത്തതും. അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തി അവനെ സൃഷ്ടികളോടു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരു വാദമാണെന്നാണു ആ വാക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുന്ന മിക്ക സഫലങ്ങളിലും ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ഇതേവാക്കു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാം.

ഈ സന്താന വാദക്കാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പും, ആ വാദത്തിന്റെ ഗൗരവവും എത്രമാത്രം കടുത്തതാണെന്നു സൂറത്തു മർയമിലെ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു

പറയുന്നു: 'വളരെ ഘോരമായ ഒരു കാര്യമാണു നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്തത്. ഇതുനിമിത്തം ആകാശങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ഭൂമി വിണ്ടുകീറുകയും, മലകൾ തകർന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുമാറാകുന്നു! അതെ, പരമകാര്യണികനായുള്ള വന്ദന മക്കളുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചതിനാൽ സന്താനത്തെ സ്വീകരിക്കുകയെന്നതു പരമ കാര്യണികനും-അല്ലാഹുവിനും-യോജിക്കുന്നതല്ല. ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം തന്നെ പരമകാര്യണികന്റെ അടുക്കൽ അടിയായി വരുന്നവരെല്ലാതെ ഇല്ല. അവൻ അവരെ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുകയും, അവരെ എണ്ണിക്കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്". (മർയം: 89: 94.)

സന്താനമുണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധനാണെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, ആ പരിശുദ്ധതയുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (1) അവൻ ധന്യനാണു. ആരുടെയും ആശ്രയം അവന്നില്ല, ഇണയോ, തുണയോ, മക്കളോ, കൂട്ടംബന്ധമോ ഒന്നും അവന്നാവശ്യമില്ല. ഒരു കാര്യത്തിലും ആരുടെയും സഹായമോ, സഹകരണമോ, കൂട്ടോ ഒന്നും അവനു വേണ്ടതില്ല. (2) സന്താനങ്ങളെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നവരടക്കം ആകാശഭൂമികളിലുള്ള സർവ്വ വസ്തുക്കളും അവന്റേതാണ്. എല്ലാം അവന്റേ സൃഷ്ടി. അവൻ ഉടമ. എല്ലാം അവന്റേ നിയന്ത്രണത്തിനധീനം. എന്നിരിക്കെ, അതിൽ ചിലർ മാത്രം എങ്ങിനെ അവന്റേ മക്കളാകും?! (3) ശരി. എന്നാൽ പിന്നെ ഈ വാദത്തിനു വല്ല രേഖയുമുണ്ടോ? ഇല്ല. ഒരു വേദഗ്രന്ഥമോ, ബുദ്ധിപരമായ വല്ല തെളിവോ, അറിവോ ഒന്നും തന്നെ അതിനില്ല. (4) സ്വീകാര്യമായ തെളിവോ രേഖാമൂലമുള്ള അറിവോ കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റേ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു വാദം മാത്രമാണതു.

ഇത്രയും കടുത്ത നൂണ കെട്ടിപ്പറയുന്നവർ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. തൽക്കാലം ഈ ലോകത്തു അൽപസമയത്തെ സുഖജീവിതം അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും താമസിയാതെ അവർ നമ്മുടെ അടുത്തേക്കുതന്നെ തിരിച്ചു വരാതിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോഴറിയാം ആ ധിക്കാരത്തിന്റേയും സത്യനിഷേധത്തിന്റേയും തികൃതഫലം! എന്നു അവസാനം അവരെ അല്ലാഹു താക്കീതും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം-8

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായ സത്യനിഷേധികളെ സംബന്ധിച്ചു പലതും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസംഗം വിചിത്ര കഴിഞ്ഞു. അടുത്ത വചനം മുതൽ ഏതാനും വചനങ്ങളിലായി അവരെപ്പോലെ മുൻസമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ചില സത്യനിഷേധികളുടെ അന്യവേ പാഠങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു അതിലേക്കു അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

71. (നബിയേ,) അവർക്കു നൂഹിന്റെ വൃത്താന്തം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക. (അതായതു) അദ്ദേഹം തന്റെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, എന്റെ നിലപാടും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ഓർമ്മിപ്പിക്കലും നിങ്ങൾക്കു വളരെ വലുതായി [അസഹ്യമായി]ട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാൻ (ഇതാ) ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഏകോപി(ച്ചു)റപ്പിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; പിന്നെ, നിങ്ങളുടെ കാര്യം നിങ്ങൾക്കു ഒരവ്യക്തതയായിരിക്കരുതു. [ഒരു തുറന്ന തീരുമാനം എടുത്തു കൊള്ളുക] പിന്നീട്, എന്റെനേരെ നിങ്ങൾ(അതു) നിർവ്വഹിച്ചു കൊള്ളുക; എന്നിങ്ങ നിങ്ങൾ താമസം നൽകുകയും വേണ്ടോ.

٤١- وَإِنَّا نُلِّقُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
يَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ
فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
ثُمَّ اقضوا إِلَيَّ
وَلَا تُنظِرُونِ

72. എന്നി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു പോകുകയാണെങ്കിൽ (അങ്ങിനെ പോയ്ക്കോളൂ) ഞാൻ നിങ്ങളോടു യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിലല്ലാതെ (മററരുടെ പേരിലും ബാധ്യത) ഇല്ല. ഞാൻ 'മുസ്‌ലിം'കളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

٤٢- إِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ
إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

73. എന്നിട്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും കപ്പലിൽ (കയറി)നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. അവരെ നാം (ഭൂമിയിൽ) പിൻഗാമികളാക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കിയവരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

٤٣- فَكَذَّبُوهُ فَجَبَّيْنَاهُ
وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ
وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفَةً
وَاعْرِفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

അപ്പോൾ, നോക്കുക: (ആ) മുന്നറിയിപ്പു നൽകപ്പെട്ടവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെ ആയെന്നു!

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ

71. ഓതിക്കൊടുക്കുക, ഓതിക്കേൾപ്പിക്കൂ **عليه** അവർക്ക് **بنا** നൂഹിന്റെ വ്യത്യാസം, വർത്തമാനം **يا** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം **قرمه** തന്റെ ജനതയോടു **يا** എന്റെ ജനങ്ങളെ **يا** ആണെങ്കിൽ **ك** വളരെ വലുതായി (അസഹ്യമായി), വമ്പിച്ചതായിപ്പോയി (എങ്കിൽ) **عليه** നിങ്ങൾക്കു **عليه** എന്റെ നിലപാടു, സ്ഥാനം **يا** എന്റെ ഓർമ്മിപ്പിക്കലും, ഉപദേശവും **يا** അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെപ്പറ്റി **عليه** എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ **ك** ഞാൻ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു **يا** എന്നാൽ (എനി) നിങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിച്ചു (ഒരുമിച്ചുറപ്പിച്ചു) കൊള്ളുക **يا** നിങ്ങളുടെ കാര്യം **يا** നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളോടു കൂടി, പങ്കാളികളും (ചേർന്ന്) **يا** പിന്നെ ആയിരിക്കരുതു **يا** നിങ്ങളുടെ കാര്യം **يا** നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കു **يا** ഒരു മുടൽ(അവ്യക്തത) **يا** പിന്നെ നിങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ **يا** എന്റെ നേരെ **يا** നിങ്ങൾ എന്നെ നോക്കിക്കൊക്കുക(എനിക്കു താമസം നൽകുക) യും വേണ്ടോ. 72. **يا** എന്നി (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം **يا** എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചിട്ടില്ല **يا** ഒരു പ്രതിഫലവും **يا** എന്റെ പ്രതിഫലം ഇല്ല (അല്ല) **يا** അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിലല്ലാതെ **يا** ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **يا** ഞാനായിരിക്കുവാൻ **يا** മുസ്‌ലിംകളിൽ പെട്ട(വൻ) 73. **يا** എന്നിട്ടു അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി **يا** അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി **يا** അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും **يا** കപ്പലിൽ **يا** അവരെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു **يا** പിൻഗാമികൾ, പിന്നീടു മാറി വരുന്നവർ **يا** നാം മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു)കളയുകയും ചെയ്തു **يا** വ്യാജമാക്കിയവരെ **يا** നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ **يا** അപ്പോൾ നോക്കുക **يا** എങ്ങിനെ ആയെന്നു **يا** പര്യവസാനം, കലാശം **يا** താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) നൽകപ്പെട്ടവരുടെ.

ഈ 73-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും തുടർന്നു വരുന്ന 74-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ, ദിവ്യ ഔത്യവുമായി ഒരു സമുദായത്തിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ റസൂൽ നൂഹ് (അ) നബിയായിട്ടാണു അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു വിഗ്രഹാരാധനയുടെ ഉൽഭവവും. അവരെ തൗഹിദിലേക്കു, സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു 950 കൊല്ലം അദ്ദേഹം അവരിൽ ജീവിച്ചു. അൽപമാത്രം വ്യക്തികളൊഴിച്ചു മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ നിന്ദിപ്പിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയുമാണു ചെയ്തത്. ഇവരുടെ

പര്യവസാനം ഈ മുശ്‌രികളെ കേൾപ്പിക്കുവാൻ നബി (സ)യോടു കൽപിച്ചുകൊണ്ടു ആ നീണ്ട ചരിത്രത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുകയാണ്.

നൂഹ് (അ) ആ ജനതയോടു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: ഞാൻ ഇത്രയും കാലം നിങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ ജീവിക്കുകയും, നിങ്ങളെ സത്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും നിങ്ങൾക്കു സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതായിരിക്കുകയാണ്; അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ, എനിക്കതു കൊണ്ടു ഒന്നും വരാനില്ല. എന്റെ കാര്യം മുഴുവനും ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു എന്റെ നേരെ വല്ല നടപടിയും എടുക്കണമെങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. അതിനായി നിങ്ങളും, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളിയായി ഗണിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളുടെ ആരാധനാവും ചേർന്ന് കൂടിയായാലോ ചിട്ട് ഒത്തൊരുമിച്ച് യാതൊരു സംശയത്തിനും പഴുതില്ലാത്തവണ്ണം വല്ല തുറന്ന തീരുമാനവും എടുത്തുകൊള്ളുക. എന്നിട്ടു നടത്തിക്കൊള്ളുക. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു ഷഢിപും അയവും നിങ്ങൾ ചെയ്തതരേണ്ടതില്ലതാനും. കണ്ടമാനം നിങ്ങളുടെ തീരുമാനം നിങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കിക്കൊള്ളുക. എന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ വിലകൽപിക്കാതെ അവ ഗണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കു ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ല. ഒരു പ്രതിഫലവും നിങ്ങളോടു അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. എനിക്കു പ്രതിഫലം നൽകേണ്ടുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണ്. അതവൻ ചെയ്തുകൊള്ളും. നിങ്ങൾ എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, ഞാൻ ഒരു മുസ്‌ലിമായി (അവനു കീഴ്പ്പെട്ടവനായി)രിക്കണമെന്നാണു എന്നോടവൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു ഞാൻ പാലിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ എതിർപ്പുകളൊന്നും എനിക്കു തടസ്സമാകയില്ല.

നൂഹ് (അ) നബിയുടെ ഉപദേശങ്ങളും, താക്കീതുകളും ആ ജനത ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അതുമൂലം അവരിൽ അല്ലാഹു ജലപ്രളയം അയച്ചു. അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം നൂഹ് (അ) തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന കപ്പലിൽ കയറി അദ്ദേഹവും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരും രക്ഷപ്പെട്ടു. ആ ജനത മുഴുവനും മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു. കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നാണ് പിന്നീടുള്ള തലമുറകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇങ്ങനെയാണ് ആ സത്യനിഷേധികളായ ജനതയുടെ അന്ത്യം കലാശിച്ചത്. അതു ഈ ജനതയും ഓർമ്മിരിക്കട്ടെ എന്നു അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ്. അടുത്ത സൂറത്തിൽ ഈ സംഭവംകൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിച്ചുകാണാം. ﴿لَقَدْ آتَيْنَا

74. പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പല റസൂലുകളെയും അവ (രവ)രുടെ ജനതയിലേക്കു നാം നിയോഗിച്ചു. എന്നിട്ട് അവർ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരിൽ ചെന്നു. എന്നാൽ, മുമ്പ് അവർ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതിൽ അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ) ആയില്ല. അപ്രകാരം, അതിക്രമിച്ചവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നാം മുദ്ര കുത്തുന്നു.

لَقَدْ آتَيْنَا
مُوسَىٰ الْكِتَابَ
فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا كَذَّبُوا بِهَا مِنْ
قَبْلُ كَذَلِكَ نَطَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُؤْتَمِرِينَ

74. പിന്നെ നാം എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു (നിയോഗിച്ചു), അയച്ചു പല റസൂലുകളെയും. അവരുടെ ജനങ്ങളിലേക്കു എന്നിട്ടു അവർ അവരിൽ (അവരുടെ അടുക്കൽ) ചെന്നു, വന്നു വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി എന്നിട്ടു അവരായില്ല അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ), വിശ്വസിക്കുക അവർ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതിൽ മുമ്പു, മുമ്പേ അപ്രകാരം മുദ്ര വെക്കുന്നു. ഹൃദയങ്ങൾക്കു അതിരു വിട്ടവരുടെ, അതിക്രമികളുടെ.

വ്യക്തമായ തെളിവുകളോടുകൂടി റസൂലുകൾ അവരെ നേർവഴിയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ പഴയ വിശ്വാസഘോരങ്ങൾ കൈവിടാതെ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയാണു ചെയ്തതു. അങ്ങനെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു നൽകിയ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു അവർക്കു മുദ്രവെച്ചു. ദുർവ്യാശിയിലും മൽസരബുദ്ധിയിലും അതിരുകവിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധിക്കാരികളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നടപടിച്ചുമാണത്. നൂഹ് (അ) നബിക്കും, മൂസാ (അ) നബിക്കുമിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ഹുദു, സാലിഹ് (അ) മുതലായവരുടെ സമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ചു പൊതുവിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണു ഈ വചനം.

75. പിന്നീട്, അവരുടെ ശേഷം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ഫിർഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്കു നാം മൂസായെയും, ഹാറൂണെയും നിയോഗിച്ചു. എന്നിട്ടു അവർ അഹംഭാവം നടിച്ചു; അവർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

45- ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

76. അങ്ങനെ, അവർക്കു നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നും യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഇതു സ്പഷ്ടമായ ഒരു ജാലവിദ്യതന്നെ.'

46- فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

75. പിന്നെ നാം എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു, നിയോഗിച്ചു / അവരുടെ ശേഷം / മൂസായെ / ഹാറൂണെയും / ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്കു / അവന്റെ പ്രധാനികളുടെ (കൂട്ടക്കാരുടെ)യും / നമ്മുടെ ആയത്തുകളുമായി, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം / എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) അവർ ഗർവ്വം (വലുപ്പം) നടിച്ചു / അവരായിരുന്നു / ഒരു ജനത കറുവാളികളായ. 76. അങ്ങനെ അവർക്കു വന്ന(ചെന്ന)പ്പോൾ യഥാർത്ഥം നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്നു / അവർ പറഞ്ഞു / നിശ്ചയമായും ഇതു ജാലവിദ്യ (മാരണം-ആഭിചാരം) തന്നെ / സ്പഷ്ടമായ, തന്നി.

മൂസാ(അ) നബിയുടെ വടി സർപ്പമായിമാറുക, കൈ വെള്ളയായി പ്രകാശിക്കുക മുതലായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളുമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു അവർ ജാലവിദ്യയെന്നു പറഞ്ഞുതള്ളിക്കളഞ്ഞത്.

77. മൂസാ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ (ജാലമെന്നു) പറയുകയോ?! ജാലവിദ്യയാണോ ഇതു?!

47- قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ

ജാലവിദ്യക്കാർ വിജയം പ്രാപിക്കയില്ല താനും.

78. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ തിരിച്ചു വിടുവാൻ വേണ്ടി നീ ഞങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുകയാണോ?! ഭൂമിയിൽ വലിപ്പത്തരം നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാൾക്കും ആയിത്തീരുവാനും?'

48- قَالُوا إِنَّمَا اتَّفَقْنَا عَلَىٰ مَجْدِنَا عَلَيْهِ أَبَاءَنَا وَتَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِينَ

ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ രണ്ടാളെയും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ലതാനും.

77. മൂസാ പറഞ്ഞു / നിങ്ങൾ പറയുന്നവോ, പറഞ്ഞുണ്ടാകുകയോ / യഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചു / അതു നിങ്ങൾക്കു വന്നപ്പോൾ / സിന്ഹാണോ, ജാലവിദ്യയോ / ഇതു / വിജയിക്കുകയില്ല താനും, വിജയിക്കുന്നതുമല്ല / ജാലവിദ്യക്കാർ.... 78. അവർ പറഞ്ഞു / നീ ഞങ്ങളിൽ (ഞങ്ങൾക്കു) വന്നിരിക്കുകയാണോ / ഞങ്ങളെ നീ തിരിച്ചു വിടുവാൻവേണ്ടി / യാതൊന്നിൽ നിന്നു / ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി / അതിൽ, അതുപ്രകാരം / ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ / ആയിരിക്കുവാനും / നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും / വലുപ്പത്തരം, മൂപ്പത്തരം / ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ / ഞങ്ങളല്ല (അല്ലതാനും) / നിങ്ങളെ രണ്ടാളെയും / വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല

പൂർണ്ണീകരണത്തിനനു പരമ്പരാഗതമായി ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ഈ പരവൈയാധനയൊക്കെ നിറുത്തി വെച്ചു നിങ്ങളുടെ ഈ പുതിയ മതത്തിലേക്കു ഞങ്ങളെ കിട്ടുകയില്ല. അങ്ങനെ, തനിക്കും തന്റെ സഹോദരൻ ഹാവൂനും നാട്ടിൽ മൂപ്പത്തരം നേടാമെന്നു കരുതേണ്ട. നിങ്ങൾ രണ്ടാളും പറയുന്നതു ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്ന മേയില്ല എന്നു സാരം.

79. ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: '(വിദഗ്ദ്ധരായ) അറിവുള്ള എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ'

49- وَقَالَ فِرْعَوْنُ
اْتُونِي بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ

80. അങ്ങനെ, ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നപ്പോൾ, അവരോടു മൂസാ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഇടുന്നതെന്തോ അതു ഇട്ടേക്കുവിൻ.'

80- فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى
الْقَوْمَ مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

79. 79 പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു فرعون ഫിർഔൻ എന്നിങ്ങവരുവിൻ بكل ساحر എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും കൊണ്ടു എ അറിവുള്ളവരായ (വിദഗ്ദ്ധരായ) 80. 80 അങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ السحرة ജാലവിദ്യക്കാർ 79 അവരോടു പറഞ്ഞു موسى മൂസാ ഇടുന്നവൻ, ഇട്ടേക്കുക നിങ്ങൾ ആയിട്ടുള്ളതു ഇടുന്നവൻ

ജാലവിദ്യക്കാർ അവരുടെ വിദ്യകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്ന വടി. കയർ മുതലായ സാമഗ്രികൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അവ നിലത്തിട്ടുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിദ്യകൾ ആദ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക എന്നർത്ഥം.

81. അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടപ്പോൾ മൂസാ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾകൊണ്ടുവന്നതു [ഈ പ്രദർശിപ്പിച്ചതു] ജാലവിദ്യയാണു; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അതിനെ വിഫലമാക്കിയേക്കുന്നതാണു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, കൃഷ്ണപ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനത്തെ നന്നാക്കുകയില്ല.

81- فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى
مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ
إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُصَلِّحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

82. 'അല്ലാഹു അവന്റെ വാക്യങ്ങൾ വഴി യഥാർത്ഥത്തെ യഥാർത്ഥമാ (യി സമാപി) ക്കയും ചെയ്യും; കുറ്റവാളികൾ വെറുത്താലും ശരി'.

82- وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

81. 81 അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടപ്പോൾ موسى മൂസാ പറഞ്ഞു 81 നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നതു السحر ജാലവിദ്യയാണു 81 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يبطل അതിനെ വിഫലമാക്കിയേക്കും, വിഫലമാക്കിക്കൊള്ളും 81 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لا يصلح അവൻ നന്നാക്കുകയില്ല عمل പ്രവൃത്തിയെ 81 കൃഷ്ണപ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ 82. 82 അല്ലാഹു യഥാർത്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യും 82 യഥാർത്ഥത്തെ 82 അവന്റെ വാക്കു(വചനം-വാക്യം)കൾ കൊണ്ടു 82 വെറുത്താലും ശരി, അനിഷ്ടപ്പെട്ടാലും 82 കുറ്റവാളികൾ.

ജാലവിദ്യക്കാർ തങ്ങളുടെ സാമഗ്രികൾ നിലത്തിട്ടപ്പോൾ അവ ജനദൃഷ്ടിയിൽ പാമ്പുകളായി തോന്നി. മൂസാ (അ) വടിയിട്ടപ്പോൾ അതൊരു യഥാർത്ഥ സർപ്പമായി മാറുകയും, അവയെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്തു. ജാല വിദ്യക്കാരുടെ പ്രവർത്തനം വിഫലമാകുകയും, അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ച് മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫിർഈനും കൂട്ടരും അവരുടെനേരെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടതല്ലാതെ, സത്യം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. വിശദവിവരം അഅ്റാഫ്, താഹാ മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-9

83. എന്നാൽ, മൂസായെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികൾ [ചെറുപ്പക്കാർ] അല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചില്ല. (അതും തന്നെ) ഫിർഈനെയും അവരിലുള്ള പ്രധാനികളെയും സംബന്ധിച്ചു-അവൻ തങ്ങളെ (മർദ്ദിച്ചു) കൃഷ്ണത്തിലാക്കുമെന്ന-യേപ്പാടോടെ (യാണു).

۸۳- فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ

നിശ്ചയമായും, ഫിർഈനാകട്ടെ, ഭൂമിയിൽ ഒരു ഉന്നതൻ [ഒന്നതും നടിക്കുന്നവൻ] തന്നെയാണുതാനും. നിശ്ചയമായും അവൻ, അതിർ കവിഞ്ഞവരിൽപെട്ടവനും തന്നെ.

وَأَنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُفْرِيقِينَ

83. എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചില്ല മൂസായെ നിന്നു ചില സന്തതികളല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽനിന്നു യേത്തോടെ, പേടിയിലായി ഫിർഈനെ സംബന്ധിച്ച് അവരിലെ പ്രധാനികളെയും അവൻ തങ്ങളെ കൃഷ്ണത്തിലാക്കുമെന്നു നിശ്ചയമായും ഫിർഈനാകട്ടെ ഒരു ഉന്നതൻ (പ്രമത്തൻ-പൊങ്ങച്ചക്കാരൻ-ഊക്കൻ-സർവ്വാധികാരി) തന്നെ ഭൂമിയിൽ നിശ്ചയമായും അവൻ അതിർ കവിഞ്ഞവരിൽ പെട്ടവനും തന്നെ.

ജാലവിദ്യക്കാർക്കു യഥാർത്ഥം മനസ്സിലായി മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചതോടെ ഫിർഈൻ മർദ്ദനമുറകൾ അഴിച്ചുവിടുകയായി. അവനെയും അവന്റെ ആൾക്കാരെയും യേന്ന് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുവന്നില്ല. അൽപം ചെറുപ്പക്കാർ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു. അതും വളരെ യേപ്പാടോടെ. അധികാരപ്രമത്തനും, ക്രൂരഹൃദയനുമാണു ഫിർഈൻ. അവന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ജനനേതാക്കളുമാകട്ടെ, അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു താളം ചവിട്ടുന്നവരും. മൂസാ (അ) നബിയെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻപോലും ഫിർഈൻ ഉദ്യമിക്കുകയുണ്ടായി. (40: 26.) മൂസായെയും അവന്റെ കൂട്ടരെയും ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുവാൻ വിട്ടുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞത് അവരിലുള്ള ആൺകുട്ടികളെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ അവൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. (7: 127.) ഇതുപോലെ പല മർദ്ദനമുറകളും അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തി.

'അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികൾ-അഥവാ ചെറുപ്പക്കാർ-അല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതു ഇസ്രാഇൽസാഹിബിൽ നിന്നുള്ള ചെറുപ്പക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണു പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. ഇസ്രാഇൽസാഹിബർ പൊതുവെ മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ഈജിപ്തുകാരായ ഹിബ്രൂ (കൊപ്തീ) വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ചുരുക്കം ചിലരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നുമാണു മറ്റൊരുപക്ഷം. ഈ അഭിപ്രായമാണു ഇബ്നുകഥീർ (റ) ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതിനു ചില കാരണങ്ങളും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ۱-ء

84. മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവന്റെമേൽ ഭരമേൽപിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ 'മുസ'ലിംകൾ' [ശരിക്കും കീഴൊതുങ്ങിയവർ] ആണെങ്കിൽ'.

84- وَقَالَ مُوسَىٰ يُقَوْمِرَ إِنْ كُنْتُمْ آمَنُمْ
بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ
تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ

85. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളെ നീ (ഇതു) അക്രമികളായ ജനങ്ങൾക്കു ഒരു കൃഷ്ണം (കാണിക്കാനുള്ള ഇട)മാക്കരുതേ!

85- فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

86. 'നിന്റെ കാര്യംകൊണ്ടു' (ഇതു) അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമേ'

86- وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

87. മൂസാക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും [ഹാറൂനും] നാം 'വഹ'യു' നൽകുകയും ചെയ്തു:- നിങ്ങൾ രണ്ടാളും നിങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കു മിസ്രിൽ [ഈജിപ്തിൽ] വീടുകൾ സൗകര്യപ്പെടുത്തുവിൻ എന്നു. നിങ്ങളുടെ വീടുകൾ നിങ്ങൾ 'ഖിബ'ല:' [അഭിമുഖകേന്ദ്രം] ആക്കുകയും, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ; (മൂസാ) സത്യവിശ്വാസികൾക്കു നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

87- وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ
إِن تَبَوَّآ الْقَوْمَ كَمَا بَوَّأْتُمَا لِأَجَلًا
بِيُوتِكُمْ قَبْلَةً
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

84. മൂസാ പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു. എന്റെ ജനങ്ങളെ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) അല്ലാഹുവിൽ എന്താൽ അവന്റെമേൽ നിങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുവിൻ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ മുസലിംകൾ. 85. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞങ്ങളുടെ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ഞങ്ങളെ നീ ആക്കരുതേ ഒരു കൃഷ്ണം (കൃഷ്ണം കാണിക്കാനുള്ള ഇടം). ഒരു പരീക്ഷണം (പരീക്ഷണവിധേയം) ജനങ്ങൾക്കു അക്രമികളായ 86. ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും വേണമേ നിന്റെ കാര്യംകൊണ്ടു ജനങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വാസികളായ. 87. നാം വഹയു നൽകുകയും ചെയ്തു മൂസായിലേക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനിലേക്കും നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നു നിങ്ങളുടെ ജനതക്കു മിസ്രിൽ വീടുകളെ നിങ്ങൾ ആക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളുടെ വീടുകളെ അഭിമുഖകേന്ദ്രം, ഖിബല: നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ നമസ്കാരത്തെ നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക സത്യവിശ്വാസികൾക്കു.

ആദ്യത്തെ രണ്ടു കൽപനകളും രണ്ടുപേരും കൂട്ടായി സഹകരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതാകകൊണ്ടു ആ കൽപനകൾ മൂസാ (അ)നെയും, ഹാറൂൻ (അ)നെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. മൂസാ (അ) നബിയുടെ ഭൗതിക ഉപഹാരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായകനായിട്ടാണ് ഹാറൂൻ (അ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. ദിവ്യഭൗതികത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ വാഹകൻ മൂസാ (അ) നബിയായതുകൊണ്ടായിരിക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനുള്ള കൽപന അദ്ദേഹത്തെ മാത്രം അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടായതു. الله اعلم

ഫിർഔന്റെയും ആരാധനയുടെയും ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുമ്പോൾ ഇസ്രാഇൽ കൂടുതൽ മർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുകയും, അവർക്കു നമസ്കാരം മുതലായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവർക്കു പ്രത്യേകം വാസസ്ഥലം ഏർപ്പെടുത്തുവാനും, അവരുടെ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ അവരുടെ വീടുകളിൽവെച്ചു നടത്തുവാനും, നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുവാനും അല്ലാഹു അവർക്കു കൽപന നൽകി. 'നിങ്ങളുടെ വീടുകൾ ഖിബ്ലയാക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം: (1) വീടുകളെ ആരാധനാ സ്ഥലങ്ങൾ-അഥവാ പള്ളികൾ-ആക്കുക എന്നാണെന്നും, (2) വീടുകളെ അവരുടെ ഖിബ്ലയായ ബൈത്തുൽ മുഖദുസിന്റെ ഭാഗത്തേക്കു മുഖമാക്കി സ്ഥാപിക്കുക എന്നാണെന്നും, (3) എല്ലാം ഒരു കേന്ദ്രത്തിലേക്കു അഭിമുഖമായിക്കൊണ്ടുള്ളതാക്കുക എന്നാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

88. മൂസാ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഫിർഔനും, അവന്റെ പ്രധാനികൾക്കും ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നീ അലങ്കാരവും സ്വത്തുക്കളും നൽകിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവർ (ആളുകളെ) വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (അതുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്). ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ നീ തുടച്ചു നീക്കണേ! അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നീ കാഠിന്യം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! അങ്ങനെ, വേദനയേറിയ ശിക്ഷ കാണുന്നതുവരേക്കും അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കട്ടെ.'

88- وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

88. മൂസാ പറഞ്ഞു റബ്ബേ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ നിശ്ചയമായും നീ നീ കൊടുത്ത ഫിർഔന്നു അവന്റെ പ്രധാനികൾക്കും, സംഘക്കാർക്കും അലങ്കാരം, സൗന്ദര്യം സ്വത്തുക്കളെ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി നിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ നീ തുടച്ചു നീക്കണേ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ നീ കാഠിന്യപ്പെടുത്തുക (കാഠിന്യം നൽകുകയും) ചെയ്യേണമേ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നീ കാഠിന്യം എന്നാൽ (അങ്ങനെ) അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കട്ടെ അവർ കാണുവോളം ശിക്ഷയെ വേദനയേറിയ.

പ്രാർത്ഥന മൂസാ (അ) നബിയുടെ നാവിലൂടെയാണെങ്കിലും ഹാറൂൻ (അ) നബിയും അതിൽ ഭാഗഭാക്കായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു രണ്ടുപേരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു മറുപടി നൽകി:-

89. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ രണ്ടാളുടെയും പ്രാർത്ഥനക്കു ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുവിൻ, അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായും രണ്ടാളും പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്.'

89- قَالَ قَدْ أُجِيبَتِ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

89. പ് അവൻ പറഞ്ഞു ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു നിങ്ങൾ രണ്ടാളുടെയും പ്രാർത്ഥന അതിനാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടാളും ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുവിൻ രണ്ടുപേരും പിൻപററുകയും ചെയ്യരുതു യാതൊരുവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ അറിയാത്ത.

90. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ നാം സമുദ്രം കടത്തി വിട്ടു. അപ്പോൾ, ഫിർഔനും, അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും ധിക്കാരവും, അതിക്രമവുമായി അവരെ പിൻതുടർന്നുചെന്നു.

അങ്ങനെ, മുങ്ങിമരണം അവനു പിടിച്ചെടുത്തപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: 'ഇസ്രാഇൽ സന്തതികൾ യാതൊരുവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു; ഞാൻ 'മുസലിം'കളിൽ [കിഴൊതുങ്ങിയവരിൽ] പെട്ടവനുകുന്നു.'

91. (അവനോടു പറയപ്പെട്ടു:) 'ഇപ്പോഴാണോ (വിശ്വസിക്കുന്നതു)? മുസലിം നീ അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുകയുണ്ടായി; നീ നാശകാരികളിൽ പെട്ടവനുമായിരുന്നു എന്നിരിക്കെ!

92. 'എനി, ഇന്നു നീനെ, നിന്റെ ശരീരം മുഖേന നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു, നിന്റെ പിന്നിലുള്ളവർക്കു നീ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ തന്നെ.'

90- وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

91- آتَيْنَا وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

92- فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفْلُونَ

90. ഇസ്രായീൽ സന്തതി, ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ സമുദ്രം കടൽ അപ്പോൾ അവരെ പിന്തുടർന്നു ചെന്നു ഫിർഔൻ അദ്ദേഹം സൈന്യങ്ങളും ധിക്കാരമായിട്ടു അതിക്രമവും അങ്ങനെ (വരേക്കും) അവനെ കണ്ടുമുട്ടിയ (പിടിച്ചെടുത്തപ്പോൾ) മുങ്ങൽ (മുങ്ങി മരണം) അവൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) ആണെന്നു ഒരാധ്യനുമില്ല (എന്നു) യാതൊരുവനല്ലാതെ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു ഇസ്രായീൽ സന്തതികൾ ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ മുസലിംകളിൽ പെട്ടവനുകുന്നു. 91. ഇപ്പോഴാണോ നീ അനുസരണക്കേടു (എതിര) ചെയ്തിട്ടുണ്ടു, ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ (എന്നിരിക്കെ) മുസലിം നീ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്തു, നീ ആയിരുന്നതാനും നാശകാരികളിൽ, കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുന്നവരിൽപെട്ട (വൻ) 92. എനി (എന്നാൽ) ഇന്നു നിന്നെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തും, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണു നിന്റെ ശരീരം കൊണ്ടു (ദേഹം മുഖേന) നീ ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി നിന്റെ പിന്നിലുള്ളവർക്കു നീ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നിശ്ചയമായും വളരെ ആളുകൾ, പലരും മനുഷ്യരിൽനിന്നു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ തന്നെയാണു

ഫിർഔന്റെ ക്രൂരവാഴ്ചക്കു അന്ത്യം കുറിച്ചതും, ഇസ്രാഇലുകൾക്കു മോചനം ലഭിച്ചതുമായ ആ മഹാസംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണു 90-ാം വചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സൂക്തങ്ങളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു : ഇസ്രാഇലുകൾക്കും കൂട്ടി രാത്രിസമയത്തു ഈജിപ്തു വിട്ടുപോകുവാൻ മുസാ (അ) നോടു അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം പലസൂതീനായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ ഈജിപ്തിൽനിന്നു കിഴക്കോട്ടുനിന്നിട്ടു ചെങ്കടൽതീരത്തെത്തി. (*) സമുദ്രത്തോടടുത്തപ്പോൾ, ഫിർഔനും

(*) സൂക്തപരിചയത്തിനു 4-ാം നമ്പർ ഭൂപടം നോക്കുക.

സൈന്യവും പിന്നാലെ വന്നു തങ്ങളെ പിടികൂടുമെന്നും, തങ്ങൾക്കു രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും യേന ഇസ്രാഇലുകൾ മുറവിളി കൂട്ടി. മൂസാ (അ) നബിയുടെ വടികൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ അടിക്കുവാൻ അല്ലാഹു കല്പിച്ചു. അടിക്കേണ്ട താമസം, സമുദ്രജലം രണ്ടായി പിളർന്നു. ഇരുഭാഗത്തും വെള്ളം മലപോലെ ചിറച്ചുനിന്നു. മദ്യത്തിൽ തുറക്കപ്പെട്ട വിശാലമായ വഴിയലൂടെ യാതൊരു ആപത്തും കൂടാതെ മൂസാ(അ) നബിയും ഇസ്രാഇലുകൾ കടന്നുപോയി മറുകര പറ്റി. അവർ സ്മലംവിട്ട വിവരമറിഞ്ഞ ഫിർഔൻ സൈന്യസമേതം നേരം പുലർന്നപ്പോഴേക്കും അവരെ പിന്തുടർന്നുവന്നിരുന്നു. സമുദ്രം പിളർന്ന നിൽക്കുന്നതും, ഇസ്രാഇലുകൾ ഇടവഴിയലൂടെ കടന്നുപോയതും കണ്ടപ്പോൾ, അവരെ പിടികൂടുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയോടെ അവരും ആ വഴിയലൂടെ ഇസ്രാഇലുകൾ അന്തരഗമിച്ചു. ഫിർഔനും സൈന്യവും ഇടവഴിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞതോടെ ഇരുഭാഗത്തും ചിറച്ചു നിന്നിരുന്ന ജലഭിത്തികൾ കൂട്ടിമുട്ടുകയും അവർ ഒന്നടങ്കം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂരത്തു ത്വാഹാ, ശുഅറാഖ് മുതലായ സൂരത്തുകളിൽ വിശദമായും, സംക്ഷിപ്തമായും ഈ സംഭവം അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. (*)

ഈ സംഭവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം- മൂസാ (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ വിശ്വാസം പ്രയോജനപ്പെടാത്ത ആ ഘട്ടത്തിൽ ഫിർഔനു ബോധവും തന്റേടവും വന്നു. മുങ്ങിച്ചാവാൻ പോകുകയാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്രാഇലുകൾ വിശ്വസിച്ച ഏക ഇലാഹിൽ താൻ വിശ്വസിച്ചുവെന്നും, അല്ലാഹുവിനു കീഴൊതുങ്ങി മുസ്ലിമായിട്ടുണ്ടെന്നും പറയുകതന്നെ ചെയ്തു. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്? ഇതുവരെയും അനുസരണക്കേടും ധിക്കാരവും കാണിച്ച് മരണം മുമ്പിൽ കണ്ട ഈ അവസരത്തിലാണോ വിശ്വസിക്കുന്നത്? ഈ വിശ്വാസം കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. എന്നായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു അതിനു ലഭിച്ച മറുപടി. അതോടുകൂടി, നിന്റെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും നിന്റെ ജഡം രക്ഷപ്പെടുത്തി പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് മറുത്തുവർക്ക് നിന്നെ നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നും അല്ലാഹു അറിയിച്ചു. ഈ വിഷയം ഇവിടെയല്ലാതെ മറ്റു സൂരത്തുകളിലൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല.

ഫിർഔനും സൈന്യവും മുങ്ങിനശിച്ചശേഷം ഫിർഔന്റെ ശവം ഒരു തിണ്ണയിൽ പോയി അടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, അതു കണ്ടപ്പോൾ താൻ ദൈവമാണെന്നും മറ്റും അവൻ മുമ്പു വാദിച്ചുവന്നിരുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു ജനങ്ങൾക്കു ബോധ്യമായെന്നും ചില റിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഫിർഔൻ (ഫറോവാ) മാരുടെ ശവക്കല്ലറകളിൽ നിന്നു രത്നംമസീസ രണ്ടാമൻ എന്ന ഒരു ഫിർഔന്റെ ജഡം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഈജിപ്തിലെ ഒരു മ്യൂസിയത്തിൽ അതു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ലിഖിതരേഖകളിൽ നിന്നു അവനായിരുന്നു മൂസാ (അ) നബിയുടെ ശത്രുവായ ഫിർഔൻ എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടെന്നും അൽപവർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ടിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം വാസ്തവം.

വിഭാഗം-10

93. തീർച്ചയായും, ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ സത്യത്തിന്റെ [നല്ലതായ] ഒരു സങ്കേതത്തിൽ നാം ഇറക്കി (സൗകര്യപ്പെടുത്തി)ക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ നിന്നും നാം അവർക്കു ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അവർക്കു അറിവ് വന്നതിയതുവരെയും അവർ ഭിന്നിച്ചില്ല. [അതു വന്നപ്പോഴാണു ഭിന്നിച്ചതു.]

۹۳- وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأًا صَدِيقًا وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ

(*) ഒന്നിലധികം സ്മലത്തു വുർആൻ ആവർത്തിച്ചു വിവരിച്ച ഈ അസാധാരണ സംഭവത്തെ ചില സ്മാപിത താൽപര്യക്കാർ, ഇപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചു പുതിയ രൂപം നൽകി അവതരിപ്പിക്കുകയും, അതിനായി വുർആന്റെ പല വാക്കുകളും അവരുടെ വകയായി ചില അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഖണ്ഡനവും, സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപവും അടങ്ങുന്ന വിശദമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം റിപ്പോസൂറ: ത്വാഹായുടെ അവസാനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

നിശ്ചയമായും, അവർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യത്തിൽ നിന്റെ റബ്ബ് വിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതാണ്.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
○ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

93. തീർച്ചയായും ഉണ്ടു, ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തി, ഇറക്കിക്കൊടുത്തി (ട്ടുണ്ടു) ഇസ്രായീൽ; ഇസ്രായീലുകൾക്കു, ഇസ്രായീൽ സന്തതികളെ നാം സൗകര്യസ്ഥാനത്തു (താവളത്തിൽ) സത്യത്തിന്റെ (നന്മയുടെ, ഉണ്മയുടെ) അവർക്കു നാം (ആഹാരം-ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തു. നല്ല വസ്തു (വിശിഷ്ട സാധനം)കളിൽ നിന്നു നാം എന്താലവർ ഭിന്നിച്ചില്ല, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിലായില്ല. അവർക്കു വന്നതുവരെ, വരുമ്പോളം അറിവു, വിവരം നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു തീരുമാനം ചെയ്യും, വിധി കൽപിക്കും. അവർക്കിടയിൽ വിയാമത്തുനാളിൽ യാതൊരു കാര്യത്തിൽ നാം അതീതൽ അവരായിരുന്ന, അവരായിരുന്ന അവർ ഭിന്നിക്കുക.

സാദു (സവിദ്യ) എന്ന പദത്തിനു 'സത്യം, യഥാർത്ഥം, യോഗ്യത, ഉണ്മ, നന്മ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവെപ്പറ്റി അതു കൊള്ളാവുന്നതും തൃപ്തികരമായതും (സാദു) ആണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ വസ്തുവെ അതോടു ചേർത്തു പറയൽ അറബി ഭാഷയിൽ പതിവുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി; കൊള്ളാവുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ رجل سادو എന്നും, അനുയോജ്യവും തൃപ്തികരവുമായ സ്ഥലം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ مكان سادو എന്നും പറയപ്പെടും. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് مراء سادو എന്ന വാക്കും. 'കൊള്ളാവുന്ന താവളം തൃപ്തികരമായ സ്ഥലം, യോജിച്ച സങ്കേതം' എന്നൊക്കെയാണു അതു കൊണ്ടു വിവക്ഷ.

ഫിർഈനിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം, ഇസ്രായീലുകൾക്കു അവരുടെ പൂർവ്വകാല വാസസ്ഥലമായിരുന്ന ഫലസ്തീനിൽ എത്തിക്കുകയും, ഫലസ്തീനിൽ വന്നു, അനുഗൃഹീതവുമായ ആ നാളിൽ നിവസിക്കുവാൻ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റിയാണ് مراء سادو (ഇസ്രായീലുകൾക്കു സത്യത്തിന്റെ തായ ഒരു താവളത്തിൽ നാം ഇറക്കി) എന്നു പറഞ്ഞതു. ഇതര നാടുകളിൽ കാണപ്പെടാത്ത വിധം പലതരം കായഫലങ്ങളും, കൃഷിയുൽപ്പന്നങ്ങളും, ജലസൗകര്യങ്ങളും, നിറഞ്ഞ ഒരു നാടാണ് ഫലസ്തീൻ. എല്ലാ നിലക്കും നിവാസയോഗ്യമായ ആ ദേശത്തു നിവസിക്കുവാനും, നല്ല വിശിഷ്ടസാഹാരങ്ങൾ കഴിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ കഴിഞ്ഞു കൂടുവാനും അല്ലാഹു അവർക്കു അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. എന്നിട്ടും അവർ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചു ഭിന്നിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. യഹൂദികളെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നും രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിയുക മാത്രമല്ല, ഓരോ കക്ഷികളിലും പല അവസ്ഥകൾ വിഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. വിഭാഗ വ്യത്യാസമോ, കക്ഷി വ്യത്യാസമോ ഇല്ലാതെ, എല്ലാവരും സാവേശം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രവാചകൻ-നബി(സ) തിരുമേനി വന്നപ്പോഴാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ഭിന്നിപ്പിൽ എല്ലാവരും യോജിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇതെല്ലാം അറിയായ്മകൊണ്ടുണ്ടായ ഭിന്നിപ്പുകളാണോ? അല്ല. പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയും, വേദഗ്രന്ഥം മുഖേനയും വേണ്ടത്ര അറിവും തെളിവും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞശേഷംതന്നെ ഉണ്ടായതാണ് ഈ ഭിന്നിപ്പുകൾ. അതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി വേണ്ടുന്ന രീതിമാനവും നടപടിയും അല്ലാഹു എടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നാലതു ഇവിടെ വെച്ചല്ല, വിയാമത്തു നാളിൽവെച്ചായിരിക്കും എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം.

94. എനി, നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു നിവല്ല സംശയത്തിലുമാണെങ്കിൽ, നിന്റെ മുമ്പേ (വേദ) ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുവരുമ്പോൾ നീ ചോദിച്ചുനോക്കുക.

94-وَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَفْرُقُونَ الْكِتَابَ مِنْ
تَبِئِكَ

തീർച്ചയായും, നിന്റെ രബ്ബികൾനിന്നു നിനക്കു യഥാർത്ഥം വന്നിട്ടുണ്ടു. ആകയാൽ, നിശ്ചയമായും നീ സന്ദേശപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കരുതു.

لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْتَرِينَ

95. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലും നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കരുത്. എന്നാൽ, നീ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരും.

95- وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِ
اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

96. നിശ്ചയമായും യാതൊരുവരുടെ മേൽ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായി (സ്മിരിക്കപ്പെട്ടി)രിക്കുന്നുവോ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല;

96- إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ

97. - എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും അവർക്കു വന്നെത്തിയാലും ശരി; - വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെ അവർ കാണുന്നതുവരേക്കും,

97- وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ
حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

94. انك انك എന്നി നീ ആണെങ്കിൽ കടം വല്ല സംശയത്തിലും അതരിപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി ക്ലി നിനക്കു, നികലേക്കു انك എന്നാൽ ചോദിക്കുക انك ഓതിവരുന്നവരോടു പറയുക (വേദ) ഗ്രന്ഥം നിന്റെ മുസ്, മുസ്വേ انك തീർച്ചയായും നിനക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു യഥാർത്ഥം, സത്യം നിന്റെ രബ്ബികൾ നിന്നു انك അതിനാൽ നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കരുതു انك സന്ദേശപ്പെടുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ. 95. നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കയും അരുതു انك യാതൊരുവരിൽ പെട്ടവൻ, വ്യാജമാക്കിയവരിൽ പെട്ടവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തു(ലക്ഷ്യം-വചനം-ധൃഷ്ടാന്തം)കളെ അല്ലാതെ നീയായിരിക്കും, ആയിത്തീരും انك നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽപെട്ടവൻ. 96. നിശ്ചയമായും യാതൊരുവരു കൂട്ടർ യഥാർത്ഥമായി, അവകാശപ്പെട്ടു, ന്യായമായി, സ്മിരിക്കപ്പെട്ടു അവരുടെമേൽ പറയാക്കു, വാക്യം നിന്റെ രബ്ബിന്റെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. 97. എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും അവർക്കു വന്നാലും ശരി എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും അവർ കാണുന്നതുവരെ, (കാണാതെ) ശിക്ഷയെ വേദനയേറിയ.

ഈ നാലു വചനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ മറ്റുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാകുന്നു. നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്ന വല്ല വിഷയത്തിലും നിനക്കു സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ മുസ് വേദഗ്രന്ഥം വായിച്ചു വരുന്നവരോടു ചോദിച്ചു നോക്കുക; നിനക്കു വന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണു്; അതിൽ സംശയിക്കരുതു എന്നാണല്ലോ ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിലുള്ളതു. അതായതു, നിനക്കുവതരിച്ച ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ, തത്ത്വപദങ്ങൾ മുതലായവയിൽ വല്ല സംശയവും ആർക്കെങ്കിലും തോന്നുന്നപക്ഷം, വേദക്കാരായ ആളുകളോടു അന്വേഷിച്ചാൽ അവയെല്ലാം സത്യവും പരമാർത്ഥവുമാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടുമെന്നു സാരം. വേദക്കാരായ എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കും അറിയാമെന്നോ, അവർ പറയുന്നതെല്ലാം വിശ്വസിക്കാമെന്നോ അല്ല ഉദ്ദേശ്യം. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിക്കറിയുകയും, സത്യം തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്ന വേദക്കർക്കു് സത്യാവസ്ഥ അറിയാം, വേദനമെങ്കിൽ ചോദിച്ചുനോക്കു എന്നാണുദ്ദേശ്യം. അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി അവർക്കു പരിചയമില്ലാത്ത സ്മിതിക്കു് മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്നതു് ഇതുപോലെത്തന്നെയാണെന്നു അറിയുന്നതു അവർക്കു വ്യർത്ഥന്റെ സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായകമായിരിക്കുമല്ലോ.

വൂർആനാകട്ടെ, വൂർആനല്ലാത്ത വഹ്‌യു (ദിവ്യസന്ദേശം)കളുവെട്ടെ അവതരിച്ചാൽ അതിന്റെ സത്യതയിൽ നബി (സ)ക്കു സംശയമോ ആശയക്കുഴപ്പമോ തോന്നുക അസംഭവ്യമാകുന്നു. നബി (സ)ക്കു മാത്രമല്ല, വഹ്‌യുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാ പ്രവചകന്മാരുടെ സ്മിതിയും ഇതു തന്നെ. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവചകനും—അദ്ദേഹം എത്രയെത്ര പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും മർദ്ദനങ്ങൾക്കും വിധേയനായിരുന്നാൽപോലും—തനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളിൽ സംശയത്തിന്റെ നേർത്ത സൂചന ഒരു വാക്കിലെങ്കിലും ഉണ്ടായതായി ചരിത്രം ഇല്ല. ഉണ്ടാകാവതുമല്ല. അപ്പോൾ, ആർക്കെങ്കിലും വല്ല സംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവരോടു ഒന്ന് അന്വേഷിച്ചു നോക്കട്ടെ എന്നാണു ആ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്നു വ്യക്തമാണ്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിക്കറിയാത്തവരോടും, സത്യം തുറന്നു പറയുവാൻ മടിക്കുന്നവരോടും അന്വേഷണം ചെയ്തിട്ട് കാര്യമില്ലെന്നു പറയേണ്ടതുമാണ്.

ഒരു സംഘത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു അതിന്റെ നേതാവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചും, പുറകിലുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു മുമ്പിലുള്ളവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള സംസാരഗതി സ്വീകരിക്കൽ ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിൽ പൊതുവെ കാണപ്പെടാറുള്ളതാണ്. വൂർആനിലും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം: സമുദായത്തിൽ ആരു തന്നെ ശീർക്കു പ്രവർത്തിച്ചാലും നബി (സ) തിരുമേനി ശീർക്കു പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള കാര്യം ഖണ്ഡിതമാണ്. എന്നിട്ടും നബി (സ)യോട് (39:65) അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നീയെങ്ങാനും ശീർക്കു ചെയ്തുവെങ്കിൽ നിന്റെ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു നിഷ്ഫലമാകും.' (*تشركتك ليجعل عملك...*) എന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കെതിരായി അവിശ്വാസികളെയോ, കപടവിശ്വാസികളെയോ വല്ലപ്പോഴും നബി(സ) അനുസരിക്കുകയില്ലെന്നതു തീർച്ചതന്നെ. എന്നിട്ടും നബി(സ)യോടു (33:1ൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നബിയേ, താങ്കൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം. അവിശ്വാസികളെയും കപടവിശ്വാസികളെയും, അനുസരിക്കരുതു' (*يا أيها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين*) എന്നു. ഇതെല്ലാം സമുദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കൽപനകളത്രെ.

നബി (സ) യോടു തന്നെയും ഇങ്ങിനെയെല്ലാം കൽപിക്കുമ്പോൾ, സമുദായത്തിലെ ഓരോ അംഗവും ആ കൽപനകൾ വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് അതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ പെട്ടുപോകരുതെന്നും, എന്നാൽ നീ നഷ്ടക്കാരനായിത്തീരുമെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്നു വ്യക്തമായല്ലോ. ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ ഇതുപോലെയുള്ള ചില വചനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തു മുതലെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളതു കൊണ്ടാണ് ഈ സംഗതി പ്രത്യേകം ഉണർത്തേണ്ടി വന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കു പാത്രമാണെന്നുള്ള അവന്റെ നിശ്ചയം ആരിൽ യഥാർത്ഥമായിത്തീരുന്നുവോ അങ്ങിനെയുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട: അവർക്കുനിന്നുള്ള കഠിനമായ ശിക്ഷ അനുഭവത്തിൽ വരാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല; ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടോ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്നൊക്കെയാണു മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. സന്ദർശനം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോ വിചാരമോ ഇല്ലാത്തവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കു വിധേയരാണെന്നുള്ളതു ഒരു പൊതു നിയമമത്രെ. ആരൊക്കെയാണു അങ്ങിനെയുള്ളവരെന്നു അവനു നല്ലപോലെ അറിയുകയും ചെയ്യും. അക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരാണു ഈ സത്യനിഷേധികളും. അതുകൊണ്ടു ഇവർ വിശ്വസിക്കുമെന്നു കരുതിയിരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു താൽപര്യം. സൂ: സുമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: *نشر عذابنا بغير علمهم* (സാരം: എന്റെ അടിയന്മാർക്കു—അതായതു, പറയുന്ന വാക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും എന്നിട്ടു അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപററുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു—സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക: അക്കൂട്ടത്രെ അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ; അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു ബുദ്ധിമാന്മാരും. (സുമർ: 17, 18.) തൊട്ടു വചനത്തിൽ അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു: 'അപ്പോൾ ആരുടെമേൽ ശിക്ഷയുടെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായി സ്മിരപ്പെട്ടുവോ അവനെ നീ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമോ?!' അതേ സുറത്തിൽ, റസൂലുകളിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാതിരുന്ന അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നു: *ولكن حقت كل العذاب على الكافرين* (എങ്കിലും ശിക്ഷയുടെ വാക്യം അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ യഥാർത്ഥമായിരിക്കുകയാണ്. (സുമർ: 71.) 96-0. വചനത്തിൽ *يؤذيهم الله* (നിന്റെ ദണ്ഡിന്റെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു ആരെപ്പറ്റിയാണെന്നു മേലുദ്ധരിച്ചതിൽനിന്നൊക്കെ വ്യക്തമായല്ലോ.

തന്നെയാണു ഈ വചനത്തിലും കാണുന്നത്. യൂനുസ (അ) നബിയുടെ ജനതയെ അതിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

നീനുവാ (*) നിവാസികളായിരുന്നു യൂനുസ (അ)ന്റെ ജനത. അവർ അദ്ദേഹത്തിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിന്നു. ഇന്ന സമയംവരെ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തപക്ഷം അവർക്ക് പൊതുശിക്ഷ വരുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം അവർക്ക് താക്കീതു നൽകി. സമയത്തിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷ്ഷെ, അവസാനം വെച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് യേശുവായി. പ്രവാചകനെ കണ്ടു തുമില്ല. അങ്ങനെ, അവർ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും മൃഗങ്ങളുമടക്കം ഒന്നിച്ചുകൂടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും, ശിക്ഷ ഇറക്കാതെ അവരെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണു യൂനുസ (അ) നബിയുടെ ജനതയുടെ സംവേത്തിന്റെ ചുരുക്കം.

99. നിന്റെ റബ്ബ് (വേണമെന്നു) ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഭൂമിയിലുള്ളവരെല്ലാം ആസക്തം വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യർ സത്യ വിശ്വാസികളാകുന്നതുവരെ അവരെ നീ നിർബന്ധിക്കുകയോ!

99- وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا ۖ أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

100. ഒരു ആത്മാവിനും [വ്യക്തിക്കും] അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി പ്രകാരമല്ലാതെ വിശ്വസിക്കാവതല്ല. [വിശ്വസിക്കുക സാധ്യമല്ല] ബുദ്ധി കൊടു (ത്തു ഗ്രഹി) ക്കാത്ത വരിൽ അവൻ മാലിന്യം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

100- وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

99. നിന്റെ റബ്ബ് നിന്റെ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ളവർ അവരെല്ലാം മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും എന്നിരിക്കെ നീയോ നിർബന്ധിക്കുന്നു (നീ നിർബന്ധിക്കുകയോ) മനുഷ്യരെ അവർ ആകുവോളം, ആയിരിക്കുന്നതുവരെ സത്യവിശ്വാസികൾ. 100. ആകുവതല്ല, ആകാവതല്ല ഒരു ആത്മാവിനും, വ്യക്തിക്കും, ആരാക്കും അതു വിശ്വസിക്കൽ, വിശ്വസിക്കുവാൻ അനുമതി (സമ്മതം-അനുമതി) കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി അല്ലാതെ ആകുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും. മാലിന്യം, മൂലപ്പെടുത്തൽ യാതൊരുവരിൽ അല്ലാതെ അവർ ബുദ്ധി കൊടുക്കുക (ഗ്രഹിക്ക) കയില്ല.

നന്നായിത്തന്നെ സകല മനുഷ്യരും മലക്കുകളെപ്പോലെ പ്രകൃത്യ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. നന്മയും തിന്മയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേചന ബുദ്ധിയും, രണ്ടിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രകൃതി വിശേഷമാണു മനുഷ്യന് അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നതു. മഹത്തരമായ ചില ലക്ഷ്യങ്ങളും യുക്തിരഹിതങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആരെയും സത്യവിശ്വാസവും നേർമ്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുമാൻ നിർബന്ധിക്കുവാൻ നബി (സ)ക്കു പാടില്ല. നല്ലതും ചീത്തയും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും, വേണ്ടുന്ന ഉപദേശം നൽകുകയും മാത്രമേ നബി (സ) ചെയ്യേണ്ടതുളളൂ. എന്നിട്ട് വിശ്വസി

(*) ഇറാഖിന്റെ വടക്കു മൂസ്സലി (موسل) നടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രാചീന രാജ്യമാണ് നീനുവാ (نِينَو - Ninive). പണ്ട് അശ്ശൂർ രാജാക്കളുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു അത്. പടം-6 നോക്കുക.

കണവർ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, അല്ലാത്തവർ അവിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ (فَن شَاءَ نَلْزِمَنَّ مِنْ شَاءَ نَلْكَفَرُ) എന്നതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. സൂ: ഹൂദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ മനുഷ്യരെ ഒരേ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. അവർ ഭിന്നിച്ചവരായിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നതാണ്'. നിന്റെ റബ്ബ് കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ. അതിനായിട്ടാണ് അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചത്. (وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً... مَرَد: 118, 119) انشاء الله

നല്ലതു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിയും സമാതന്ത്ര്യവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസം സാക്ഷാൽകൃതമാകേണമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശവും അനുമതിയും കൂടി അതിനു അനിവാര്യമാത്രം. അതില്ലാത്തപക്ഷം-മനുഷ്യന്റെ അറിവും കഴിവും കൊണ്ടുമാത്രം-അവന്റെ പ്രവർത്തികളൊന്നും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയില്ല. പക്ഷേ, ഒരു വ്യവസ്ഥയൊന്നും കൂടാതെ ചിലരെയെങ്ങു നല്ലവരും വിശ്വാസികളുമാക്കിത്തീർക്കുകയും, ചിലരെയെങ്ങു മ്ളേച്ഛരും അവിശ്വാസികളുമാക്കിത്തീർക്കുകയുമല്ല അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. വിവേചനബുദ്ധിയുടനീളം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി കാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്തവരെയായിരിക്കും അവൻ മ്ളേച്ഛന്മാരും ദുഷിച്ചവരുമാക്കുന്നത്. എന്തൊക്കെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം. ജനങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരാത്തതിൽ അതീവമായ വ്യസനം സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നബി (സ) തിരുമേനിക്കു മനസ്സുമാധാനവും. ആശ്വാസവും നൽകുന്നതാണ് ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും.

മനുഷ്യൻ അവന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പൂർണ്ണസ്വതന്ത്രനാണ്- അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശമോ അനുമതിയോ അതിൽ ആവശ്യമില്ല-എന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്ന യുക്തി വാദികൾക്കു ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും, ഇതുപോലെ യുള്ള മറ്റു പല വചനങ്ങളും അവയുടെ നേർക്കുനേരെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഇത്തരം വചനങ്ങളിലെല്ലാം അവരുടെ വക ചില ജിജ്ഞാസകളും ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. സൂ: അൻആലിലും താഴെ ചില സൂറത്തുകളിലും അവയെപ്പറ്റി സന്ദർഭോചിതം ചിലതെല്ലാം നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സൂ: ഹദീദിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

101. പറയുക: 'ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും എന്താണുള്ളതെന്നു നിങ്ങൾ (ചിന്തിച്ചു) നോക്കുവിൻ!' വിശ്വസിക്കാത്ത ജനങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും താക്കീതുകളും എന്തു ഉപകരിക്കുവാനാണ്!?

101- قُلْ أَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ اَلْاَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْاٰيٰتُ وَ السِّنٰتُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُوْنَ

101. ്ല പറയുക انظروا നോക്കുവിൻ (ചിന്തിക്കുവിൻ) اذما എന്താണു, എന്തുണ്ടു, യാതൊന്നും (ഉള്ളവ) في السموات ആകാശങ്ങളിൽ والارض ഭൂമിയിലും وما تغني എന്നതു ഉപകരിക്കും. ധന്യമാക്കും, ഉപകരിക്കുകയില്ല اياتي ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ سناتر താക്കീതുകളും عن قوم ഒരു ജനതക്കു لا يؤمنون വിശ്വസിക്കാത്ത

101. انظروا نോക്കുവിൻ 'ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവ' എന്നും, ആകാശഭൂമികളിൽ എന്താണുള്ളതു എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ ما تغني എന്നതിനു 'ഉപകരിക്കുകയില്ല' എന്നു നിഷേധരൂപത്തിലും, 'എന്തു ഉപകരിക്കും' എന്നു ചോദ്യരൂപത്തിലും അർത്ഥം കൽപിക്കാം. ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമില്ലതാനും.

102. അപ്പോൾ, തങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ നാളുകളെപ്പോലെയല്ലാതെ (മറ്റു വല്ല ചരിത്രവും) ഇവർ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?! പറയുക: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണ്.'

102- فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ اَلَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ نَنْتَظِرُوْنَ اِلَيْكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظَرِيْنَ

103. പിന്നീട്, നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്രകാരം-നമ്മുടെ മേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ട) ഒരു കടമായിക്കൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസികളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَحْنُ الْمُؤْمِنُونَ

102. എന്നാലവർ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ തല്ലാതെ തല്ലാതെ നാളുകളുടെ നാളുകളുടെ കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ ഇവർക്കു (അവർക്കു) മുമ്പു പറയുക പറയുക എന്നാൽ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നോക്കിയിരിക്കുവിൻ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട (വൻ) ആകുന്നു. 103. പിന്നീടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു നമ്മുടെ റസൂലുകളെ വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, യഥാർത്ഥമായിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെമേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ട) നാം രക്ഷപ്പെടുത്തും സത്യവിശ്വാസികളെ.

കണക്കറ്റ നക്ഷത്ര മഹാഗോളങ്ങൾ, സൂര്യപന്ദ്രമാർ, അവയുടെ ഗതിവിഗതികൾ, സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ, പ്രകാശങ്ങൾ, പ്രസരങ്ങൾ, രാപ്പകലുകൾ, അവയുടെ ഏറ്റക്കുറവുകൾ, മേഘങ്ങൾ, മഴ, വെയിൽ, വായു, അനന്തമായ അന്തരീക്ഷം ആദിയായി ഉപരിയാകാശത്തും, എണ്ണമറ്റ സസ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഉൽപന്നങ്ങൾ, ധാതുവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, പൂക്കൾ, ധാന്യങ്ങൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, മലകൾ, മൈതാനങ്ങൾ, കാടുകൾ, മരഭൂമികൾ, നദികൾ, തടാകങ്ങൾ ആദിയായി ഭൂമിയിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കോടാനുകോടിക്കണക്കിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച അൽപമെങ്കിലും ബുദ്ധിപ്പെടുത്തു ചിന്തിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിമമഹത്വങ്ങളും, അവന്റെ ഏകത്വവും ശരിക്കും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. എന്തുതന്നെ കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോ താക്കീതുകളോ ഫലപ്പെടുകയില്ലെന്നും അതോടൊപ്പം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. നിഷ്പക്ഷവും, സത്യസന്ധവുമായി ചിന്തിക്കുകയും, അതിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന സനാതനമൂല്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ലതന്നെ.

തങ്ങൾ പ്രായേണ സ്വീകരിച്ചുപോന്ന നിലപാടുകളെപ്പറ്റി പുനഃപരിശോധന നടത്താതെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെയും താക്കീതുകളുടെയും നേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ തന്നെയാണ് ഇവരുടെ ഭാവമെങ്കിൽ, ഇവരെപ്പോലെ മുമ്പ് കാലം കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായങ്ങൾക്കുണ്ടായ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും ഇവർക്കും അനുഭവപ്പെടുവാൻ പോകുന്നത്. അതല്ലാതെ, മറ്റൊന്നും ഇവർക്കു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അതു കാത്തിരിക്കുവാനാണ് ഇവരുടെ ഭാവമെങ്കിൽ, അവരങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ ഫലം കാണാമല്ലോ. സംഭവിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് ഇരു കൂട്ടരും കാത്തിരുന്നു കാണുക. ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്: ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ, റസൂലുകളെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തി സഹായിക്കൽ അല്ലാഹു അവന്റെ ബാധ്യതയായി ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതവൻ നിറവേറാതിരിക്കുകയില്ല എന്നാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

വിഭാഗം-11

104. (നബിയേ) പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ എന്റെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു വല്ല സംശയത്തിലുമാണെങ്കിൽ (നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുക); എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ആരാധിക്കുകയില്ല; എങ്കിലും നിങ്ങളെ (മരണപ്പെടുത്തി) പിടിച്ചെടുക്കുന്നവനായ അല്ലാഹുവിനെ (മാത്രം) ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു. ഞാൻ സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ എന്നോടു കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَ لَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّكُمْ وَأُمرتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

107. വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും അല്ലാഹു നിനക്കു ബാധിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, അവനല്ലാതെ അതിനെ നീക്കം ചെയ്യുന്ന ഒരു വന്ദിതനല്ല; അവൻ നിനക്കു വല്ല നന്മയെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, അവന്റെ ദയവിനെ (അഥവാ അനുഗ്രഹത്തെ) തട്ടിക്കളയുന്നവന്ദിതനല്ല.

107. وَإِنْ يَمْسَسَكَ اللَّهُ بِضَرْفٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ

തന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്നും താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ അതു ബാധിപ്പിക്കുന്നു [എത്തിക്കുന്നു]. അവനത്രെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.

يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

107. നിന്നെ സ്പർശിച്ചാൽ (നിനക്കു ബാധിപ്പിച്ചാൽ) അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും എന്നാൽ നീക്കം ചെയ്യുന്ന (തുറവിയാക്കുന്ന) ഒരാളുമില്ല അതിനെ അവനല്ലാതെ അവൻ നിനക്കു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലോ വല്ല നന്മയെ (ഗുണത്തെയും) എന്നാൽ തട്ടിനീക്കുന്ന (തടുക്കുന്ന-തടയുന്ന) ഒരാളുമില്ല അവന്റെ ദയവിനെ, അനുഗ്രഹത്തെ അവൻ എത്തിക്കും, ബാധിപ്പിക്കുന്നു അതിനെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നും അവൻ, അവനത്രെ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ കരുണാനിധി

ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരെയും, എന്തിനെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, ആരാധിക്കുവാനും പാടില്ലെന്നും, അത് അനിതീയും അക്രമവും നിഷ്ഫലവുമാണെന്നും കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

108. പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി കൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥം വന്നുകഴിഞ്ഞു. ആകയാൽ, ആർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചുവോ അവൻ തന്റെ സ്വന്തത്തിന്റെ (ന്റെ ഗുണത്തി)നു വേണ്ടി മാത്രമാണ് നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നത്. ആർ വഴി പിഴച്ചുപോയോ അവൻ അതിനെതിരിൽ (ദോഷമായി) മാത്രമാണു വഴിപിഴക്കുന്നതും. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉത്തരവാദി) ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവനൊന്നുമല്ല.'

108. قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

108. പറയുക ഹേ മനുഷ്യരേ നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി കൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി കൽനിന്നു തന്നെ (എന്നാൽ-അപ്പോൾ) ആർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചുവോ, വല്ലവനും സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചാൽ അവൻ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നത് അവന്റെ സ്വന്തത്തിനു, ആത്മാവിനു (മാത്രം-തന്നെ) ആർ വഴിപിഴച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും വഴി പിഴച്ചാൽ അവൻ വഴി പിഴക്കുന്നത് അതിനെതിരിൽ (മാത്രം-തന്നെ) ഞാനല്ലതാനും നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു ഏറ്റെടുത്തവനും, ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവനൊന്നും.

109. നിനക്കു 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെ നീ പിൻപറുകയും ചെയ്യുക: അല്ലാഹു വിധി (കൽപി)ക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക.

109- وَأَتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ

അവനാകട്ടെ, വിധികർത്താക്കളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും ഉത്തമനത്രെ.

وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝

109. നിനക്കു 'വഹ്'യു' നൽകപ്പെടുന്നതിനെ നീ പിൻപറുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹു വിധിക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവനാകട്ടെ, വിധികർത്താക്കളിൽ ഉത്തമനാണു. ഏറ്റവും നല്ലവനാണു വിധികർത്താക്കളിൽ.

ഈ സത്യനിഷേധികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന സൈദ്ധാന്തങ്ങൾ, അക്രമങ്ങളും, തൽക്കാലം ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിച്ചുകൊള്ളുക. താമസിയാതെ അല്ലാഹു അവരെ സംബന്ധിച്ചു വേണ്ടുന്ന തീരുമാനവും നടപടിയും എടുക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ട്. അതോടെ അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അവസാനിക്കും എന്ന് നബി (സ) തിരുമേനിയെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും സമാധാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ സൂരത്തു അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

المهم لك الحمد ولك العنة والنفل

[فرغ من تسييد هذه السورة ضحى يوم الاحد 19 جماد الاول 1397 هـ الموافق 7/5/77 م ومن تبييضه

ضحى يوم السبت 21 صفر 1399 هـ الموافق 20/1/79 م - م نى